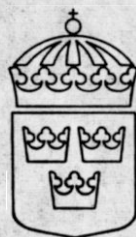

Sveriges överenskommelser med främmande makter

ISSN 0284-1967

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1989: 83

Nr 83

Avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Helsingfors den 12 september 1989

Regeringen beslöt den 23 november 1989 att godkänna avtalet. Avtalet trädde i kraft den 31 december 1989.

Riksdagsbehandling: Prop. 1989/90: 33, SkU17, rskr. 135.

SFS 1989: 180.

En rättelse har gjorts i den finska texten. Rättelseprotokollet återfinns efter avtalstexterna.

OVERENSKOMST
MELLEM DE NORDISKE LANDE TIL UNDGÆELSE AF DOBBELTBESKATNING
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUESKATTER

SÁTTMÁLI
MILLUM TEY NORÐURLENSKU LONDINI AT SLEPPA UNÐAN TVÍSKATTING
AV INNTØKU- OG OGNARSKATTUM

SOPIMUS
POHJOISMAIDEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA KOSKEVAN
KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI

AVTAL
MELLAN DE NORDISKA LÄNDERNA FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING
BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET

SAMNINGUR
MILLI NORÐURLANDA TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER
VARÐAR SKATTA Á TEKJUR OG EIGNIR

OVERENSKOMST
MELLOM DE NORDISKE LANDE FOR Å UNNGÅ DOBBELTBESKATNING MED
HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT OG AV FORMUE

AVTAL
MELLAN DE NORDISKA LÄNDERNA FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING
BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET

O V E R E N S K O M S Tmellemde nordiske landetil undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt
angår indkomst- og formueskatter

Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge, og Sverige

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter,

der konstaterer, at for så vidt angår Færøerne de sagsområder, som omfattes af denne aftale, selv i forhold til udlandet henhører under Færøernes selvstyrekompetence, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på en kontraherende stats, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheds vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig formue eller fast ejendom, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

a) I Danmark:

- 1) indkomstskatten til staten;
- 2) den kommunale indkomstskat;
- 3) den amtskommunale indkomstskat;
- 4) den særlige indkomstskat;
- 5) kirkeskatten;
- 6) udbytteskatten;
- 7) renteskatten;
- 8) royaltyskatten;

- 9) skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven;
og
 - 10) formueskatten til staten;
(herefter omtalt som "dansk skat").
- b) På Færøerne:
- 1) skatten til landkassen;
 - 2) skatten til kommunerne;
 - 3) kirkeskatten;
 - 4) udbytteskatten; og
 - 5) royaltyskatten
(herefter omtalt som "færøsk skat")
- c) I Finland:
- 1) den statslige indkomst- og formueskat;
 - 2) kommunalskatten;
 - 3) kirkeskatten; og
 - 4) kildeskatten;
(herefter omtalt som "finsk skat").
- d) I Island:
- 1) den statslige indkomstskat;
 - 2) den kommunale indkomstskat; og
 - 3) den statslige formueskat;
(herefter omtalt som "islandsk skat").
- e) I Norge:
- 1) indkomst- og formueskatten til staten;
 - 2) indkomst- og formueskatten til kommunerne;
 - 3) indkomstskatten til fylkene;
 - 4) fællesskatten til skattefordelingsfonden;
 - 5) skatterne i henhold til petroleumsskatteloven;
og
 - 6) afgiften til staten af honorarer til uden-
landske kunstnere;
(herefter omtalt som "norsk skat").

f) I Sverige:

- 1) indkomstskatten til staten, herunder sømands-
skatten og kuponskatten;
 - 2) bevillingsafgiften for visse offentlige
forestillinger;
 - 3) "ersættningsskatten";
 - 4) "utskiftningsskatten";
 - 5) "vinstdelingsskatten";
 - 6) den kommunale indkomstskat; og
 - 7) formueskatten til staten;
- (herefter omtalt som "svensk skat").

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. For Færøernes vedkommende finder overenskomsten desuden anvendelse på en sådan almen skat på formue, som Færøerne måtte indføre efter undertegnelsen af overenskomsten. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

5. Overenskomsten finder ikke for nogen af de kontraherende staters vedkommende anvendelse på særlige skatter af gevinster ved lotteri og væddemål eller på arve- og gaveskatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) Udtrykket "kontraherende stat" betyder Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; ved anvendelsen af denne overenskomst omfatter udtrykket tillige det i det danske rige selvstyrende folkesamfund Færøerne; i det omfang bestemmelserne i overenskomsten alene vedrører forholdet mellem Danmark og Færøerne anvendes udtrykkene "en del af riget" og "den anden del af riget", alt efter sammenhængen.

Udtrykket omfatter også ethvert område beliggende uden for de respektive staters territorialfarvande, inden for hvilket denne stat ifølge sin lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten har rettigheder med hensyn til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund;

"Danmark" omfatter ikke Færøerne og Grønland; "Finland" omfatter for så vidt angår den finske kommunalskat ikke landskabet Åland; "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøen), Jan Mayen og de norske områder ("bilande") uden for Europa;

- b) "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- c) "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat;
- e) "statsborger" betyder fysiske personer, der har statsborgerskab i en kontraherende stat; fysiske

personer, som er danske statsborgere og som er hjemmehørende på Færøerne i henhold til hjemmestyrelsesloven anses, ved anvendelsen af overenskomsten, kun at have statsborgerskab på Færøerne. Udtrykket omfatter også juridiske personer eller andre sammenslutninger, der består i kraft af gældende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "international trafik" betyder ved anvendelsen af overenskomsten i en kontraherende stat enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en anden kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den førstnævnte stat;

g) "kompetente myndighed" betyder:

- 1) i Danmark: skatteministeren;
- 2) på Færøerne: landsstyret;
- 3) i Finland: finansministeriet;
- 4) i Island: finansministeren;
- 5) i Norge: finans- og tolddepartementet;
- 6) i Sverige: finansministeren

eller den myndighed i enhver af disse stater, til hvilken det overdrages at behandle spørgsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved anvendelse af overenskomsten i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat" enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat eller der beroende formue.

2. Såfremt en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i flere stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i flere stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) er han statsborger i flere stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompeten-

te myndigheder i de pågældende kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Såfremt en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en grube, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygnings-, anlægs-, installations- eller monteringsprojekt, eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller anden hjælpende personale-indsats i forbindelse med et sådant projekt, udgør et fast driftssted, men kun såfremt projektet eller virksomheden varer i mere end 12 måneder i en kontraherende stat.

4. Ved beregning af den tid, som omhandles i stykke 3, anses virksomhed, som udøves af et foretagende, som har in-

teressefællesskab med et andet foretagende, for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, såfremt virksomheden i væsentlig grad er af samme art som den virksomhed, som det sidstnævnte foretagende udøver, og begge foretagenders virksomhed vedrører samme projekt. Foretagender anses for at have interessefællesskab, såfremt det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af det andet foretagende, eller ejer en væsentlig del af dette foretagendes kapital, eller såfremt samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af begge foretagender, eller ejer en væsentlig del af disse foretagenders kapital.

5. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet, der er af forberedende eller hjælpende karakter;

- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal et foretagende i tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 7, handler på foretagendets vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet. Dette gælder dog ikke, såfremt denne persons virksomhed er begrænset til sådanne aktiviteter, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat, at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i en anden kontraherende stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. a) Udtrykket "fast ejendom" har - medmindre bestemmelserne i litra b) medfører andet - den betydning, som udtrykket har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende.

b) Udtrykket "fast ejendom" skal dog i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, bygninger, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Såfremt besiddelse af aktier eller andre andele i et selskab, hvis væsentligste formål er at eje fast ejendom, berettiger indehaveren af aktierne eller andelene til at benytte fast ejendom, der ejes af selskabet, kan indkomst, som oppebæres ved direkte brug, ved udleje eller ved enhver anden anvendelse af sådan brugsret, beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i denne anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder omkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Såfremt det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Fortjeneste henføres ikke til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted foretager indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Indkomst, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Såfremt den virkelige ledelse for et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde om bord på et skib,

skal foretagendet anses for at have sit sæde i den kontraherende stat, i hvilken skibets reder er hjemmehørende.

3. Indkomst, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer ved brug, vedligeholdelse eller udleje af containere (herunder anhangere og andet materiel til transport af containere), som anvendes til transport af gods eller varer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på fortjeneste, som oppebæres ved deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i en anden kontraherende stat, eller
- b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i en anden kontraherende stat,

skal følgende iagttages:

Såfremt der mellem de pågældende foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, med-

regnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Opstår der i en kontraherende stat spørgsmål som omhandlet i stykke 1, skal den kompetente myndighed i en anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, underrettes med henblik på at overveje en regulering vedrørende opgørelsen af fortjenesten for det foretagende, der er hjemmehørende i sådan anden stat. Såfremt der er anledning hertil, kan de kompetente myndigheder træffe særlig aftale om fortjenestens fordeling.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en udbyttmodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 3, udbytte, der udbetales fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan tillige beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat, som pålignes, må ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Sådant udbytte skal imidlertid være fritaget fra beskatning i den førstnævnte stat i tilfælde, hvor modtageren er et selskab (bortset fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet. Uanset bestemmelsen i 2. punktum i dette stykke, kan Færøerne imidlertid også beskatte udbytte fra selskaber, der er hjemmehørende på Færøerne og i overensstemmelse med lovgivningen på Færøerne, men hvis modtageren er et selskab (bortset fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte ejer mindst 25% af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, må den skat, der pålægges, ikke overstige 5% af bruttoudbyttet.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan islandsk skat på udbytte forhøjes til højst 15 pct. i det omfang, sådant udbytte er fradraget ved opgørelsen af det udbyttebetalende selskabs indkomst ved fastsættelsen af islandsk skat.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan norsk skat på udbytte forhøjes til højst 15 pct. Denne bestemmelse gælder så længe norske selskaber er berettigede til fradrag for udloddet udbytte ved statsskatteberegningen.

6. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af begrænsningerne i henhold til stykke 3 - 5.

Bestemmelserne i stykke 3 - 5 berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

7. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, andelsbeviser eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt anden indkomst fra selskaber, hvilken indkomst er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udbetalingen, er hjemmehørende.

8. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, Færøerne, Finland eller Sverige, i denne anden stat være fritaget for beskatning i det omfang, dette ville have været tilfældet ifølge lovgivningen i denne anden stat, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende der.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, være fritaget for beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Finland, til et selskab, der er hjemmehørende i Finland, være fritaget for beskatning i Finland, hvis modtageren direkte behersker mindst 10 pct. af stemmerne i det udbyttebetalende selskab.

Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Sverige, til et selskab, der er hjemmehørende i Sverige, være fritaget for beskatning i Sverige, i det omfang udbyttet ville have været fritaget for beskatning efter svensk lovgivning, såfremt begge selskaber havde været hjemmehørende i Sverige. Sådant skattefritagelse indrømmes dog kun, hvis

- a) den indkomst udbyttet betales af, i den anden kon-

traherende stat eller i nogen anden stat, er blevet pålagt almindelig selskabsskat, eller

- b) det udbytte, som udbetales af selskabet, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, udelukkende eller så godt som udelukkende består af udbytte, som dette selskab i indeværende år eller tidligere år har modtaget af aktier eller andele, som selskabet ejer i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat og udbyttet ville have været fritaget for svensk skat, såfremt aktierne eller andelene, af hvilke udbyttet er betalt, havde været ejet direkte af selskabet, der er hjemmehørende i Sverige.

I det omfang udbyttebeløbet, der udbetales for et indkomstår af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark eller på Færøerne, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, modsvares af udbytte, som det førstnævnte selskab, direkte eller gennem formidling af en juridisk person, i samme eller tidligere indkomstår har oppebåret af aktier eller andre andele i et selskab, der er hjemmehørende i en tredje stat, indrømmes imidlertid fritagelse for skat i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun, såfremt

- a) det udbytte, som er oppebåret af aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehørende i en tredje stat, er undergivet beskatning henholdsvis i Danmark, eller på Færøerne eller,
- b) hvis dette ikke er tilfældet, udbyttet ville have været fritaget for skat i en anden kontraherende stat, såfremt aktierne eller andelene i selskabet, der er hjemmehørende i en tredje stat, ejedes di-

rekte af selskabet, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

For så vidt angår udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i Island, til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, gælder fritagelsen for beskatning i en anden kontraherende stat i henhold til første afsnit kun i det omfang, udbyttet ved beregning af islandsk skat ikke må fradrages i det islandske selskabs indkomst.

9. Uanset bestemmelserne i stykke 3 - 5 kan de kompetente myndigheder i de kontraherende stater aftale, at udbytte, som tilfalder en i aftalen navngiven institution med alment velgørende eller andet almennyttigt formål, der i medfør af lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken institutionen er hjemmehørende, er fritaget for beskatning af udbytte, skal være fritaget for den i en anden kontraherende stat gældende beskatning af udbytte fra selskaber i denne anden stat.

10. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra en anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

11. Udtrykket "personsammenslutning" i denne artikel betyder:

- a) for så vidt angår Danmark: interessentskab, kommanditselskab og partrederi;
- b) for så vidt angår Færøerne: interessentskab, kommanditselskab og partrederi;
- c) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og anden sammenslutning, som omhandles i 5 §, 1 mom. i lov om skat på indkomst og formue (1240/88) og som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;
- d) for så vidt angår Island: "sameignarfélag" og "samlög", som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt;
- e) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning med undtagelse af "aksjeselskap";
- f) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag, som ikke beskattes som selvstændigt skattesubjekt.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en i en anden kontraherende stat hjemmehørende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Såfremt en rentemodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, i hvilken han er hjemmehørende, og den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, renter, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7

eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke. Udtrykket omfatter især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

4. Såfremt en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den der modtager renten, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor en royaltymodtager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat end den, hvori han er hjemmehørende, og den rettighed eller ejendom, som

ligger til grund for de udbetalte royalties har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stykke 1, royalties som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en sådan modtager, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, (herunder biograffilm samt film og bånd til radio- og fjernsynsudsendelser), ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller hemmelig fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Såfremt en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den, der modtager, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem den, der betaler, og modtageren, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de berørte kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, stykke 2, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre andele, som omhandles i artikel 6, stykke 4, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Dette gælder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted.

4. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhangere og andet materiel til transport af containere), som anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til transport af gods eller varer, kan kun

beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver end de i stykke 1 - 5 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

7. Uanset bestemmelsen i stykke 6 kan en kontraherende stat beskatte fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller andre andele i selskaber, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, samt fortjeneste ved overdragelse af andre værdipapirer, som ved beskatningen i denne stat behandles på samme måde som fortjeneste ved afhændelse af sådanne aktier eller andre andele.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved anden selvstændig virksomhed oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan imidlertid beskattes i en anden kontraherende stat, såfremt

- a) han i denne anden stat har et fast sted, som regelmæssigt står til rådighed for ham med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted; eller
- b) han opholder sig i denne anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, men kun for

så stor en del af indkomsten, som kan henføres til virksomhed, som er udøvet i denne periode eller i disse perioder.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personlige tjenesteydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19, 20 og 21 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i en anden kontraherende stat. Er arbejdet udført i denne anden stat, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes der.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for arbejde, som udføres i en anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) modtageren opholder sig i denne anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i denne anden stat, og

- c) vederlaget ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i denne anden stat, samt
- d) at der ikke er tale om udleje af arbejdskraft.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for arbejde, som udføres om bord på et

- a) dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib kun beskattes i den kontraherende stat, hvis nationalitet skibet har; ved anvendelsen af denne bestemmelse sidestilles udenlandsk skib, som befragtes på såkaldt bareboat-basis af et foretagende i en kontraherende stat, med dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skib;
- b) luftfartøj i international trafik kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som oppebærer arbejdsindkomsten, er hjemmehørende;
- c) fiske-, sælfangst- eller hvalfangstfartøj kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den, som erhverver arbejdsindkomsten, er hjemmehørende, også i tilfælde, hvor vederlaget for arbejdet erlægges i form af en vis part eller andel af overskuddet af fiskeri-, sælfangst- eller hvalfangstvirksomheden.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller andet

lignende organ i et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere samt idræts- og sportsudøvere

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som idræts- eller sportsudøver, ved hans i denne egenskab i den anden kontraherende stat udøvede virksomhed, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en idræts- eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller idræts- og sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller idræts- eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed, som en kunstner eller en idræts- eller sportsudøver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, udfører i en anden kontraherende stat i tilfælde, hvor besøget i denne anden stat hovedsageligt betales af offentlige midler fra den førstnævnte stat. I dette tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den førstnævnte stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension og livrente, som udbetales fra en kontraherende stat, og udbetaling fra en kontraherende stat i henhold til sociallovgivningen i denne stat til en person, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den førstnævnte stat.

2. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal underholdsbidrag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, betaler til ægtefælle eller tidligere ægtefælle eller til børn, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, fritages for beskatning i denne anden stat i tilfælde, hvor bidraget ville have været fritaget for beskatning i den førstnævnte stat, såfremt modtageren havde været hjemmehørende der.

3. Ved udtrykket "livrente" forstås et fastsat beløb, som skal udbetales periodisk til fastsatte tider enten for den pågældendes livstid, for et bestemt tidsrum eller for et tidsrum, der lader sig bestemme, og som erlægges på grundlag af en forpligtelse til at præstere disse udbetalinger som modydelse for dertil svarende fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentlige hverv

1. Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens politiske

underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligretlige institutioner, kan kun beskattes i denne stat.

2. Såfremt vederlag, som omhandles i stykke 1, tilfalder en modtager for hverv, som denne udfører i en anden kontraherende stat end den, hvorfra vederlaget betales, kan vederlaget imidlertid kun beskattes i den stat, hvori hvervet udføres, såfremt modtageren er en i denne stat hjemmehørende person, og

- a) er statsborger i denne stat; eller
- b) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

Artikel 20

Studerende og praktikanter

En person, som opholder sig i en kontraherende stat udelukkende med henblik på

- a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne kontraherende stat, eller
- b) forretnings-, fiskeri-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før opholdet var hjemmehørende i en anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af beløb, som han oppebærer fra kilder uden for denne stat til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster.

1. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, med undtagelse af bestemmelserne i artikel 8, finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver virksomhed i en anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster beliggende i denne anden stat.
2. a) En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som uden for kysten i en anden kontraherende stat driver virksomhed, som omhandles i stykke 1, skal anses for at drive virksomheden fra et fast driftssted eller fast sted i denne anden stat.
- b) Såfremt en sådan person driver sin virksomhed inden for et efterforskning- eller indvindingsområde, der strækker sig fra et sted uden for kysten i denne anden stat og ind på denne stats landområde, og virksomheden ikke udelukkende drives inden for landområdet, finder litra a) tilsvarende anvendelse.
- c) Virksomhed, som består i arbejde med opbygning eller installation af en rørledning til transport af uraffinerede kulbrinter, eller et bygningsarbejde i direkte forbindelse med sådan virksomhed, anses for drevet fra et fast driftssted i denne anden stat også med hensyn til sådan virksomhed, der udføres på land, når virksomheden indgår i et projekt, som strækker sig fra et sted uden for kysten i denne stat og ind på denne stats landområde.

3. Bestemmelserne i stykke 2 finder ikke anvendelse, såfremt virksomheden finder sted i en periode eller i perioder, som sammenlagt ikke overstiger 30 dage inden for en 12 måneders periode.

4. Ved beregningen af den tid, som omhandles i stykke 3, anses virksomhed, som udøves af et foretagende, som har interessefællesskab med et andet foretagende, for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, såfremt virksomheden i væsentlig grad er af samme art som den virksomhed, som det sidstnævnte foretagende udøver og begge foretagenders virksomhed vedrører samme projekt. Foretagender anses for at have interessefællesskab, såfremt det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af det andet foretagende, eller ejer en væsentlig del af dette foretagendes kapital, eller såfremt samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af begge foretagender, eller ejer en væsentlig del af disse foretagenders kapital.

5. Indkomst, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved transport af personel eller materiel med skib eller luftfartøj til eller inden for områder som omhandles i stykke 2, litra a) og b) i den anden kontraherende stat, hvor der udøves forretningsvirksomhed i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster, eller ved drift af bugserbåde, forsyningsfartøjer eller andre hjælpefartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendet har sin virkelige ledelse.

6. Bestemmelserne i artikel 13, stykke 4, og i artikel 23, stykke 3, finder anvendelse henholdsvis på fortjeneste ved afhændelse af skibe, både eller luftfartøjer, som omhandles i stykke 5, og på formue bestående af sådanne skibe, både eller luftfartøjer.

7. Uanset de øvrige bestemmelser i overenskomsten gælder følgende om beskatningen af løn og andre lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved arbejde, som udføres i en anden kontraherende stat for en arbejdsgiver, som driver sådan virksomhed, som omhandles i stykke 1 og 2:

- a) Medmindre bestemmelserne under litra b) - d) medfører andet, kan sådant vederlag beskattes i denne anden stat, men kun såfremt arbejdet finder sted dér i en periode eller i perioder, som sammenlagt overstiger 30 dage inden for en tolv-måneders periode.
- b) Sådant vederlag kan kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, såfremt
 - 1) arbejdet har forbindelse med udnyttelsen af kulbrinteforekomster, som befinder sig på midtlinien mellem kontraherende stater, eller mellem en kontraherende stat og en anden stat,
 - 2) der foreligger aftale mellem disse stater om fælles udnyttelse af forekomsterne, og
 - 3) udnyttelsen sker samtidig på begge sider af midtlinien.Bestemmelserne i dette litra (b) finder kun anvendelse efter aftale herom mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.
- c) Såfremt arbejdet udføres om bord på et skib eller en båd, som omhandles i stykke 5, kan sådant vederlag beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15, stykke 3, a).

- d) Såfremt arbejdet udføres om bord på et luftfartøj, som omhandles i stykke 5, kan sådant vederlag kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendet har sin virkelige ledelse.

8. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som driver virksomhed uden for kysten i en anden kontraherende stat, er fritaget for beskatning i denne anden stat af fortjeneste, som denne person anses at have erhvervet som følge af overflytning af flytbar boreinstallation eller hotelplatform til et område uden for denne anden stat. Ved fortjeneste forstås i dette stykke det beløb, hvormed handelsværdien på tidspunktet for overflytningen overstiger restværdien på dette tidspunkt med tillæg af foretagne afskrivninger.

9. Fortjeneste, som en personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af

- a) ret til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster i en anden kontraherende stat, herunder ret til andel i eller fordel af sådanne forekomster, eller
- b) aktier eller andre andele, hvis værdi helt eller i det væsentlige, direkte eller indirekte, kan henføres til sådan ret,

kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foran-

stående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt erhververen af indkomsten er hjemmehørende i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en anden kontraherende stat, og den rettighed eller ejendom, hvorfra indkomsten hidrører, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted, henholdsvis det frie erhverv, som udøves fra det faste sted. I sådanne tilfælde skal bestemmelserne i artikel 7, henholdsvis artikel 14, finde anvendelse. I tilfælde, hvor der til et fast driftssted eller et fast sted hører en fast ejendom, som omhandles i artikel 6, stykke 2, beskattes indkomst af sådan ejendom dog i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, stykke 1, 3 og 5.

Artikel 23

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom, omhandlet i artikel 6, stykke 2, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue bestående af aktier eller andre andele i et selskab, som omhandles i artikel 6, stykke 4, og som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken den faste ejendom er beliggende.

3. Formue bestående af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, samt rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan

kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Formue bestående af containere (herunder anhangere og andet materiel til transport af containere), som anvendes til transport af gods eller varer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sæde, medmindre containerne udelukkende anvendes mellem pladser i en anden kontraherende stat.

5. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor den forefindes, kun beskattes i denne stat.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 5 kan rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i en anden kontraherende stat, eller rørlig formue, som hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har i en anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af frit erhverv, beskattes i denne anden stat.

7. Bestemmelserne i stykkerne 1 - 6 finder i en kontraherende stat kun anvendelse i forhold til en anden kontraherende stat, som opkræver almindelig formueskat.

Artikel 24

Dødsbo

Indkomst eller aktiver, som beskattes hos et dødsbo, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke beskattes hos personer, der er berettigede til anpart i boet, og som er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Artikel 25

Ophævelse af dobbeltbeskatning1. Danmark:

a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, andet afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor, medfører andet,

1) indrømme fradrag i denne persons danske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;

2) indrømme fradrag i denne persons danske formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den danske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Danmark medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den danske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomst-

skatten, respektive formueskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der.

- c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den danske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

2. Færøerne:

- a) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Færøerne, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons færøske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den færøske indkomstskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

- c) Såfremt en person, der hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst fra en anden kontraherende stat fra personlige tjenesteydelser, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, der svares af den indkomst, som hidrører fra denne anden stat.

3. Finland:

- a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Finland, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, tredje afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet,
- 1) indrømme fradrag i denne persons finske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;
 - 2) indrømme fradrag i denne persons finske formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den finske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, fra en anden kontraherende stat oppebærer indkomst ved personligt arbejde, som omhandles i artikel 15

eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden stat, skal sådan indkomst fritages for finske skat.

- c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Finland, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, eller oppebærer indkomst, som i henhold til litra b) ovenfor skal fritages for finske skat, kan Finland medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den finske skat af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, respektive formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat, respektive den formue, der ejes der.

4. Island:

- a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue for beskatning.

- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10, artikel 13, stykke 7, artikel 16 eller artikel 21, stykke 1-6 samt 8 og 9 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons islandske indkomstskat med et

beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden kontraherende stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den islandske skat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

- c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Island, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er undtaget fra beskatning der, kan Island dog ved fastsættelsen af den islandske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

5. Norge:

- a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fritage sådan indkomst eller formue for beskatning.
- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst, som i henhold til bestemmelserne i artikel 10, artikel 13, stykke 7, artikel 16 eller artikel 21, stykke 1-6 samt 8 og 9 kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, medfører andet, indrømme fradrag i denne persons norske indkomstskat med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den norske skat, bereg-

net før sådant fradrag, der svares af den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

- c) Såfremt indkomst, der oppebæres, eller formue, som ejes af en person, der er hjemmehørende i Norge, i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for beskatning der, kan Norge dog ved fastsættelsen af den norske skat af denne persons øvrige indkomst eller formue medregne den indkomst eller formue, der er fritaget for skat.

6. Sverige:

- a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, fjerde afsnit, eller litra b), c) eller d) nedenfor, medfører andet,

- 1) - under iagttagelse af bestemmelserne i svensk lovgivning (også med den ordlyd, som den i fremtiden kan få ved at ændres uden at de her angivne almindelige principper ændres) -indrømme fradrag i indkomstsskatten med et beløb, svarende til den indkomstsskat, som er erlagt i denne anden stat.
- 2) indrømme fradrag i denne persons svenske formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den svenske formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

- b) Ved anvendelsen af litra a) ovenfor skal, i tilfælde hvor lempelse i henhold til særlig lovgivning er indrømmet ved finsk indkomst- eller formuebeskatning af et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skat af foretagendets indkomst eller formue fradrages den indkomstskat, henholdsvis formueskat, som skulle have været pålignet i Finland, såfremt sådan skattelempelse ikke var indrømmet.
- c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, fra en anden kontraherende stat oppebærer fortjeneste ved erhvervsvirksomhed som omhandles i artikel 7, indkomst ved frit erhverv som omhandles i artikel 14, indkomst ved personlige tjenesteydelser som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, eller fortjeneste som omhandles i artikel 13, stykke 3, hvilken indkomst eller fortjeneste i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, skal - uanset bestemmelserne i litra a) ovenfor - sådan indkomst eller fortjeneste fritages for svensk skat. For såvidt angår artiklerne 7, 13 og 14 gælder denne bestemmelse dog kun, såfremt den overvejende del af indkomsten eller fortjenesten hidrører fra i den anden kontraherende stat drevet erhvervsvirksomhed, forretningsvirksomhed eller industriel virksomhed, som ikke består i forvaltning af værdipapirer og anden lignende rørlig formue.
- d) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller fortjeneste eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, eller oppebærer indkomst eller fortjeneste, som i henhold til litra c) ovenfor skal fritages for svensk skat, kan Sverige, ved fast-

sættelsen af skattesatsen for svensk progressiv skat af anden indkomst, fortjeneste eller formue, tage den indkomst, fortjeneste eller formue i betragtning, som kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, eller sådan indkomst eller fortjeneste, som er fritaget for svensk skat.

7. Fælles bestemmelser

1. Udtrykket "er erlagt i denne anden stat" i denne artikel, skal anses for tillige at omfatte sådan skat på indkomst, som er betalt henholdsvis i Danmark, på Færøerne, i Finland, i Island, i Norge og i Sverige, og som skal overføres til nævnte anden stat for der at godskrives den pågældende person som skat på samme indkomst.

2. Såfremt en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat (bopælsstaten), fra en anden kontraherende stat (arbejdsstaten) oppebærer indkomst fra personligt arbejde, som efter artikel 15, stykke 1, eller artikel 21, stykke 7, kan beskattes i arbejdsstaten, skal bopælsstaten, uanset bestemmelserne i stykke 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denne artikel, ophæve dobbeltbeskatning ved at fradrage den skat, som er betalt i denne anden stat under anvendelse af bestemmelserne i stykke 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a), såfremt den pågældende person har oppebåret indkomsten fra et foretagende eller fast driftssted i arbejdsstaten og han er, eller umiddelbart før ansættelsen i arbejdsstaten, var ansat i

- a) et foretagende i bopælsstaten, der er et foretagende med interessefællesskab med foretagendet i arbejdsstaten, eller
- b) et foretagende i bopælsstaten til hvilket det faste driftssted henhører.

3. Uanset bestemmelserne i afsnit 2 ovenfor skal bestemmelserne i stykkerne 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) dog anvendes, såfremt den pågældende person kan påvise at

- a) han i det pågældende indkomstår har opholdt sig i og arbejdet i arbejdsstaten i en sammenhængende periode, der overstiger 3 måneder, eller
- b) arbejdet i arbejdsstaten er udført for foretagendet i denne stat eller for det dér beliggende faste driftssted og at omkostningerne med rette har belastet det nævnte foretagende eller faste driftssted.

Artikel 26

Generelle regler om beskatningen

1. Indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, eller formue, som ejes af en sådan person, kan ikke beskattes i en anden kontraherende stat, medmindre beskatning udtrykkelig er tilladt i henhold til denne overenskomst.

2. I tilfælde, hvor beskatningsretten til en indkomst eller formue i henhold til overenskomsten er tillagt en anden kontraherende stat end den stat, hvori personen, der oppebærer indkomsten eller ejer formuen, er hjemmehørende og denne anden stat på grund af sin lovgivning ikke medtager indkomsten eller formuen i sin helhed ved beskatningen, eller kun medregner indkomsten eller formuen ved progressionsberegning eller anden skatteberegning, kan indkomsten eller formuen kun beskattes i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er hjemmehørende.

3. I tilfælde, hvor beskatningsretten i henhold til artikel 14, stykke 1, samt artikel 15, stykke 2, og stykke 3, b) og c) til en indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til overenskomsten er tillagt denne stat alene, kan indkomsten beskattes i en anden kontraherende stat, såfremt indkomsten ikke kan beskattes i den førstnævnte stat på grund af lovgivningen i denne stat.

Artikel 27

Forbud mod diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i en anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person hjemmehørende i en af de kontraherende stater har i en anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender eller personer, hjemmehørende i denne anden stat, der driver samme slags virksomhed.

Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

Bestemmelsen medfører ej heller ret til i en kontraherende stat at opnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning af udbytte eller andre udbetalinger til et selskab, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat.

Bestemmelsen i første afsnit hindrer ej heller en kontraherende stat i at beskatte indkomst, der oppebæres af et fast driftssted, i overensstemmelse med reglerne i denne stats egen lovgivning, såfremt det faste driftssted tilhører et aktieselskab eller dermed ligestillet selskab i en anden kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning, som anvendes over for aktieselskaber og dermed ligestillede selskaber, der er hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat, for så vidt angår deres indkomst, beregnet uden fradrag for udloddet fortjeneste.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, hjemmehørende i en anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i en eller flere af de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnævnte stat kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefuld end den beskatning og dermed forbundne krav, som an-

dre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 28

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Såfremt en person mener, at der i en eller flere af de kontraherende stater er truffet foranstaltninger, som for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, som står til hans rådighed ifølge disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 27, stykke 1, i den kontraherende stat, i hvilken han er statsborger.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i sådan anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet, med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Hvis den stat, overfor hvis kompetente myndighed den pågældende person har forelagt sagen, ikke selv berøres af spørgsmålet, skal denne kompetente myndighed overlade sagen til den kompetente myndighed i en af de stater, som berøres af spørgsmålet.

3. Såfremt vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten, skal de kompetente myndigheder i disse stater forhandle for at søge at løse spørgsmålet ved særlig aftale. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan tillige forhandle for at undgå dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde, som ikke omfattes af overenskomsten eller for, ved særlig aftale, at løse spørgsmål, som, - uden at være regulerede af overenskomsten - på grund af uligheder i de pågældende staters principper for skattens beregning eller af andre grunde, kan opstå for så vidt angår de skatter, som omhandles i artikel 2.

Inden afgørelse træffes i spørgsmål, som omhandles i første afsnit, skal resultatet af de der omhandlede forhandlinger snarest meddeles til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater. Såfremt den kompetente myndighed i en kontraherende stat finder, at forhandlinger bør finde sted mellem de kompetente myndigheder i samtlige kontraherende stater, skal på begæring af den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat sådanne forhandlinger finde sted snarest muligt.

Artikel 29

Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

Bestemmelserne i denne overenskomst berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 30

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at omfatte de områder, som i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stykke 1 a) er undtaget fra overenskomstens anvendelsesområde, under forudsætning af, at der dér pålægges skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej.

2. Såfremt overenskomsten i henhold til artikel 32 ophører at være gældende, skal, såfremt anden aftale ikke træffes mellem de kontraherende stater, overenskomsten ophøre at være gældende også for ethvert område, hvortil overenskomsten er udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske udenrigsministerium, at overenskomsten er godkendt. Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

2. Efter overenskomstens ikrafttrædelse finder dens bestemmelser anvendelse

- a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori overenskomsten træder i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter som fastsættes for skatteår (regnskabsår), som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori overenskomsten træder i kraft, eller senere;
- c) for så vidt angår formueskatter, på formue, hvorpå skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse, foretaget i det andet kalenderår efter det i hvilket overenskomsten træder i kraft, eller senere.

3. Overenskomsten af 18. februar 1987 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter skal ophøre at finde anvendelse på indkomst eller formue, på hvilken nærværende overenskomst finder anvendelse i henhold til stykke 2. Den førstnævnte overenskomst skal ophøre med at være gældende på det sidste tidspunkt, da den nærværende aftale i henhold til de foregående bestemmelser i det nævnte stykke finder anvendelse.

4. Overenskomsten af 12. august 1986 mellem den danske regering og Færøernes landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning mm. skal ophøre at finde anvendelse på indkomst, på hvilken nærværende overenskomst finder anvendelse i henhold til stykke 2. Den førstnævnte overenskomst skal ophøre med at være gældende på det sidste tidspunkt, da den nærværende aftale i henhold til de foregående bestemmelser i det nævnte stykke finder anvendelse.

Artikel 32

Opsigelse

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår, som begynder efter udgangen af et tidsrum på fem år efter dagen for ikrafttrædelsen af overenskomsten, opsiges overenskomsten ved skriftlig meddelelse herom til det finske udenrigsministerium, som underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af sådan meddelelse og om dens indhold. Såfremt opsigelsesfristen er iagttaget, ophører overenskomsten at gælde i forholdet mellem den stat, som har fremsat opsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

- a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter som fastsættes for et skatteår (regnskabsår), som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen, eller senere;
- c) for så vidt angår formueskatter, på formue, hvorpå skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår, der følger nærmest efter det år, i hvilket det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen, eller senere.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier heraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i et eksemplar på dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

Sáttmáli
millum
tey norðurlensku londini
at sleppa undan tvískatting av inntøku-
og ognarskattum

Ríkisstjórn Danmarkar saman við Føroya Landsstýri og ríkisstjórnunum í Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøríki, sum ynskja at gera ein sáttmála at sleppa undan tvískatting av inntøku- og ognarskattum og sum ásanna, at hvat viðvíkir Føroyum tey málsøki, sum hesin sáttmáli fevnir um sjálvt mótvegis útlondum, hoyra undir Føroya sjálvstýri, eru samd um:

Grein 1.

Persónar, sum koma undir
sáttmálan

Undir henda sáttmála koma persónar, sum eru heimahoyrandi í einum ella fleiri av teimum sáttmálabundnu rikjunum.

Grein 2.

Skattir eftir hesum sáttmála

1. Hesin sáttmálin skal verða nýttur um inntøku- og ognarskattir, uttan mun til, hvussu teir verða kravdir inn, ið verða álíknaðir vegna einum sáttmálabundnum ríki, tess politisku deildum ella lokalum myndugleikum.

2. Inntøku- ella ognarskattir eftir hesum sáttmála verða hildnir at vera allir skattir, ið verða álíknaðir av allari inntøkuni, allari ognini ella av parti av inntøkuni ella ognini. Heruppi eru skattir av vinningi, tá ið leysafæ ella fóst ogn verður selt, eins og skattir av ognarvøkstri.

3. Galdandi skattir, sum hesum sáttmála verður nýttur um, eru:

a) Í Danmark:

- 1) inntøkuskattur til ríkið;
- 2) inntøkuskattur til kommunur;
- 3) inntøkuskattur til amtskommunur;
- 4) serligur inntøkuskattur;
- 5) kirkjuskattur;
- 6) skattur av vinningsbýti;
- 7) rentuskattur;

- 8) skattur av nýtslugjaldi;
- 9) skattur eftir kolvetnisskattalógini og
- 10) ognarskattur til ríkið
(hiðani frá kallað danskur skattur).

b) Í Føroyum:

- 1) inntøkuskattur til landskassan;
- 2) inntøkuskattur til kommunur;
- 3) kirkjuskattur;
- 4) skattur av vinningsbýti og
- 5) skattur av nýtslugjald (royalty)
(hiðani frá kallað føroyskur skattur).

c) Í Finnlandi:

- 1) inntøku- og ognarskattur til ríkið;
- 2) skattur til kommunur;
- 3) kirkjuskattur og
- 4) kelduskattur
(hiðani frá kallað finskur skattur).

d) Í Íslandi:

- 1) inntøkuskattur til ríkið;
- 2) inntøkuskattur til kommunur og
- 3) ognarskattur til ríkið
(hiðani frá kallað íslendskur skattur).

e) Í Noregi:

- 1) inntøku- og ognarskattur til ríkið;
- 2) inntøku- og ognarskattur til kommunur;
- 3) inntøkuskattur til "fylkene";
- 4) felagsskattur til "skattefordelingsfonden";
- 5) skattir sambært petroleumsskattalógini og
- 6) avgjald til ríkið av samsýningum til útlendsk
listafólk
(hiðani frá kallað norskur skattur).

f) Í Svøríki:

- 1) inntøkuskattur til ríkið, íroknað sjómansskattur og "kuponskattur";
- 2) loyvisavgjald fyri ávísar almennar framførðslur;
- 3) "ersättningskatten";
- 4) "utskiftningsskatten";
- 5) "vinstdelningsskatten";
- 6) inntøkuskattur til kommunur og
- 7) ognarskattur til ríkið
(hiðani frá kallað svenskur skattur).

4. Sáttmálin skal eisini verða nýttur um allar skattir av sama ella nærum sama slag, sum, eftir at hesin sáttmálin er undirskrivaður, verða álíknaðir sum ískoyti til ella í staðin fyri galdandi skattir. Viðvíkjandi Føroyum skal hesin sáttmáli eisini verða nýttur til vanligan skatt á ogn, sum Føroyar munna álíkna eftir undirskrift av hesum sáttmála. Avvarðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum skulu geva hvørjum øðrum boð um munandi broytingar, sum eru gjørdar í teirra egnu skattalógum.

5. Hesin sáttmáli skal ikki verða nýttur um serligar skattir uppá vinningar av happadrátti og vedding ella um arva- ella gávuskatt í nøkrum av teimum sáttmálabundnu ríkjunum.

Grein 3.

Vanligar viðmerkingar

1. Um ikki annað sæst av tí sambandi, málburðurin verður havdur í, er merking hansara í hesum sáttmála, sum niðanfyri tilskilað:

- a) Málberingin "sáttmálabundið ríki" merkir Danmark, Finnland, Ísland, Noreg og Svøríki; tá ið hesin sáttmáli verður nýttur umfatar málberingin eisini Føroyar, sjálvstýrandi tjóð í danska ríkinum; tá ásetingarnar í hesum sáttmála bert viðvíkja støðuna millum Danmark og Føroyar verður málberingin "ein partur av ríkinum" og "hin parturin av ríkinum" nýtt, alt eftir umstøðunum.

Málberingin fevnir eisini um eitt og hvørt øki, sum hjá teimum ávikavísi ríkjunum liggur uttanfyri teirra territorialsjógv, har viðkomandi ríki sambært síni lóggávu og samsvarandi fólkarættin hevur rættindi at granska og brúka náttúruríkið á havbotninum og í undirgrundini.

"Danmark" fevnir ikki um Føroyar og Grønland; "Finnland", fevnir hvat viðvíkur tí finska kommunalskattinum ikki um "landsskabet" Áland; "Noreg" fevnir ikki um Svalbard (heruppi í Bjarnoyggjin), Jan Mayen og tey norsku økini ("hjáland") uttanfyri Europa;

- b) málberingin "persónur" merkir líkamligur persónur, felag og hvør onnur samtøka av persónum;
- c) málberingin "felag" merkir hvør lögfrøðiligur persónur ella hvør samtøka, sum skattliga verður viðgjørd sum lögfrøðiligur persónur;
- d) "virki í einum sáttmálabundnum ríki" og "virki í einum øðrum sáttmálabundnum ríki" merkir ávikavíst virki, sum verður ríkið av einum persóni, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og virki, sum persónur rekur, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki;
- e) "ríkisborgari" merkir líkamligur persónur, ið hevur ríkisborgararétt í einum sáttmálabundnum ríki;

likamligur persónur, sum er danskur ríkisborgari og sum er heimahoyrandi í Føroyum sambært heimastýrislógini verður roknaður, tá ið hesin sáttmáli verður nýttur, bert at hava ríkisborgararætt í Føroyum. Málberingin fevnir eisini um lögfrøðiligar persónar ella aðrar samtøkur, sum eru til, sambært galdandi lóggávu í einum sáttmálabundnum ríki;

f) málberingin "altjóða ferðsla" merkir, tá ið hesin sáttmáli verður nýttur í einum sáttmálabundnum ríki, allur flutningur við skipi ella við flogfari, sum virki nýtir, hvørs veruliga leiðsla býr í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, uttan so at skipið ella flogfarið bert verður nýtt millum støð í fyrstnevnda ríki;

g) málberingin "málsráðandi myndugleiki" merkir:

- 1) í Danmark: skattaráðharrin;
- 2) í Føroyum: landsstýrið;
- 3) í Finnlandi: figgjarmálaráðið;
- 4) í Íslandi: figgjarmálaráðharrin;
- 5) í Noregi: figgjar- og tollráðstovan;
- 6) í Svøríki: figgjarmálaráðharrin

ella tann myndugleiki í einhvørjum av hesum ríkjum, sum er heimilaður at taka sær av spurningum hesum sáttmála viðvíkjandi.

2. Tá ið sáttmálin verður nýttur í einum sáttmálabundnum ríki skal, uttan so at annað sæst av samanhanginum, ein og hvør málbering, sum ikki er útgreinað í honum, hava tann týðning, sum hon hevur í lóggávuni í hesum ríki um teir skattir, sum hesin sáttmáli viðvíkur.

Grein 4.

Skattligur heimstaður

1. Í hesum sáttmála merkir "persónur, sum er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki" hvør persónur, sum sambært lóggávu í tí sáttmálabundna ríkinum er skattskyldugur har vegna heimstaðar, bústaðar, bústaðar hjá leiðslu ella tilíki merki. Málberingin fevnir tó ikki um persón, hvørs skattskylda til umrødda ríki er avmarkað til kelduinntøku ella ognir í hesum ríki.

2. Tá ið soleiðis er, at líkamligur persónur sambært 1. stk. er heimahoyrandi í fleiri sáttmálabundnum ríkjum, verður hansara støða sett eftir hesum reglum:

- a) hann verður hildin at verða heimahoyrandi í tí ríkinum, har hann hevur fastan bústað tókan; um hann hevur fastan bústað tókan í fleiri sáttmálabundnum ríkjum, verður hann hildin at búa í tí sáttmálabundna ríkinum, sum hann persónliga og fíggjarliga er mest knýttur at, (hevur sín miðdepil í lívsáhugamálum);
- b) ber ikki til at gera av, í hvørjum ríki miðdepilin er í lívsáhugamálum hansara, ella hevur hann ikki í nøkrum sáttmálabundnum ríki fastan bústað tókan, tá verður hann hildin at verða heimahoyrandi í tí parti av ríkinum, har hann vanliga dvølst;
- c) um hann vanliga dvølst í fleiri ríkjum ella um hann ikki hevur tilíkt dvøl í nøkrum av teimum, verður hann hildin at vera heimahoyrandi í tí ríkinum, har hann er ríkisborgari;
- d) er hann ríkisborgari í fleiri ríkjum ella er hann ikki ríkisborgari í nøkrum ríki, skulu teir málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjum taka avgerð í málinum við sínámillum avtalu.

3. Um lögfrøðiligur persónur eftir reglunum í 1. stk. er heimahoyrandi í fleiri av teimum sáttmálabundnu ríkjum, skal hann verða hildin at vera heimahoyrandi í tí ríkinum, har veruliga leiðslan hevur sitt sæti.

Grein 5.

Fastur rakstrarstaður

1. Í hesum sáttmála merkir málberingin "fastur rakstrarstaður" fastur handilsstaður, har virkið heilt ella partvist røkir starv sitt.

2. Málberingin "fastur rakstrarstaður" fevnir serstakliga um:

- a) stað, haðani virkið verður stjórnað;
- b) deild;
- c) skrivstovu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstað; og
- f) náms-, olju- ella gasskeldu, grótbrot ella hvønn annan stað, har náttúruríkidømi verða vunnin.

3. Byggi-, nýgerðar-, innleggingar- ella uppsetingararbeiði, ella virkseml, sum fevnir um ráðlegging, eftirlit, ráðgeving ella aðra persónliga hjálp í sambandi við slíka ætlan, kemur undir heitið fastur rakstrarstaður, men bert um so er at ætlanin ella virkseml er í gerð í meira enn 12 mánaðir í einum sáttmálabundnum ríki.

4. Tá ið ætlað verður um ta tíð, sum umrødd er í 3. stykki, verður virkseml, sum verður útinnt av einum virki, sum hevur felags áhugamál við eitt annað virki, roknað sum útinnt av tí virki, sum tað hevur felags áhugamál við, um so er at virkseml í høvuðsheitinum er av sama slag sum

tað virksemi, sum síðstnevnda virki útinnur, og virksemi hjá báðum virkjum viðvikja somu ætlan. Virkir verða roknað at hava felags áhugamál, um tað eina virki beinleiðis ella óbeinleiðis eigur lut í leiðsluni ella eftirlitinum við hinum virkinum, ella eigur ein stóran part av eginognini í hinum virkinum, ella um somu persónar beinleiðis ella óbeinleiðis luttaka í leiðsluni ella eftirlitinum við báðum virkjunum ella eiga ein stóran part í eginognini í virkjunum.

5. Hóast frammanfyri standandi reglur í hesi grein skal málberingin "fastur rakstrarstaður" ikki vera hildin at galda:

- a) tá ið innrættingar bara eru nýttar til at goyma, sýna fram ella flýggja út vøru hjá virkinum,
- b) tá ið vøra, sum virkið eigur, bert verður havd á vørugoymslu, til framsýningar ella til útflýggingar,
- c) tá ið vøra hjá virkinum verður havd á vørugoymslu, bert tí at hon skal verða virkað á øðrum virki,
- d) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til at keypa vøru ella sanka saman upplýsingar til virkisins,
- e) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til slíkt annað virksemi fyri virkið, ið bara er fyrireikandi ella styðjandi,
- f) tá ið fastur handilsstaður bert verður havdur til fleiri sløg av virksemi, nevnd undir a) - e) um somu tíð, um so er, at virksemið alt á tí fasta handilsstaðnum, sum kemst av hesum, er fyrireikandi ella styðjandi.

6. Reglurnar í 1. stk. og 2. stk. eru ikki at skilja øðrvisi enn so, at hevur eitt virki ein persón at virka fyri seg og er hesin persónur ikki slíkt óheft umboð, sum nevnt í 7. stk., men hevur fulltrú, sum hann vanliga nýtir til at gera avtalur har virkisins vegna, tá skal sama virkið vera roknað at hava fastan rakstrarstað í hesum sáttmálabundna ríki viðvíkjandi øllum tí virksemi, sum hesin persónur tekur uppá seg fyri virkið, uttan so at virksemið hjá honum er avmarkað til slík føri, sum eru nevnd í 5. stk., og sum, um tey vórðu útint gjøgnum fastan handilsstað, ikki vildu gjørt henda fasta handilsstaðin til fastan rakstrarstað, sambært reglunum í nevnda stykki.

7. Eitt virki verður ikki hildið at hava fastan rakstrarstað í einum sáttmálabundnum ríki bara tí, at tað rekur vinnu við millummanni, umboðsmanni ella øðrum óheftum umboði í einum sáttmálabundnum ríki, um so er, at hesir persónar virka innanfyri karmarnar á sínum vanliga vinnuøki.

8. At felag heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, stjórnar ella verður stjórnað av felag, heimahoyrandi í øðrum sáttmálabundnum ríki ella at felag gjøgnum fastan rakstrarstað ella á annan hátt, rekur vinnuvirki í øðrum sáttmálabundnum ríki, skal ikki í sjálvum sær bera í sær, at annað av hesum báðum feløgum verður hildið at vera fastur rakstrarstaður fyri hitt.

Grein 6.

Inntøka av fastari ogn

1. Inntøka, ið persónur, sum býr í einum sáttmálabundnum ríki, fær av fastari ogn, (heruppií inntøka av land- ella skógbrúki), ið liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

2.

- a) Málberingin "föst ogn" skal - um ikki annað skilst av litra b) - hava tann týðning, sum hon hevur í lóggávuni í tí sáttmálabundna ríki, har ognin liggur.
- b) Málberingin "föst ogn" skal tó í øllum førum fevna um tað, sum hoyrir til føstu ognina, innistøðu og amboð, sum nýtt verða í vinnu við land- og skógbrúk, bygningar, rættindi, har borgarligu rættarreglurnar um fasta ogn verða nýttar, brúksrætt til fasta ogn og rættindi til skiftandi ella fastar veitingar, ið goldnar verða fyri at nýta ella fyri rættin til at nýta miniralríkidømi, keldur ella onnur náttúruríkidømi.

3. Reglurnar í 1. stk. skulu verða nýttar um inntøku, ið stavar frá beinleiðis nýtslu, leigu ella einari og hvørjari aðrari nýtslu av fastari ogn.

4. Um tað at eiga partabrøv ella onnur lutaprógv í einum felag, hvørs aðalendamál er at eiga fasta ogn, loyvir partabræva- ella lutaprógvaognaranum at brúka fasta ogn, ið felagið eigur, kann inntøka, sum verður havd við beinleiðis nýtslu, við útleigu ella við einhvorja nýtslu av slikum brúksrætti, verða skattað í tí sáttmálabundna ríki, har fasta ognin liggur.

5. Reglurnar í 1. og 3. stk. skulu eisini nýtast, um inntøku av fastari ogn, sum eitt virki eigur, og um inntøku av fastari ogn, ið nýtt verður í samband við at reka fría vinnu.

Grein 7.

Vinningur av vinnuvirki

1. Vinningur, ið stavar frá virki í einum sáttmálabundnum ríki, kan bert verða skattaður í hesum ríki, uttan so at virkið rekur vinnu í hinum sáttmálabundna ríkinum, frá einum føstum rakstrarstaði har. Um so er at virkið rekur tilíka vinnu, kann tess vinningur verða skattaður í hinum ríkinum, men tó bert hvat tí parti viðvikur, ið kann verða kannaður hesum fasta rakstrarstaði.

2. Í samsvari við reglurnar í 3. stk. og í hvørjum sáttmálabundnum ríki sum er, skal, tá ið virki í einum sáttmálabundnum ríki rekur vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, frá einum føstum rakstrarstaði har, slikur vinningur verða kannaður hesum fasta rakstrarstaði, sum virkið ætlandi hevði havt fingið, um rakstrarstaðurin var frítt og óheft vinnuvirki, sum hevði innt sama ella líknandi virksemlu undir somu ella líknandi korum og við fullum frælsi hevði havt gjørt handilsavtalar við virkið, sum hann er rakstrarstaður hjá.

3. Tá ið vinningur frá føstum rakstrarstaði verður gjørdur upp, skal tað verða loyvt at draga frá útreiðslur, sum standast av tí fasta rakstrarstaðnum, heruppi kostnaður av leiðslu og fyrisiting annaðhvørt tær eru rindaðar í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasti rakstrarstaðurin er, ella aðrastaði.

4. Um so er, at tað hevur verið siður í einum sáttmálabundnum ríki at áseta tann vinning, sum verður kannaður einum føstum rakstrarstaði á tann hátt, at allur hesin vinningur virkisins verður býttur millum tær ymisku deildir tess, skal einki í 2. stk. forða hesum sáttmálabundna ríki at áseta skattskylduga vinningin grundað á teirra vanliga sundurbýti, og skal

býtingarhátturinn tó verða slíkur, at úrslitið samsvarar teimum grundreglum, ið eru ásettar í hesi grein.

5. Ongin vinningur skal verða kannaður nøkrum føstum rakstrarstaði, bara tí at fasti rakstrarstaðurin hevur keypt vørur fyri virkið.

6. Tá ið frammanfyri standandi stykkir verða nýtt, skal tann vinningur, ið verður kannaður føstum rakstrarstaði, verða ásettur á sama hátt á hvørjum ári, uttan so at góð og vælgrundað orsök er til at nýta aðra mannagongd.

7. Í teimum førum, tá vinningur fevnir um inntøkur, ið umrøddar eru serstakt í øðrum greinum í hesum sáttmála, skulu reglurnar í teimum greinunum ikki verða nervaðar av reglunum í hesari grein.

Grein 8.

Skipa- og loftferðsla

1. Inntøka, sum eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur av skipa- ella loftferðslurakstri í altjóða samferðslu, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har sum veruliga leiðsla virkisins hevur sæti.

2. Um so er, at veruliga leiðslan á einum virki, ið hevur skiparakstur sum vinnu, hevur sæti sítt umborð á einum skipi, skal virkið verða hildið at hava sæti í tí sáttmálabundna ríkinum, har reiðarin er heimahoyrandi.

3. Inntøkur, sum eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur av at nýta, viðlíkahalda ella leigaút bingjur (heruppi viðfestar vognar og onnur tól til bingjuflutnings), sum nýttar verða til góðs- ella

vöruflytningu, kunnu bert verða skattaðar í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum støð í hinum sáttmálabundna ríkinum.

4. Reglurnar í 1. og 3. stk. skulu eisini verða nýttar um vinning, ið stavar frá sokallaðum pool - arbeiði, í handilsfelagsskapi ella í einum altjóða rakstrarfelagsskapi.

Grein 9.

Virki, sum sínmillum eru bundin hvørt at øðrum

1. Tá ið soleiðis er, at

a) virki í einum sáttmálabundnum ríki beinleiðis ella óbeinleiðis eigur lut í leiðsluni í, eftirliti við, ella í eginognini hjá einum virki í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella

b) somu persónar beinleiðis ella óbeinleiðis eiga lut í leiðsluni í, eftirliti við, ella í eginognini bæði í einum virki í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjum og í einum virki í einum øðrum av teimum sáttmálabundnu ríkjum skal fylgjandi gevast gætur:

Er avtala millum tey avvarðandi virkini gjörd ella treytir ásettar um teirra handilsliga ella fíggjarliga samband, sum víkja frá teimum treytum, sum høvdu verið avtalaðar millum óheft virki, kann allur vinningur, sum, um hesar treytir ikki høvdu verið, hevði lutast øðrum av hesum virkjum, men sum grundað á hesar treytir ikki lutast tí, verða roknaður uppi vinningin hjá hesum virki og verða skattaðar samsvarandi.

2. Stingur spurningur sum umrøddur er í 1. stk. seg upp í einum sáttmálabundnum ríki, skal málsráðandi myndugleiki í hinum sáttmálabundna ríkinum, ið er ávirkaður av spurninginum, verða boðaður við atliti til at umhugsa eina javning viðvíkjandi uppgerð av vinningi fyri tað virki, ið er heimahoyrandi í hesum seinna nevnda ríkinum. Um høvi býðst, kunnu málsráðandi myndugleikar gera serstaka avtalu um býti av vinninginum.

Grein 10

Vinningsbýti

1. Vinningsbýti, sum felag, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, rindar til ein persón, sum er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Um móttakarinn av vinningsbýti, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein fastan rakstrarstað ella ein fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn har, hann er heimahoyrandi, og tann partabrævaognin, sum vinningsbýti verður goldið av, hevur beinleiðis samband við vinnuvirki, ið verður ríkið frá føstum rakstrarstaði, ávikavist frá friari vinnu, sum verður ríkin frá tí fasta staðnum, skal, uttan mun til ásetingarnar í 1. og 3. stykki, vinningsbýti, ið eitt virki, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, rindar einum slikum móttakara, verða skattað sambært ásetingunum í ávikavist grein 7 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríkinum, har tað fasta rakstrarstaðið, ávikavist fasta staðið, liggur.

3. Vinningsbýti frá einum virki heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, til ein persón heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann eisini verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tað felagið, ið rindar

vinningsbýtið, er heimahoyrandi, og eftir lóggávu, sum har er galdandi, men skatturin, ið verður áliknaður, má ikki fara upp um 15 % av bruttoupphæddini av vinningsbýtinum. Slikt vinningsbýti skal tó verða fritikið fyri skatting í fyrstnevnda ríkinum í førum, har móttakarinn er eitt felag (undantikin eru tó samløgufeløg og deyðsbúgv), sum beinleiðis eigur í minsta lagi 25 % av ogn felagsins, ið vinningsbýtið rindar. Uttan mun til ásetingarnar í 2. punktum í hesum stykki kunnu Føroyar tó eisini skatta vinningsbýti frá feløgum heimahoyrandi í Føroyum og samsvarandi lóggávuni í Føroyum, men um móttakarinn er eitt felag (samløgufeløg og deyðsbúgv undantikin) ið beinleiðis eigur í minsta lagi 25% av ognum í tí felagi, ið rindar vinningsbýtið, má áliknaði skatturin ikki fara upp um 5% av bruttovinningsbýtinum.

4. Hóast ásetingarnar í 3. stk. kann islendskur skattur av vinningsbýti verða hækkaður til í mesta lagi 15 % í tann mun tilíkt vinningsbýti, tá islenski skatturin verður ásettur, er frádrigið í uppgerðini av inntøkuni hjá tí felag, ið rindar vinningsbýti.

5. Hóast ásetingarnar í 3. stk. kann norskur skattur av vinningsbýti verða hækkaður til í mesta lagi 15 %. Henda regla er galdandi soleingi norsk feløg hava loyvi til at draga frá útlutað vinningsbýti, tá ið skattur til statin verður roknaður.

6. Málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum skulu við sínámillum avtalu seta gjøllari reglur um, hvussu avmarkingarnar sambært 3. - 5. stk. eiga at verða framdar.

Ásetingarnar í 3. - 5. stk. forða ikki, at felagið verður skattað av tí vinningi, sum vinningsbýti er goldið av.

7. Málberingin "vinningsbýti" merkir í hesi grein inntøka av partabrøvum, lutaprógvum ella øðrum rættindum, sum ikki eru skuldarbrøv, og sum geva rætt til lut í vinningi eins og aðrari inntøku frá feløgum, hvørs inntøka er undir somu skattligu viðgerð sum inntøka av partabrøvum sambært lóggávu í tí ríkinum, har sum felagið, ið letur vinningsbýtið, er heimahoyrandi.

8. Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti frá einum felagi, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, til eitt felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark, Føroyar, Finnland ella Svøríki, í hesum ríki verða fritikið fyri skatting í tann mun lóggávan í sama ríki hevði heimilað hesum, um bæði feløgin vóru heimahoyrandi har.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti frá einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark til eitt felag, heimahoyrandi í Danmark, verða fritikið fyri skatting í Danmark sambært danska lóggávu.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti frá einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Finnland, til eitt felag, heimahoyrandi í Finnlandi, verða fritikið fyri skatting í Finnlandi, um móttakarinn beinleiðis ræður yvir í minsta lagi 10 % av atkvøðunum í felagnum, ið rindar vinningsbýtið.

Hóast ásetingarnar í 1. stk. skal vinningsbýti frá einum felag heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Svøríki til eitt felag heimahoyrandi í Svøríki, verða fritikið fyri skatting í Svøríki, í tann mun vinningsbýti eftir svenskari lóggávu hevði verið fritikið fyri skatting, um bæði feløgin høvdu verið heimahoyrandi í Svøríki. Tilik fritøka fyri skatting verður tó bert givin um so er, at

- a) tann inntøka, sum vinningsbýti verður goldið av, er vorðin skattað við vanligum felagsskatti í hinum ella einhvørjum øðrum sáttmálabundnum ríki.

b) tað vinningsbýti, sum virki, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, rindar, einans ella nærur einans er vinningsbýti, sum hetta felag í hesum ári ella undanfarin ár hevur fingið av partabrøvum ella pørtum, ið felagið eigur í einum felagi, heimahoyrandi í einum triðja ríki, og vinningsbýtið hevði verið fritikið fyri svenskan skatt, um partabrøvini ella partarnir, sum vinningsbýti er goldið av, høvdu verið beinleiðis ogn hjá tí felag, ið er heimahoyrandi í Svøríki.

Í tann mun vinningsbýti fyri eitt inntøkuár, ið felag, heimahoyrandi í Danmark ella Føroyum, rindar einum felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, samsvarar við vinningsbýti, ið fyrstnevnda felag beinleiðis ella gjøgnum lögfrøðiligan persón hevur fingið í hesum ella undanfarnum inntøkuárum av partabrøvum ella pørtum í einum felag, heimahoyrandi í einum triðja ríki, tá verður tó bert játtað fritøku fyri skatting í einum øðrum sáttmálabundnum ríki sambært 1. stykki um so er at

a) tað vinningsbýti, sum er fingið av partabrøvum ella pørtum í tí felagi, sum er heimahoyrandi í einum triðja ríki, er undir skatting ávikavist í Danmark ella Føroyum ella

b) um so er ikki, vinningsbýti vildi verið fritikið fyri skatt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um partabrøvini ella partarnir í felagnum, heimahoyrandi í einum triðja ríki, vórðu beinleiðis ogn hjá tí felag, ið er heimahoyrandi í tí øðrum sáttmálabundna ríkinum.

Hvat viðvikur vinningsbýti frá einum felag, heimahoyrandi í Íslandi, til eitt felag, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, so er fritøka fyri skatting í einum øðrum sáttmálabundnum ríki sambært 1.

stykki bert galdandi um so er at vinningsbýti ekki er loyvt frádrigið i inntökuni hjá tí islenska felagnum, tá ið islenskur skattur verður roknaður.

9. Hóast ásetingarnar í 3. - 5. stk., kunnu málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjum avtala, at vinningsbýti, sum verður latið einum ávísu i sáttmálanum nevndum stovni, hvørs endamál eru alment góðgerandi ella vælgerðandi, ið sambært lóggávu i tí sáttmálabundna ríkinum, har stovnurin er heimahoyrandi, er frítikin fyri skatting av vinningsbýti, skal verða frítikin fyri galdandi skatting i hinum sáttmálabundna ríkinum av vinningsbýti frá felögum i hesum øðrum ríkinum.

10. Tá ið soleiðis er at felag, heimahoyrandi i einum sáttmálabundnum ríki, fær vinning ella inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki, má hetta seinna nevnda ríki ekki álíkna skatt av vinningsbýti, sum verður rindað av nevnda felag, uttan so at vinningsbýtið verður goldið einum persóni, ið er heimahoyrandi i hinum øðrum sáttmálabundnum ríkinum, ella tann partabrævaognin, sum vinningsbýtið verður goldið av, hevur beinleiðis samband við fastan rakstrarstað ella fastan stað, ið liggur i sama ríki, ella áleggja ekki-útlutaða vinning felagsins skatt av ikki-útlutaðum vinningi, sjálvt um útgoldna vinningsbýtið ella ikki-útlutaði vinningurin heilt ella partvis er vinningur ella inntøka úr hesum sama ríki.

11. Málberingin "persónsamtøka" i hesi grein merkir:

- a) viðvikjandi Danmark: iognarfelag, kommandittfelag og partsreiðari;
- b) viðvikjandi Føroyum: iognarfelag, kommandittfelag og partsreiðari;
- c) viðvikjandi Finnlandi: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og aðrar samtøkur, sum eru nevndar í § 5, 1 mom. i lóg um skatt av inntøkum og ogn (1240/88) og sum ikki verður skattað sjálvstøðugt;

- d) viðvikjandi Íslandi: "sameignarfelög" og "samlög", sum ekki verða skattað sjálfstöðugt;
- e) viðvikjandi Noregi: ein og hvør samtøka, "aksjeselskap" undantikin;
- f) viðvikjandi Svøriki: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag", sum ekki verða skattað sjálfstöðugt

Grein 11.

Renta

1. Renta, sum stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldin einum persóni, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann bert verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Um ein rentumóttakari, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein fastan rakstrarstað ella ein fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí, hann er heimahoyrandi í, og kravið, sum tann útgoldna rentan er grundað á, hevur beinleiðis samband við virki, sum verður ríkið frá føstum rakstrarstaði, ávikavist friari vinnu, sum verður útinnt frá føstum staði, skal, hóast reglurnar í 1. stk., renta, ið stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldin einum tilikum móttakara, verða skattað sambært ásetingunum í ávikavist grein 7 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasti rakstrarstaðurin ávikavist fasti staðurin liggur.

3. Málberingin "renta" merkir í hesi grein inntøka av skuldarbrøvum av einum og hvørjum slag uttan mun til, um skuldin er tryggjað við veðhaldi í fastari ogn ella ikki. Málberingin fevnir serstakliga um inntøku av ríkisbrævalánum og inntøku av brævalánum ella skuldarbrøvum, heruppií kursvinningur og annar vinningur,

sum stavar frá tilíku ríkisbrævalánum, brævalánum ella skuldarbrøvum. Dragurenta, tá ið ikki er goldið rættstundis, verður ikki roknað sum renta eftir hesi grein.

4. Um serligt samband millum tann, sum rindar rentuna og tann sum fær renturnar ella millum hesar báðar og triðja persón, ber í sær, at rentan - i mun til tað skuldarkrav, sum hon er goldin av - fer uppum ta upphædd, sum hevði verið avtalað millum skuldaran og móttakaran, um nevnda samband ikki hevði verið, skulu reglurnar í hesi grein bert verða nýttar um seinnu nevndu upphæddina. Um so er, skal avlopsupphæddin kunna verða skattað í samsvari við lóggávuna í hvørjum av teimum avvarðandi sáttmálabundnu ríkjum, og skulu tá hinar reglurnar í hesum sáttmála verða havdar í huga.

Grein 12.

Nýtslugjald (Royalty)

1. Nýtslugjald, ið stava frá einum sáttmálabundnum ríki og verða goldin persóni, ið er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu bert verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Tá ið soleiðis er, at móttakari av nýtslugjaldi, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur ein fastan rakstrarstað ella fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí, hann er heimahoyrandi í, og tey rættindi ella ogn, sum er grundarlagið undir nýtslugjaldinum, hevur beinleiðis samband við vinnuvirki, sum verður ríkið frá føstum rakstrarstaði ávikavist fri vinna, sum verður útinnt frá føstum staði, skal, hóast reglurnar í 1. stykki, nýtslugjald, ið stavar frá einum sáttmálabundnum ríki og verður goldið einum tilíku

móttakara, verða skattað samsvarandi reglunum í ávikavist grein 4 ella grein 14 í tí sáttmálabundna ríki, har tann fasti rakstrarstaðurin, ávikavist fasti staðurin liggur.

3. Málberingin "nýtslugjald" merkir í hesi grein gjalding av øllum slag, sum fæst sum samsýning fyri at nýta ella hava rættin til at nýta einhvønn upphavsrátt til bókmentligt, listarligt ella visindaligt verk, (heruppi spælifilmar, filmar og bond til útvarps- og sjónvarpssendingar), øll einkarættindi, vørumerki, mynstur ella fyrimyndir, tekningar, loyniligan formála (formel) ella loyniligan framleiðsluhátt ella fyri upplýsingar um ídnaðar-, handils - ella visindaligar royndir.

4. Um serligt samband er millum tann, ið rindar og tann ið móttekur ella millum hesar báðar og triðja persón, og hetta hevur ført við sær, at tey útgoldnu nýtslugjöldini, tá havt verður í huga ta nýtslu, tann rátt ella ta upplýsing, sum tey eru útgoldin fyri, fara upp um ta upphædd, sum hevði verið avtalað millum tann ið rindar og móttakaran, um nevnda samband hevði ikki verið, skulu reglurnar í hesi grein bert verða nýttar um seinnu upphæddina. Um so er, skal avlopshæddin kunna verða skattað í samsvari við lóggávuna í teimum sáttmálabundnu ríkjum sum er, og skulu tá hinar reglurnar í hesum sáttmála verða havdar í huga.

Grein 13.

Kapitalvinningur

1. Vinningur, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær av at selja fasta ogn sambært grein 6, 2. stykki og sum liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattaður í hesum seinna nevnda ríkinum.

2. Vinningur, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær av at selja partabrøv ella aðrar partar, sambært grein 6, 4. stykki, kan verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasta ognin liggur.

3. Vinningur av at selja leysafæ, ið er partur av vinnufænum í einum føstum rakstrarstaði, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki hevur í øðrum sáttmálabundnum ríki, ella sølu av leysafæ, sum hoyrir til ein fastan stað, sum persónur, búsettur í einum sáttmálabundnum ríki, ræður yvir í samband við fría vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum ríki kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum. Sama er galdandi fyri vinning av at selja slíkan fastan rakstrarstað (fyri seg ella saman við øllum virkinum).

4. Vinningur av at selja skip ella flogfør, sum nýtt verða í altjóða ferðslu, av virki, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, ella leysafæ, sum knýtt er at rakstrinum av tilíkum skipum ella flogførum, kann bert verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har verulig leiðsla ríkisins hevur sæti.

5. Vinningur av at selja bingjur (heruppi viðføstum vognum og onnur tól til bingjuflutnings), sum eitt virki, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, nýtir til góðs- ella vøruf lutnings, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sitt sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum støð í hinum sáttmálabundna ríkinum.

6. Vinningur við sølu av øllum øðrum ognum enn teimur í 1. - 5. stk. nevndu, kann bert verða skattaður í tí sáttmálabundna ríkinum, har sum seljarin er heimahoyrandi.

7. Uttan mun til reglurnar í 6. stykki kann eitt sáttmálabundið ríki skatta vinning, sum persónur, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, fær við sølu av partabrøvum ella øðrum þørtum í feløgum, heimahoyrandi í fyrstnevnda ríki og vinning av avhending av øðrum virðisbrøvum, sum í samband við skatting í hesum ríki verður viðgjørður á sama hátt sum vinningur við sølu av tilikum partabrøvum ella øðrum þørtum.

Grein 14.

Fri vinna

1. Inntøka av friari vinnu ella øðrum sjálvstøðugum yrki, sum persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann bert verða skattað í hesum ríkinum. Tilik inntøka kann tó eisini verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um so er at

- a) hann í hesum seinna nevnda ríkinum hevur ein fastan stað, ið støðugt er honum til taks til tess at røkja virki sítt, men bert í tann mun hann kann kennast hesum fasta staði; ella
- b) hann dvølgur í seinna nevnda ríkinum í eitt ella fleiri tíðarskeið, ið tilsamans fevna um meira enn 183 dagar innanfyri eitt 12 mánaða tíðarskeið, men bert hvat viðvíkur tí partinum av inntøkuni, sum kann kennast tí virkseminum, ið er útinnt í hesum tíðarskeiði ella tíðarskeiðum.

2. Málberingin "fri vinna" merkir serliga sjálvstøðugt vísinda-, bókmenta-, lista-, útbúgvinga- ella undirvísindaligt virkseminum og sjálvstøðugt virkseminum sum lækni, advokatur, verkfrøðingur, arkitektur, tannlækni og grannskoðari.

Grein 15.

Persónligt arbeiði í tænarstuviðurskiftum

1. Um reglurnar í greininum 16, 18, 19, 20 og 21 ikki áseta annað, kann løn og onnur lík samsýning fyri persónliga innt starv í tænarstu, ið persónur hevur fingið, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, bert verða skattað í hesum ríki, uttan so at arbeiðið er gjørt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki. Er starvið innt í hesum seinna nevnda ríkinum har, kann tann samsýningin, sum fæst fyri tað, verða skattað har.

2. Hóast reglurnar í 1. stk. kann samsýning, sum ein persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær fyri starv, innt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, bert verða skattað í fyrr nevnda ríki, um so er:

- a) at móttakarinn dvølgur í seinna nevnda ríkinum í einum ella fleiri tíðarskeiðum, sum tilsamans ikki fara upp um 183 dagar í einum 12 mánaða tíðarskeiði, og
- b) samsýningin verður goldin av ella fyri ein arbeiðsgevara, sum ikki er heimahoyrandi í seinna nevnda ríkinum, og
- c) samsýningin verður ikki lögð á ein fastan rakstrarstað ella fastan stað, sum arbeiðsgevarin hevur í seinna nevnda ríkinum, og
- d) at tað ikki er talan um arbeiðsútleigan.

3. Uttan mun til reglurnar frammanfyri í hesi grein, kann samsýning fyri starv innt umborð á

- a) donskum, føroyskum, finskum, íslenskum, norskum ella svenskum skipi bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har skipið hevur tjóðarprógv; tá ið hesar

reglur verða nýttar verða fremmand skip, sum felag í einum sáttmálabundnum ríki hevur leigað uppá sonevnda "bare-boat" treytir javnmett við donsk, føroysk, islendsk, norsk ella svensk skip;

- b) flogførum í altjóða ferðslu bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tann er heimahoyrandi, ið inntøkurnar fær;
- c) fiski-, kópa- ella hvalaveiðubáti bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har tann er heimahoyrandi, ið inntøkurnar fær, eisini tá ið samsýning fyri starvið verður goldin sum ein ávisur partur ella partur í avlopinum av fiski-, kópa- ella hvalaveiðuvirksemi.

Grein 16.

Nevndarsamsýningar

Nevndarsamsýningar og tilik samsýning, sum persónur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær sum limur í nevndini ella aðrari tilíkari skipan í einum felag, sum er heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum

Grein 17.

Listafólk og itróttarfólk

1. Uttan mun til reglurnar í grein 14 og 15 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær sum samsýning fyri at vera útinnandi listafólk, eitt nú sum sjónleikari, films-,

útvarps- ella sjónvarpslistafólk, tónleikari, fimleika-
ella ítróttarfélag í einum öðrum sáttmálabundnum ríki,
verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

2. Tá ið soleiðis er, at inntøka av virkseimi hjá
útinnandi lista-, fimleika- ella ítróttarfélagi, ikki legst
sjálvum lista- ella ítróttarfélaginum til, men öðrum
persóni, kann henda inntøkan, uttan mun til reglurnar í
greinunum 7, 14 og 15, verða skattað í tí sáttmálabundna
ríkinum, har lista- ella ítróttarfélagið innir virkseimi
sitt.

3. Reglurnar í 1. og 2. stk. skulu ikki galda um inntøku
av virkseimi sum listafólk ella ítróttarfélag, heimahoyrandi
í einum sáttmálabundnum ríki gera í einum öðrum
sáttmálabundnum ríki í fòrum, har vitjanin í seinna nevnda
ríkinum mest er goldin við almennum peningi frá
fyrstnevnda ríki. Í hesum fòri kann inntøkan bert verða
skattað í fyrstnevnda ríki.

Grein 18.

Eftirlønir v.m.

1. Eftirlønir og livrenta, sum eitt sáttmálabundið ríki
rindar, og veitingar frá einum sáttmálabundnum ríki
sambært tess almennu lóggávu til persón, heimahoyrandi í
einum öðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu bert verða skattað
í fyrstnevnda ríkinum.

2. Uttan mun til hinar reglurnar í hesum sáttmála skal
upphaldspeningur, ið persónur, heimahoyrandi í einum
sáttmálabundnum ríki, rindar hjúnafelaga ella fyrrverandi
hjúnafelaga ella børnum, heimahoyrandi í einum öðrum
sáttmálabundnum ríki, verða fritikin fyri skatting í hesum
seinna nevnda ríkinum í fòrum, har peningurin vildi haft

verið frítikin fyri skatting í fyrstnevnda ríki, um móttakarinn hevði verið heimahoyrandi har.

3. Málberingin "livrenta" merkir ein ásett upphædd, ið verður tíðarvist útgoldin til ávísar tíðir antin fyri lívið hjá viðkomandi, í einum ávísnum tíðarskeiði, ella í einum tíðarskeiði, sum kann skilast til, og sum verður goldin vegna eina skyldu til at veita hesi gjøld sum mótveiting til hartil svarandi fulla samsýning í peningi ella penings virði.

Grein 19.

Almenn størv

1. Samsýning, eftirløn undantikin, sum eitt sáttmálabundið ríki, tess politisku undirdeildir, staðbundnir myndugleikar ella almennir stovnar rinda einum persóni fyri innt starv fyri hetta ríki, tess politisku undirdeildir, staðbundnir myndugleikar ella almennar stovnar, kann bert verða skattað í hesum ríkinum.

2. Um samsýning, nevnd í stykki 1, verður latin einum móttakara fyri starv, sum hesin innir í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí, sum rindar upphæddina, kann samsýningin hóast tað bert verða skattað í tí ríkinum, har starvið er innt, um so er at móttakarinn er heimahoyrandi í hesum ríki, og

a) er ríkisborgari í hesum ríki; ella

b) ikki gjørdist heimahoyrandi í hesum ríki bara við tí í hyggju at inna starvið.

Grein 20.

Lesandi og praktikantar

Ein persónur sum dvødur í einum sáttmálabundnum ríki bert við atlit til

- a) lesnað við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í hesum sáttmálabundna ríkinum, ella
- b) praktikk innan handil, fiskivinnu, idnað, landbúnað ella skógarbrúk í hesum sáttmálabundna ríkinum,

og sum er ella beint áðrenn dvølið var heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, verður ikki skattaður í fyrstnevnda ríki av upphædd, sum hesin fær frá keldum uttanfyri hetta ríki til upphalds, lesnað ella útbúgving.

Grein 21.

Virksemi í samband við forkanningar, rannsókn ella brúk av kolvetnisfyrikoming

1. Uttan mun til ásetingarnar í hesum sáttmála, ásetingarnar í grein 8 undantiknar, eru ásetingarnar í hesi grein galdandi í førum har persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, rekur vinnu í einum øðrum sáttmálabundnum ríki í samband við forkanning, rannsókn ella brúk av kolvetnisfyrikoming, ið liggja í hesum øðrum ríkinum.

2.

- a) Ein persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og sum úti fyri strondini í einum øðrum sáttmálabundnum ríki rekur vinnu, sum nevnd í stykki 1, verður roknaður at reka vinnu frá einum føstum

rakstrarstaði ella fóstum staði í hesum seinna nevnda ríkinum.

b) Um tilíkur persónur rekur virki sitt innan eitt rannsóknar- ella innvinningarøki, ið røkkur frá staði úti fyri strondini í hesum seinna nevnda ríkinum og inn á tess landøki, og virkseml íkkl bert verður ríkið innan landøkið, tá eru ásetingarnar í litra a) eisini galdandi.

c) Virkseml, sum er arbeiði við at gera ella innrætta rørlíðslu til at føra óreinsaða kolvetni, ella eitt byggjarbeiði í beinlíðis samband við tilík virkseml, verður roknað ríkið frá einum fóstum rakstrarstaði í hesum seinna nevnda ríkinum eisini hvat viðvíkur tilíkum virkseml, innt á landi, tá ið virkseml er partur av ætlan, ið gongur frá einum staði uttan fyri strondina í hesum ríkinum og inn á landøki í sama ríki.

3. Ásetingarnar í 2. stykki vera íkkl nýttar, um virkseml er í gerð í einum ella fleiri tíðarskeiðum, sum tilsamans íkkl fara upp um 30 dagar í einum 12 mánaða tíðarskeiði.

4. Tá ið ætlað verður um ta tíð, sum umrødd er í 3. stykki, verður virkseml, sum verður útíntt av einum virki, sum hevur felags áhugamál við eitt annað virki, roknað sum gjørt av tí virkinum, sum tað hevur felags áhugamál við, um so er at virkið mest sum er av sama slag sum tað virkseml, sum síðstnevnda virki útínttir og virkseml hjá báðum virkjunum viðvíkja somu ætlan. Virkir verða roknað at hava felags áhugamál, um tað eina virki beinlíðis ella óbeinlíðis eigur lut í líðsluni ella eftirlit við hinum virkinum ella eigur ein stóran part av eginognini hjá hinum virkinum, ella um somu persónar beinlíðis ella óbeinlíðis eiga lut í líðsluni ella eftirlitinum við báðum virkjum, ella eiga ein stóran part í eginognini í báðum virkjunum.

5. Inntøka, sum eitt virki hevur av at flyta fólk ella tól við skipi ella flogfari til ella innan øki, nevnd í 2. stykki, litra a) og b) í hinum sáttmálabundna ríkinum, har handilsvirksemi verður útinnt í samband við forkanning, rannsókn ella brúk av kolvetnisfyrikoming, ella av at reka sleiparar, útgerðarbátar ella onnur hjálpskip í samband við tilíkt virksemi, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sæti sitt.

6. Ásetingarnar í grein 13, 4. stykki og í grein 23, 3. stykki verður nýttar um vinning av sølu av skipum, bátum ella flogfórum, umrødd í 5. stykki og um ogn, sum eru tilíkt skip, bátar ella flogfór.

7. Hóast hinar ásetingarnar í hesum sáttmála eru hesar reglur galdandi um skatting av lön og øðrum tilíkum samsýningum, sum persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, fær fyri starv, útinnt í einum øðrum sáttmálabundnum ríki fyri ein arbeiðsgevara, sum rekur slikt virksemi, sum er umrøtt í 1. og 2. stykki:

- a) Uttan so at reglurnar í litra b) - d) hava annað við sær, kann tilíkt samsýning verða skattað í tí seinna nevnda ríkinum, men bert um starvið er her í einum tíðarskeiði ella í tíðarskeiðum sum samanlagt fer upp um 30 dagar innanfyri eitt 12 mánaða tíðarskeið.
- b) Tilíkt samsýning kann bert verða skattað í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum, um so er at
 - 1) starvið hevur samband við brúk av kolvetnisfyrikoming sum eru á miðlinjuni millum tey sáttmálabundnu ríkini, ella millum eitt sáttmálabundið ríki og eitt annað ríki
 - 2) gjørdur er sáttmáli millum hesi ríkir um felags nýtslu av fyrikomingunum og

- 3) nýtslan er samstundis bæði megin miðlinjuna.

Ásetingarnar í hesum stykki (b) verða bert nýttar sambært avtalu millum málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjum.

- c) Um so er at starv verður útinnt umboð á einum skipi ella báti, sum umrøtt í 5. stykki, so kann tilik samsýning verða skattað sambært ásetingunum í grein 15, stykki 3, a).
- d) Um so er at starv verður útinnt umborð á flogfari, sum umrøtt í 5. stykki, so kann tilik samsýning bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla virkisins hevur sitt sæti.

8. Persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, sum rekur virksemlu uttan fyri strondini í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, er fritikin fyri skatting í hesum seinna nevnda ríkinum av vinningi, sum hesin persónur verður roknaður at hava fingið vegna flytan av boruútbúnaði ella hotelpalli, ið kunnu flytast, til øki uttan fyri hetta seinna nevnda ríki. Vinningur merkir í hesum stykki tann upphædd, sum handilsvirði, tá flutt verður, fer upp um restvirðið nú, gjørdar avskrivningar iroknaðar.

9. Vinningur, sum persónar, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur við sølu av

- a) rættindi til forkanningar, rannsóknir ella nýtslu av kolvetnisfyrikomingum í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, heruppií rættindi til part av ella fyrimuni av slikum fyrikomingum, ella
- b) partabøvum ella øðrum pørtum, hvørs virði alt ella fyri mesta partin, beinleiðis ella óbeinleiðis kann kannast tilikum rættindum,

kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

Grein 22.

Aðrar inntøkur

1. Inntøka hjá persóni, sum er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og sum ikki er viðgjörd í frammanfyri standandi greinum í hesum sáttmála, kann, uttan mun til, hvaðan inntøkan kemur, bert verða skattað í hesum ríkinum.

2. Reglurnar í 1. stykki skulu ikki verða nýttar, um móttakarin av inntøkuni er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki og hevur fastan rakstrarstað ella fastan stað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, og tey rættindi ella ogn, sum inntøkan er grundað á, hevur beinleiðis samband við tað virksema, sum verður ríkið gjøgnum fasta rakstrarstaðin, ávikavist fría vinnu, útintt frá fasta staðin. Í tilikum førum skulu ásetingarnar í grein 7, ávikavist grein 14, verða nýttar. Tá ið soleiðis er, at til ein fastan rakstrarstað ella fastan stað hoyrir føst ogn, sum umrødd í grein 6, stykki 2, tá verður inntøka av tilikari ogn tó skattað sambært ásetingunum í grein 6, stykki 1, 3 og 5.

Grein 23.

Ogn.

1. Ogn, ið er føst ogn, umrødd í grein 6, 2. stykki ið persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, og sum liggur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

2. Ogn, ið er partabrov ella aðrir partar í einum felag, umrødd í grein 6, 4. stykki, og sum persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har fasta ognin liggur.

3. Ogn, ið er skip ella flogfør, ið verða nýtt í altjóða ferðslu, og leysafæ, ið er tengt at rakstrinum av tilíkum skipum ella flogførum, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla felagsins hevur sæti sitt.

4. Ogn, ið eru bingjur (heruppi viðfestir vognar og onnur tól til bingjuflutnings) ið verða nýttar til vøru- ella góðsflutning, kann bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har veruliga leiðsla felagsins hevur sæti, uttan so at bingjurnar bert verða nýttar millum støð í einum øðrum sáttmálabundnum ríki.

5. Øll onnur ogn, ið persónur eigur, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, kann, uttan mun til hvar hon er, bert verða skattað í hesum ríkinum.

6. Hóast reglurnar í grein 5 kann leysafæ, ið er partur av virkisogn í einum føstum rakstrarstaði, sum eitt virki í einum sáttmálabundnum ríki hevur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella leysafæ, ið hoyrir til ein fastan stað, ið persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, hevur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki við atliti til at útinna fría vinnu, kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

7. Ásetingarnar í stykki 1 - 6 verða bert nýttar í einum sáttmálabundnum ríki í mun til eitt annað sáttmálabundið ríki, ið krevur vanligan ognarskatt.

Grein 24.

Deyðsbúgv

Inntøka ella ogn, sum verður skattað i einum deyðsbúgv, heimahoyandi i einum sáttmálabundnum ríki, kann ikki verða skattað hjá persónum, ið hava rætt til part i búgv og sum eru heimahoyrandi i einum øðrum sáttmálabundnum ríki.

Grein 25.

Tvískatting avtikin

1. Danmark:

a) Um so er at persónur, heimahoyrandi i Danmark, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum i hesum sáttmála kann verða skattað i einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Danmark, uttan so at ásetingarnar i grein 10, stykki 8, øðrum petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,

1) loyva frádrátt i danska inntøkuskattinum hjá hesum persóni, við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin i hinum ríkinum.

2) loyva frádrátt i danska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin i hinum ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av danska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattaður i seinna nevnda ríkinum.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Danmark, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Danmark irokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skal í danska skattinum av inntøkuni ella ognini draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum ávikavist teirri ogn, sum liggur har.
- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Danmark, fær inntøku, sum umrødd í grein 15 ella grein 21, stykki 7, kann Danmark irokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skal í danska skattinum av inntøkuni draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.

2. Føroyar:

- a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skulu Føroyar, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, fyrsta petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað, loyva frádrátt í føroyska inntøkuskattinum hjá hesum persóni, við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantið fara uppum tann partin av føroyska inntøkuskattinum, roknaður áðrenn slikan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.
- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fyri persónligar tænastr, sum umrøddar í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært hesar greinir kann verða skattað í hinum ríkinum, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku í skattagrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum ríkinum.

3. Finnland:

- a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnland, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Finnland, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, triðja petti, ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,
- 1) loyva frádrátt í finska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum;
- 2) loyva frádrátt í finska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

Frádrátturinn skal tó ekki nakrantíð fara uppum tann partin av finska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattaður í hinum ríkinum.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnlandi, frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fær inntøkur fyri persónligt arbeiði, sum umrøtt í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært hesum greinum kunnu skattast í hinum ríkinum, skal slík inntøka ikki skattast í Finnlandi.
- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Finnlandi, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella fær inntøku, sum sambært litra b) omanfyri ikki skal skattast í Finnlandi, kann Finnland irokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skal í finska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku ávikavist ogn, sum stavar frá hinum sáttmálabundna ríkinum.

4. Ísland:

- a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Ísland, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað, ikki skatta slíka inntøku ella ogn.
- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í grein 10, grein 13, stykki 7, grein 16 ella grein 21, stykki 1 - 6 og 8 og 9, kann skattast í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í grein

10, stykki 8, fyrsta petti, áseta annað, loyva frádrátt í íslenska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum sáttmálabundnum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara uppum tann partin av íslenska skattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála, er undantikin skatti har, kann Ísland tó, tá ið ásettar verður íslenskur skattur hjá hesum persóni av aðrari inntøku ella ogn hansara, irokna ta inntøku ella ogn, ið er fritikin fyri skatt.

5. Noreg:

- a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noreg, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála, kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar litra b) ella c) niðanfyri áseta annað, ikki skatta slíka inntøku ella ogn.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noreg, fær inntøku, sum sambært ásetingunum í grein 10, grein 13, stykki 7, grein 16 ella grein 21, stykki 1 - 6 og 8 og 9, kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar í grein 10 stykki 8 fyrsta petti áseta annað, loyva frádrátt í norska inntøkuskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara upp um tann partin av norska skattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi, fær inntøkur ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála er undantikin skatti har, kann Noreg tó, tá ið ásettur verður norskur skattur hjá hesum persóni av aðrari inntøku ella ogn hansara, irokna ta inntøku ella ogn, ið er fritikin fyri skatt.

6. Svøríki:

- a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøkur ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Svøríki, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 4. petti, ella litra b), c) ella d) niðanfyri, áseta annað,

1) - tá havdar vera í huga ásetingar í svenskari lóggávu (eisini við tí broyttari orðing, sum hon kann fáa, uttan tó at vanligu meginreglur í hesum sáttmála verða broyttar) - loyva frádrátt í inntøkuskattinum við eini upphædd, ið svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hinum ríkinum.

2) loyva frádrátt í svenska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hinum ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki fara uppum tann partin av svenska ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí ogn, ið kann verða skattað í hinum ríkinum.

- b) Tá ið ásetingarnar í litra a) omanfyri verða nýttar, skal, tá ið lætti sambært serstaka lóggávu er játtaður við finnskari inntøku- ella ognarskattning av føstum rakstrarstaði í Finnlandi hjá svenskum virki, í svenska skattinum hjá inntøku ella ogn virkisins, dragast frá tann inntøkuskattur, ávikavist ognarskattur, sum skuldi havt verið álíknaður í Finnlandi, um nevndi lætti ikki varð játtaður.

c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøríki, frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fær vinning av vinnuvirki sum umrødd í grein 7, inntøku av friari vinnu sum umrødd í grein 14, inntøku fyri persónligt arbeiði í tænastrúðurskiftum, sum umrødd í grein 15 ella grein 21, stk. 7, ella vinning sum umrødd í grein 13, stykki 3, inntøka ella vinningur, sum sambært hesum greinum kann verða skattað í hinum sáttmálabundnum ríkinum, skal - uttan mun til ásetingarnar í litra a) omanfyri - tilik inntøka ella vinningur verða fritikin fyri svenskan skatt. Hvat viðvikur greinunum 7, 13 og 14 eru hesar ásetingar bert galdandi, um so er at ein stórur partur av inntøkuni ella vinninginum stava frá vinnuvirki, handilsvirki ella idnaðarvirki, sum er ríkið í hinum sáttmálabundna ríkinum, sum ikki er fyrisiting av virðisbrøvum ella tilikum leysafæ.

d) Um persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøku ella vinning ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, ella fær inntøkur ella vinning sum sambært litra c) skal verða fritikið fyri svenska skatting, kann Svøríki, tá ið ásettur verður skattastigi fyri svenskan stígandi skatt av aðrari inntøku, vinningi ella ogn, rokna uppi ta inntøku, vinning ella ogn, sum bert kann verða skattað í hinum sáttmálabundna ríkinum, ella tilíka inntøku ella ogn, ið er fritikin svenskum skatti.

7. Felags reglur.

1. Málberingin "er goldin í hinum seinna nevnda ríkinum" í hesi grein, skal harumframt verða roknað at fevna um tilíkan skatt av inntøku, sum er goldin í ávikavist Danmark, Føroyum, Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøríki, og sum skal flytast til seinna nevnda ríkið fyri har at góðskrivast viðkomandi persóni sum skattur á somu inntøku.

2. Um so er at persónur, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki (bústaðarríki) fær inntøkur fyri persónligt arbeiði frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki (arbeiðsríki), sum sambært grein 15, stykki 1, ella grein 21, stykki 7 kann verða skattað í arbeiðsríkinum, skal bústaðarríkið, uttan mun til ásetingarnar í stykki 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) ella 6 c) í hesi grein, avtaka tvískattingina við at draga frá tann skatt, ið er goldin í hinum ríkinum við at nýta ásetingarnar í stykki 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) ella 6 a), um so er at viðkomandi persónur hevur fingið inntøkurnar frá einum virki ella føstum rakstrarstaði í arbeiðsríkinum og hann beint áðrenn setanina í arbeiðsríkinum hevði ella hevur

- a) starv í bústaðarríkinum í virki, ið hevur felags áhugamál við virki í arbeiðsríkinum ella
- b) starv í bústaðarríkinum í virki, ið er undir tí fasta rakstrarstaðnum.

3. Uttan mun til ásetingarnar í petti 2 skulu ásetingarnar í stykki 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) ella 6 c) tó verða nýttar, um viðkomandi persónur kann ávísar at

- a) hann í viðkomandi inntøkuári hevur dvølt og starvast í arbeiðsríkinum í einum samhangandi tíðarskeiði, sum fer upp um 3 mánaðir, ella
- b) starvið í arbeiðsríkinum er útinnt fyri virki í hesum ríkinum ella fyri fastan rakstrarstað har og at útreiðslurnar av røttum eru lagdar á nevnda virki ella fasta rakstrarstað.

Grein 26.

Almennar reglur um skatting

1. Inntøka, ið persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, ella ogn, sum tilíkur persónur eigur, kann ikki verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, uttan so at skatting beinleiðis er loyvd sambært hesum sáttmála.

2. Tá ið soleiðis er at rætturin til at skatta eina inntøku ella ogn sambært hesum sáttmála tilkemur einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn tí ríkinum, har viðkomandi persónur, ið fær inntøkuna ella eigur ognina, er heimahoyrandi og hetta seinna nevnda ríki vegna lóggávu sína ikki iroknað alla inntøkuna ella ognina, tá ið skattað verður, ella bert iroknað inntøkurnar ella ognina í samband við stigandi skattaáløgu ella aðra skattarokning, tá kann inntøkan ella ognin bert verða skattað í tí sáttmálabundna ríkinum, har viðkomandi er heimahoyrandi.

3. Tá ið soleiðis er at rætturin til at skatta, sambært grein 14, stykki 1, og grein 15, stykki 2, og stykki 3, b) og c) eina inntøku, ið persónur fær, ið er heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, einans sambært sáttmálanum er lagdur til hetta eina ríki, tá kann inntøkan verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, um inntøkan ikki kann skattast í fyrstnevnda ríki vegna tess lóggávu.

Grein 27.

Bann fyrri mannamuni

1. Ríkisborgarar í einum sáttmálabundnum ríki skulu ekki í einum öðrum sáttmálabundnum ríki koma undir nakra skatting ella nokkur skattakend krøv, sum eru øðrvísi ella meira tyngjandi enn tann skatting og tey skattakendu krøv, sum ríkisborgarar í seinna nevnda ríkinum við somu umstøðum eru ella koma undir. Hóast reglurnar í grein 1 skal henda regla eisini verða nýtt um persónar, sum ekki eru heimahoyrandi í einum ella fleiri av teimum sáttmálabundnu ríkjum.

2. Skatting av føstum rakstrarstaði ella føstum staði, sum virki ella persónur heimahoyrandi í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjum hevur í einum öðrum sáttmálabundnum ríki, má ekki verða ólagaligari í hesum seinna nevnda ríkinum enn skatting av virkjum ella persónum heimahoyrandi í seinna nevnda ríkinum, sum reka sama slag av vinnuvirki.

Henda regla skal ekki verða tulkað sum bindandi einum sáttmálabundnum ríki at geva persónum, heimahoyrandi í einum öðrum sáttmálabundnum ríki, teir persónligu skattligu fyrimunir, lættar og niðurskurðir, sum fyrst nevnda ríki, vegna hjúnastøðu ella uppihaldsstøðu fyrri húski gevur persónum, sum eru heimahoyrandi í hesum fyrst nevnda ríki.

Reglurnar hava heldur ekki við sær rætt til, í einum sáttmálabundnum ríki, at fáa frádrátt í samband við skatting ella fritøku fyrri skatting av vinningsbýti ella aðrari gjalding til eitt virki, heimahoyrandi í einum öðrum sáttmálabundnum ríki.

Reglurnar í fyrsta stykki forða heldur ekki einum sáttmálabundnum ríki at skatta inntøkur, ið fastur rakstrarstaður fær sambært egnari lóggávu, um so er at fasti rakstrarstaðurin hoyrir undir eitt partafelag ella felag líkt partafelagi, í einum öðrum sáttmálabundnum

riki. Skattingin skal tó vera lík tí skatting, ið gjørd verður av partafeløgum og feløgum líkum partafeløgum, ið eru heimahoyrandi í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum, hvat viðvikur inntøku teirra roknað uttan frádrátt fyri útlutaðan vinning.

3. Uttan so at reglurnar í grein 9, 1. stk., grein 11, 4. stk. ella í grein 12, 4. stk. verða nýttar, skal renta, nýtslugjald og aðrar gjaldingar, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki rindar persóni, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunna verða drigin frá við uppgerðini av skattskyldugu inntøkuni hjá slíkum virki undir somu treytum, sum um gjaldingarnar vóru til persón, heimahoyrandi í fyrr nevnda sáttmálabundna ríki. Á sama hátt skal øll skuld, sum virki í einum sáttmálabundnum ríki skyldar persóni, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunna verða drigin frá við uppgerð av skattskyldugu ognini hjá slíkum virki undir somu treytum, sum um tað var persónur, heimahoyrandi í fyrr nevnda ríki, ið átti á.

4. Virki í einum sáttmálabundnum ríki, hvørs ogn ein ella fleiri persónar heimahoyrandi í einum ella fleiri av hinum sáttmálabundnu ríkjum heilt ella lutvíst eiga ella hava eftirlit við beinleiðis ella óbeinleiðis, skulu ikki í fyrst nevnda ríki koma undir nakra skatting ella skattakend krøv, sum eru øðrvísi ella meira tyngjandi enn tann skatting og krøv, sum onnur samsvarandi virki í fyrstnevnda sáttmálabundna ríki eru ella koma undir.

5. Hóast reglurnar í grein 2, skulu reglurnar í hesi grein verða nýttar um skatt av einum og hvørjum slag og heiti.

Grein 28.

Mannagongdin, tá ið sínámillum avtalur verða gjørdar

1. Um so er, at persónur heldur, at tiltøk í einum ella fleiri sáttmálabundnum ríkjum bera í sær, at hann fer at koma undir skatting, sum ikki er í samsvar við reglurnar í hesum sáttmála, tá kann hann, uttan at tað ávirkar hansara rætt til at nýta rættartiltøk, sum honum eru tøk sambært innanhýsis lóggávu í hvørjum ríki sær, leggja málið fyri tí málsráðandi myndugleika í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi ella um málið er fevnt av grein 27, stykki 1, í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann hevur ríkisborgararétt.

2. Málsráðandi myndugleiki skal, um mótmælið sýnist grundað, og um myndugleikin er ikki sjálvur førur at loysa málið á hóskandi hátt, royna at loysa málið við sínámillum avtalu við málsráðandi myndugleika í einum slíkum sáttmálabundnum ríki, sum verður ávirkað av málinum, fyri at sleppa undan tvískatting, ið ikki er í samsvar við henda sáttmála. Um tað ríkið, fyri hvørs málsráðandi myndugleika viðkomandi persónur hevur lagt málið, ikki sjálvst verður ávirkað av málinum, skal hesin málsráðandi myndugleiki lata málið til tann málsráðandi myndugleikan í einum av teimum ríkunum, sum verður ávirkað av málinum.

3. Um trupulleikar ella ivamál taka seg upp millum sáttmálabundin ríkir um tulking ella nýtslu av hesum sáttmála, so skulu teir málsráðandi myndugleikarnir í hesum ríkjum samráðast fyri at royna at loysa málið við serstakari avtalu. Málsráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjunum kunnu eisini samráðast fyri at sleppa undan tvískatting í tilikum førum, sum ikki eru fevnd av sáttmálanum ella fyri, við serstakari avtalu, at loysa mál, sum - uttan at vera avráðd í sáttmálanum - vegna misjavna í meginreglunum hjá teimum einstøku ríkjunum, tá ið skattur verður roknaður, ella av øðrum

orsökum, kunnu stinga seg upp viðvikjandi teim skattum, sum eru umrøddir í grein 2.

Áðrenn avgerð verður tikin í málum, umrødd í 1. stykki, skal úrslitið av teimum nevndu samráðingum skjótast verða boðað teimum málsráðandi myndugleikunum í hinum málsráðandi ríkjum. Um málsráðandi myndugleiki í einum sáttmálabundnum ríki heldur, at samráðingar skulu verða millum málsráðandi myndugleika í øllum sáttmálabundnu ríkjum, skal eftir umbøn frá málsráðandi myndugleikanum í fyrstnevnda sáttmálabundna ríkinum slíkar samráðingar verða skjótast gjørligt.

Grein 29.

Limir í stjórnar- og konslaumboðum

Ásetingarnar í hesum sáttmála ávirka ikki teir skattligu fyrimunir, sum limir á stjórnar- ella konslaumboðum munnu hava vegna vanligar reglur í fólkarættinum ella vegna serstakar avtalur.

Grein 30.

Viðkan av økjum

1. Hesin sáttmáli kann antin í síni heild ella við teimum neyðugu broytingum viðkast til at fevna um tey økir, sum sambært ásetingunum í grein 3, stykki 1 a) eru undantikin nýtsluumráði sáttmálans, treytað av at har verður álagdur skattur av á leið sama slag sum teir skattir, sum sáttmálin veðrur nýttur um. Ein og hvør tílík viðkan skal galda frá tí tíð og verða undir teimum broytingum og treytum, eisini hvat viðvikur treytum fyri uppsøgn, sum munnu verða avtalaðar millum tey

sáttmálalabundnu ríkini í boðskrivinum, ið verða latin stjórnarliga.

2. Um so er at sáttmálin sambært grein 32 fer úr gildi, skal, um onnur avtala ikki verður gjörd millum tey sáttmálalabundnu ríkini, sáttmálin fara úr gildi eisini hvat viðvikur teimum økjum, sum hesin sáttmáli er viðkaður til at galda sambært hesi grein.

Grein 31.

Gildiskoma sáttmálans

1. Hesin sáttmáli kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálalabundnu ríkini hava boðað finska uttanríkisráðnum frá, at sáttmálin er góðkendur. Finska uttanríkisráðið boðar hinum sáttmálalabundnu ríkjunum frá, at tað hevur fingið hesi boð og nær sáttmálin kemur í gildi.

2. Tá ið sáttmálin kemur í gildi verða sáttmálareglurnar galdandi

- a) hvat viðvikur kelduskatti av inntøku, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint eftir tað árið, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni;
- b) hvat viðvikur øðrum inntøkuskattum, fyri skattir, ið verða ásettir fyri skattaár (roknskaparár), sum byrjar 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint eftir tað ár, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni;
- c) hvat viðvikur ognarskatti, fyri ogn, ið skattur verður áliknaður á, grundað á skattaálikning, ið er gjörd annað álmanakkaár eftir at sáttmálin kemur í gildi ella seinni.

3. Sáttmálin frá 18. februar 1987 millum Danmark, Finnland, Ísland, Noregi og Svøríki at sleppa undan tvískatting av inntøku- og ognarskattum skal fara úr gildi hvat viðvikur tí inntøku ella ogn, sum hesin sáttmáli verður nýttur um sambært 2. stykki. Fyrstnevndi sáttmálin skal fara úr gildi ta síðst fráboðaðu tíð, tá ið hesin sáttmáli sambært frammanfyri standandi reglum í sama stykki kemur í gildi.

4. Sáttmálin frá 12. august 1986 millum donsku ríkisstjórnina og Føroya Landsstýri til at sleppa undan tvískatting o.a. skal fara úr gildi hvat viðvikur inntøku, sum hesin sáttmálin verður nýttur um sambært 2. stykki. Fyrstnevndi sáttmálin skal fara úr gildi ta síðst fráboðaðu tíð, tá ið hesin sáttmáli sambært frammanfyri standandi reglum í sama stykki kemur í gildi.

Grein 32.

Uppsøgn

Eitt sáttmálabundið ríki kann, í seinasta lagi tann 30. juni í einum álmanakkaári, sum byrjar aftaná at 5. ár er farið eftir tann dag, sáttmálin kom í gildi, uppsiga sáttmálan við at boða hetta skrivliga til tað finska uttanríkisráðið, sum boðar hinum sáttmálabundnu ríkjum frá tilíkari fráboðan og frá innihaldi tess. Um uppsagnarfrestin er hildin, heldur sáttmálin uppat at verða galdandi í viðurskiftunum millum tað ríkið, sum hevur sent uppsøgnina og hini sáttmálabundnu ríkin:

- a) hvat viðvikur kelduskatti, um inntøkur sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, finska uttanríkismálaráðið fekk boðini um uppsøgn ella seinni;

- b) hvat viðvikur øðrum inntøkuskatti, um skattir sum verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið, finska uttanríkismálaráðið fekk boð um uppsøgnina ella seinni;
- c) hvat viðvikur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður áliknaður á, grundað á skattaálikning, ið er gjørd annað álmanakkaárið sum kemur beint aftaná tað árið, finska uttanríkismálaráðið fekk boð um uppsøgnina ella seinri.

Frumritið av hesum sáttmála verður latið finska uttanríkismálaráðnum til varðveitslu. Finska uttanríkisráðið gevur hinum sáttmálabundnu ríkjum váttað avrit av sáttmálanum.

Til staðfestingar hava undirritaðu við fullgóðari heimild skrivað undir hendan sáttmálan.

Skrivað í Helsingfors, tann 12. september 1989 í einum eintaki á donskum, føroyskum, finskum, íslenskum, norskum og svenskum, tó eru á svenskum gjørdar tvær orðingar, ein fyri Finnland og ein fyri Svøríki, allar orðingarnar hava sama gildi.

SOPIMUS

POHJOISMAIDEN VÄLILLÄ TULO- JA VARALLISUUSVEROJA
KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI

Tanskan hallitus yhdessä Färsaarten maakunnanhallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

haluten tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

todeten, että Färsaarten osalta sopimuksen piiriin kuuluvien asia-alojen hoitaminen myös suhteessa ulkomaihin kuuluu Färsaarten itsehallintoon sisältyvään toimivaltaan,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

HENKILÖT, JOIHIN SOPIMUSTA SOVELLETAAN

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

SOPIMUKSEN PIIRIIN KUULUVAT VEROT

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään kunkin sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun tulon ja varallisuuden perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat

a) Tanskassa

- 1) valtion tulovero,
- 2) kunnan tulovero,
- 3) maakunnan tulovero,
- 4) erityinen tulovero,
- 5) kirkollisvero,
- 6) osinkovero,
- 7) korkovero,
- 8) rojaltivero,
- 9) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,
ja
- 10) valtion varallisuusvero,
(jäljempänä "Tanskan vero");

b) Färssaarilla

- 1) maakunnan vero,
 - 2) kunnan vero,
 - 3) kirkollisvero,
 - 4) osinkovero, ja
 - 5) rojaltivero,
- (jäljempänä "Färssaarten vero");

c) Suomessa

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
 - 2) kunnallisvero,
 - 3) kirkollisvero, ja
 - 4) lähdevero,
- (jäljempänä "Suomen vero");

d) Islannissa

- 1) valtion tulovero,
 - 2) kunnan tulovero, ja
 - 3) valtion varallisuusvero,
- (jäljempänä "Islannin vero");

e) Norjassa

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
 - 2) kunnan tulo- ja varallisuusvero,
 - 3) maakunnan tulovero,
 - 4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero,
 - 5) öljyverolain mukaan suoritettavat verot, ja
 - 6) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle,
- (jäljempänä "Norjan vero");

f) Ruotsissa

- 1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero,
- 2) eräistä julkisista esityksistä suoritettava suostuntamaksu,
- 3) korvausvero,
- 4) jakovero,
- 5) voitonjakovero,
- 6) kunnan tulovero, ja
- 7) valtion varallisuusvero,
(jäljempänä "Ruotsin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Färsaarten osalta sopimusta sovelletaan lisäksi sellaiseen yleiseen varallisuusveroon, jonka Färsaaret saattaa ottaa käyttöön sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä olennaisista muutoksista.

5. Sopimusta ei missään sopimusvaltiossa sovelleta erityiseen arpajaisista ja vedonlyönnistä saadun voiton verottamiseen, tai perinnön ja lahjan verottamiseen.

3 artikla

YLEISET MÄÄRITELMÄT

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

- a) sanonta "sopimusvaltio" tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia; tätä sopimusta sovellettaessa sanonta käsittää myös Tanskan valtakun-

taan kuuluvan Färsaarten itsehallinnollisen kansan- yhteisön; mikäli sopimuksen määräykset koskevat vain Tanskan ja Färsaarten välistä suhdetta käyte- tään sanontoja "valtakunnan osa" ja "toinen valta- kunnan osa" sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

sanonta käsittää myös kunkin valtion aluevesien ul- kopuolella olevat alueet, joilla tällä valtiolla lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti on oikeuksia merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

"Tanska" ei käsitä Färsaaria eikä Grönlantia; "Suo- mi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenan- maan maakuntaa; "Norja" ei käsitä Huippuvuoria (jolla tarkoitetaan myös Karhusaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

- b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
- c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
- d) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopi- musvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltios- sa asuva henkilö harjoittaa;
- e) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus; luonnollista henkilöä, joka on Tanskan kansalainen ja itsehal- lintolain (heimastýrslógi) mukaan asuu Färsaaril- la, pidetään sopimusta sovellettaessa vain Färsaar- ten kansalaisena; sanonta tarkoittaa myös oikeus- henkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

f) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa sopimusta sopimusvaltiossa sovellettaessa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota käyttävän yrityksen tosiasiallinen johto on toisessa sopimusvaltiossa, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan ensiksi mainitussa valtiossa olevien paikkojen välillä;

g) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa

- 1) Tanskassa: veroministeriä,
- 2) Färsaarilla: maakunnanhallitusta,
- 3) Suomessa: valtiovarainministeriötä,
- 4) Islannissa: valtiovarainministeriä,
- 5) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriötä,
- 6) Ruotsissa: valtiovarainministeriä,

tai sitä kunkin valtion viranomaista, jolle annetaan tehtäväksi hoitaa sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

KOTIPAikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen kotipaikan, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

- a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetuojien keskus);
- b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elin-etuojensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

KIINTEÄ TOIMIPAikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti

- a) yrityksen johtopaikan,
- b) sivuliikkeen,
- c) toimiston,
- d) tehtaan,
- e) työpajan, ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke, tahi toiminta, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostaa kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan sopimusvaltiossa.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta.

5. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten,
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle,
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle,
- f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) - e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

6. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän valtuuttaa siellä tavanomaisesti käyttäen, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 5 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa lii-

ketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, jos tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

KIINTEÄSTÄ OMAISUUDESTA SAATU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta ja metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, rakennukset, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos yhtiön, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai osuuksien omistajan käyttämään yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen käyttöoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

LIIKETULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa tällä tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kussakin sopimusvaltiossa, jota asia koskee, kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin

luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa tällaista jakamismenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovellettaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

MERENKULKU JA ILMAKULJETUS

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

2. Jos merenkulkua harjoittavan yrityksen tosiasiallinen johto on laivassa, johdon katsotaan olevan siinä sopimusvaltiossa, jossa laivanisäntä asuu.

3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kausto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

ETUYHTEYDESSÄ KESKENÄÄN OLEVAT YRITYKSET

1. Milloin

- a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kaupallisissa tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Jos sopimusvaltiossa syntyy 1 kappaleessa tarkoitettu kysymys, on tästä ilmoitettava toisen sopimusvaltion, jota asia koskee, toimivaltaiselle viranomaiselle siinä tarkoituksessa, että voitaisiin harkita tällaisessa toisessa valtiossa asuvan yrityksen tuloa koskevan laskelman tarkistamista. Milloin syytä on, toimivaltaiset viranomaiset voivat kohtuullisella tavalla sopia keskenään tulon jakamisesta.

10 artikla

OSINKO

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla osingon saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta siten määrätävä vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä. Osinko vapautetaan kuitenkin verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta. Tämän kappaleen edellisen lauseen määräysten estämättä voi Färsaaret kuitenkin myös verottaa Färsaarilla asuvan yh-

tion maksamasta osingosta, Färssaarten lainsäädännön mukaan, mutta jos saajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteensliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, ei siten määrättävä vero saa olla suurempi kuin 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa enintään 15 prosenttiin, sikäli kuin tällaista osinkoa on vähennetty maksavan yhtiön tulosta Islannin veroa määrättäessä.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Norjan veroa korottaa enintään 15 prosenttiin. Tämä määräys on voimassa niin kauan kuin norjalaisilla yhtiöillä on oikeus valtionverotuksessa vähentää jaettua voittoa.

6. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään, miten 3-5 kappaleen mukaisia rajoituksia sovelletaan.

Tämän artiklan 3-5 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

7. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamia, samoin kuin muuta yhtiöstä saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

8. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa, Färssaarilla, Suomessa tai Ruotsissa asuvalle yhtiölle, verosta tässä toisessa valtiossa sikäli kuin vapautus olisi myönnetty tämän toisen valtion

lainsäädännön mukaan, jos molemmilla yhtiöillä olisi ollut kotipaikka siellä.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa asuva yhtiö maksaa Tanskassa asuvalle yhtiölle, verosta Tanskassa Tanskan lainsäädännön mukaan.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, verosta Suomessa, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osinkoa jakavan yhtiön äänimäärästä.

Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä vapautetaan osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Ruotsissa asuva yhtiö maksaa Ruotsissa asuvalle yhtiölle, verosta Ruotsissa sikäli kuin osinko olisi ollut verosta vapaa Ruotsin lainsäädännön mukaan, jos molemmat yhtiöt olisivat olleet ruotsalaisia yhtiöitä. Vapautus verosta myönnetään kuitenkin vain, jos

- a) voitosta, josta osinko maksetaan, on toisessa sopimusvaltiossa tai jossakin muussa valtiossa määrätty yleistä yhtiöiden tuloveroa, tai
- b) osinko, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa, yksinomaan tai lähes yksinomaan koostuu osingosta, jonka tämä yhtiö on kysymyksessä olevana vuonna tai aikaisempina vuosina saanut kolmannessa valtiossa asuvassa yhtiössä omistamiensa osakkeiden tai osuuksien perusteella ja joka olisi ollut vapaa Ruotsin verosta, jos ruotsalainen yhtiö olisi välittömästi omistanut ne osakkeet tai osuudet, joiden perusteella osinko maksetaan.

Sikäli kuin osinko, jonka Tanskassa tai Fär Saarilla asuva yhtiö verovuodelta maksaa toisessa sopimusvaltiossa asu-

valle yhtiölle, määrältään vastaa osinkoa, jonka ensiksi mainittu yhtiö välittömästi tai oikeushenkilön välityksellä on samana tai sitä aikaisempina verovuosina noston kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien perusteella, myönnetään kuitenkin ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain, jos

- a) osingosta, joka on nostettu kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeiden tai osuuksien perusteella, on verotettu Tanskassa tai Färsaarilla, tai
- b) jollei näin ole, osinko olisi ollut vapaa verosta toisessa sopimusvaltiossa, jos toisessa sopimusvaltiossa asuva yhtiö olisi välittömästi omistanut kolmannessa valtiossa asuvan yhtiön osakkeet tai osuudet.

Islannissa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle maksaman osingon osalta myönnetään ensimmäisen alakappaleen mukainen vapautus verosta toisessa sopimusvaltiossa vain sikäli kuin osinkoa ei saa vähentää islantilaisen yhtiön tulosta Islannin veroa laskettaessa.

9. Tämän artiklan 3-5 kappaleen estämättä voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että osinko, jonka sopimuksessa nimetty, tarkoitukseltaan yleisesti hyvää tekevä tai muutoin yleishyödyllinen laitos, joka on vapaa osingosta suoritettavasta verosta sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa laitos asuu, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa tässä toisessa valtiossa olevalta yhtiöltä saadusta osingosta suoritettavasta verosta.

10. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiossa, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai

kiinteään paikkaan, eikä myöskään verottaa yhtiön jakamattomasta voitosta, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11. Sanonta "henkilöyhteenliittymä" tässä artiklassa tarkoittaa

- a) Tanskan osalta: "interessentskab", "kommanditselskab" ja "partrederi" nimisiä yhteenliittymiä,
- b) Färsaarten osalta: "interessentskab", "kommanditselskab" ja "partrederi" nimisiä yhteenliittymiä,
- c) Suomen osalta: avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, laivanisännistöyhtiötä ja muuta tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua yhteenliittymää, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina,
- d) Islannin osalta: "sameignarfélag" ja "samlög" nimisiä yhteenliittymiä, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina,
- e) Norjan osalta: kaikkia yhteenliittymiä, lukuun ottamatta "aksjeselskap" nimistä yhteenliittymää,
- f) Ruotsin osalta: kauppayhtiötä, kommandiittiyhtiötä ja siviiliyhtiötä, milloin niitä ei veroteta itsenäisinä verosubjekteina.

11 artikla

KORKO

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla koron saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "korke" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavaa sakkomaksua ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

4. Jos koron määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan velkaan nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

ROJALTI

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla rojaltin saajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle saajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuva-filmi sekä radio- ja televisiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja saajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja saaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla MYYNTIVOITTO

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetun osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämän laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

5. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen tavarankuljetukseen käyttämien konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1-6 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

7. Tämän artiklan 6 kappaleen määräyksen estämättä voi sopimusvaltio verottaa voitosta, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, sekä voitosta,

joka saadaan muun arvopaperin luovutuksesta ja jota tämän valtion verotuksessa kohdellaan samalla tavalla kuin tällaisen osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta saatua voittoa.

14 artikla

ITSENÄINEN AMMATINHARJOITTAMINEN

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos

- a) hänellä on tässä toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamiseksi, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tähän kiinteään paikkaan kuuluvaksi, tai
- b) hän oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tämän jakson tai näiden jaksojen aikana harjoitettuun toimintaan.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatust- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

YKSITYINEN PALVELUS

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta, palkkiosta ja muusta sellaisesta

hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos

- a) saaja oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, ja
- b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, ja
- c) hyvityksellä ei rasi-teta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on tässä toisessa valtiossa, sekä
- d) kysymys ei ole työvoiman vuokrauksesta.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä verotetaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään

- a) tanskalaisessa, färsaarelaisessa, suomalaisessa, islantilaisessa, norjalaisessa tai ruotsalaisessa laivassa, vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on; sopimusvaltiossa olevan yrityksen niin sanotuin bareboat ehdoin rahtaama ulkomainen laiva rinnastetaan tätä määräystä sovellettaessa vastaavasti tanskalaiseen, färsaarelaiseen, suomalaiseen, islantilaiseen, norjalaiseen tai ruotsalaiseen laivaan,

- b) kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilma-aluksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu,
- c) kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu, myös silloin kun tulo työstä saadaan tiettyinä osuutena tai osana kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntitoiminnan voitosta.

16 artikla

JOHTAJANPALKKIO

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

TAITEILIJAT JA URHEILIJAT

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaideilijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan taiteilijan tai urheilijan toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, milloin vierailu tässä toisessa valtiossa pääasiallisesti rahoitetaan ensiksi mainitun valtion julkisilla varoilla. Tässä tapauksessa tulosta verotetaan vain tässä ensiksi mainitussa valtiossa.

18 artikla

ELÄKE YM.

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiosta, ja suorituksesta, joka tapahtuu sopimusvaltiosta tämän valtion sosiaalilainsäädännön mukaan, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

2. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä vapautetaan elatusapu, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle puolisolalle tai entiselle puolisolalle tahi lapselle, verosta tässä toisessa valtiossa, milloin elatusapu olisi ollut vapautettu verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saaja olisi asunut siellä.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan vahvistettua rahamäärää, joka määrättyinä ajankohtina joko asianomaisen elinkautena tai yksilöitynä taikka tiettyinä aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

19 artikla

JULKINEN PALVELUS

1. Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomainen tai julkisoikeudellinen laitos maksaa luonnolliselle henkilölle

työstä, joka tehdään tämän valtion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Jos henkilö saa 1 kappaleessa tarkoitetun hyvityksen työstä, jonka hän on tehnyt muussa sopimusvaltiossa kuin mistä hyvitys maksetaan, hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä valtiossa, jossa työ tehdään, jos saaja on henkilö, joka asuu tässä valtiossa ja

- a) on tämän valtion kansalainen, tai
- b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

20 artikla

OPIKELIJAT JA HARJOITTELIJAT

Henkilöä, joka oleskelee sopimusvaltiossa ainoastaan

- a) tässä sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, tai
- b) tässä sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui toisessa sopimusvaltiossa, ei ensiksi mainitussa valtiossa veroteta rahamääristä, jotka hän saa tämän valtion ulkopuolella olevasta lähteestä elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten.

21 artikla

HIILIVETYESIINTYMIEN ALUSTAVAAN SELVITYSTYÖHÖN, TUTKIMISEEN
TAI HYVÄKSIKÄYTTÖÖN LIITTYVÄ TOIMINTA

1. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, lukuun ottamatta 8 artiklan määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa tässä toisessa valtiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää toimintaa.
2.
 - a) Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa 1 kappaleessa tarkoitettua toimintaa, katsotaan harjoittavan tätä toimintaa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta tai kiinteästä paikasta.
 - b) Jos tällainen henkilö harjoittaa toimintaansa tutkimus- tai talteenottamisalueella, joka ulottuu tämän toisen valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle, eikä toimintaa harjoiteta ainoastaan maa-alueella, sovelletaan vastaavasti a) kohtaa.
 - c) Toiminta, joka käsittää jalostamattomien hiilivetyjen kuljetukseen käytettävän putkijohdon rakentamisen tai asentamisen, taikka tällaiseen toimintaan välittömästi liittyvä rakennustyö, katsotaan harjoitetuksi tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta myös maissa tapahtuvan toiminnan osalta, milloin toiminta sisältyy hankkeeseen, joka ulottuu tämän valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle.
3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta.

5. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa 2 kappaleen a) ja b) kohdassa tarkoitettulle toisen sopimusvaltion alueelle, jossa harjoitetaan hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää liiketoimintaa, tai tällaisella alueella laivalla tai ilma-aluksella suoritetusta henkilöstön tai tarvikkeiden kuljetuksesta tahi tällaiseen toimintaan liittyvästä hinaajien, huoltoalusten tai muiden apualusten käytöstä, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

6. Tämän sopimuksen 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan voittoon, joka saadaan 5 kappaleessa tarkoitettujen laivojen, veneiden tai ilma-alusten luovutuksesta, ja varallisuuteen, joka koostuu tällaisista laivoista, veneistä tai ilma-aluksista.

7. Sopimuksen muiden määräysten estämättä noudatetaan seuraavia määräyksiä sellaisen palkan ja muun samankaltaisen hyvityksen verotuksessa, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä työnantajan lukuun, joka siellä harjoittaa 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua toimintaa:

- a) Jollei b)-d) kohdan määräyksistä muuta johdu, voidaan tällaisesta hyvityksestä verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain, jos työ kestää siellä yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana.
- b) Tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos
- 1) työ liittyy hiilivetyesiintymän hyväksikäyttöön, joka sijaitsee sopimusvaltioiden tai sopimusvaltion ja muun valtion välisellä keski-
viivalla,
 - 2) näiden valtioiden välillä on sopimus, joka koskee esiintymän yhteistä hyväksikäyttöä, ja
 - 3) hyväksikäyttö tapahtuu samanaikaisesti keski-
viivan molemmilla puolilla.

Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain, milloin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet asiasta sopimuksen.

- c) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitettussa laivassa tai veneessä, tällaisesta hyvityksestä verotetaan 15 artiklan 3 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan.
- d) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitettussa ilma-
aluksessa, tällaisesta hyvityksestä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasial-
linen johto on.

8. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka harjoittaa toimintaa toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella, vapautetaan verosta tässä toisessa valtiossa voiton osalta, jonka tämän

henkilön katsotaan saaneen siirrettävän porauslaitteiston tai hotellilautan siirtämisestä tämän toisen valtion ulkopuolella olevalle alueelle. Voitolla tarkoitetaan tässä kappaleessa määrää, jolla kauppa-arvo siirron tapahtuessa ylittää sen hetkisen jäännösarvon lisättyinä tehdyillä poistoilla.

9. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa

- a) sellaisen oikeuden luovutuksesta, joka käsittää toisessa sopimusvaltiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavan selvitystyön, tutkimisen tai hyväksikäytön, siihen luettuna oikeus tällaisiin esiintymiin olevaan osuuteen tai etuuteen, tai
- b) sellaisten osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, joiden arvo kokonaan tai olennaisilta osin välittömästi tai välillisesti liittyy tällaiseen oikeuteen,

voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

22 artikla

MUU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos tulon saaja asuu sopimusvaltiossa ja hänellä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, sekä tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä. Jos kiinteään toimipaik-

kaan tai kiinteään paikkaan kuuluu 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteää omaisuutta, verotetaan kuitenkin tulosta, joka saadaan tällaisesta omaisuudesta, 6 artiklan 1, 3 ja 5 kappaleen määräysten mukaisesti.

23 artikla

VARALLISUUS

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettusta ja toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta 6 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettusta osakkeesta tai muusta yhtiöosuudesta, voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

3. Varallisuudesta, joka koostuu kansainväliseen liikenteeseen käytetystä laivasta tai ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on.

4. Varallisuudesta, joka koostuu tavarankuljetukseen käytetyistä konteista (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yrityksen tosiasiallinen johto on, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

5. Muusta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuus on.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräysten estämättä voidaan kuitenkin varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa ole-

van yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

7. Tämän artiklan 1-6 kappaleen määräyksiä sovelletaan sopimusvaltiossa vain sen suhteessa toiseen sopimusvaltioon, joka kantaa varallisuudesta yleistä veroa.

24 artikla

KUOLINPESÄ

Tulosta tai varoista, joista sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta.

25 artikla

KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMINEN

1. TANSKA

a) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen toisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

- 1) vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;
- 2) vähennettävä tämän henkilön Tanskan varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- b) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Tanskan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.
- c) Milloin Tanskassa asuvalla henkilöllä on tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Tanskan verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.

2. FÄRSAARET

- a) Milloin Färsearilla asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färsearten on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färsearten tuloverotsa tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Fär-

saarten tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- b) Milloin Fär Saarilla asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Fär saaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Fär saarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.
- c) Milloin Fär Saarilla asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, Fär saaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettavasta Fär saarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle.

3. SUOMI

- a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen kolmannen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,
 - 1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;
 - 2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Suomen tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- b) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo Suomen verosta.
- c) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa, joka edellä olevan b) kohdan mukaan on vapautettava Suomen verosta, Suomi voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Suomen verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

4. ISLANTI

- a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.
- b) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 16 ar-

tiklan tai 21 artiklan 1-6 sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- c) Jos Islannissa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Islanti voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan Islannin veron määrää ottaa lukuun sen tulo tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

5. NORJA

- a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vapautettava tällainen tulo tai varallisuus verosta.
- b) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 16 artiklan tai 21 artiklan 1-6 sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä

lasketun Norjan veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- c) Jos Norjassa asuvan henkilön tulo tai varallisuus on sopimuksen määräysten mukaan vapautettu verosta siellä, Norja voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavan Norjan veron määrää ottaa lukuun sen tulon tai varallisuuden, joka on vapautettu verosta.

6. RUOTSI

- a) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen neljännen alakappaleen tai jäljempänä olevan b), c) tai d) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) - ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada, milloin sitä muutetaan ilman, että tässä ilmaistua yleistä periaatetta muutetaan) - vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- b) Sovellettaessa edellä olevaa a) kohtaa on, kun ruotsalaisen yrityksen Suomessa olevan kiinteän toimipaikan tulo- tai varallisuusverotuksessa Suomessa on erityisen lainsäädännön nojalla myönnetty huojennus, yrityksen saaman tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Ruotsin verosta vähennettävä se tulovero tai varallisuusvero, joka olisi ollut suoritettava Suomessa, jos sellaista veronhuojennusta ei olisi myönnetty.
- c) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 7 artiklassa tarkoitettua liiketuloa, 14 artiklassa tarkoitettua itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saatua tuloa, 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa tahi 13 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua voittoa, josta tulosta tai voitosta näiden artikloiden mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo tai voitto, edellä olevan a) kohdan määräysten estämättä, Ruotsin verosta. Tätä määräystä noudatetaan kuitenkin 7, 13 ja 14 artiklan osalta vain, jos tulo tai voitto suurimmaksi osaksi kertyy toisessa sopimusvaltiossa harjoitetusta ammatti-, liike- tai teollisuustoiminnasta, joka ei käsitä arvopapereiden ja muun samankaltaisen irtaimen omaisuuden hallintaa.
- d) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai voittoa tahi varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa tai voittoa, joka edellä olevan c) kohdan mukaan on vapautettava Ruotsin verosta, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta, voitosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon, voiton tai varallisuuden, josta verotetaan vain toi-

sessä sopimusvaltiossa, tahi sellaisen tulon tai voiton, joka vapautetaan Ruotsin verosta.

7. YHTEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä artiklassa olevan sanonnan "tässä toisessa valtiossa maksettu" katsotaan myös käsittävän sellaisen tulosta suoritettavan veron, joka on maksettu Tanskassa, Färssaarilla, Suomessa, Islannissa, Norjassa tai Ruotsissa ja joka on siirrettävä mainittuun toiseen valtioon hyvitettyväksi siellä asianomaiselle henkilölle samasta tulosta maksettavana verona.

2. Milloin sopimusvaltiossa (kotivaltio) asuvalle henkilölle on toisesta sopimusvaltiosta (toimintavaltio) yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta 15 artiklan 1 kappaleen tai 21 artiklan 7 kappaleen mukaan voidaan verottaa toimintavaltiossa, kotivaltion on, tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen b) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen c) kohdan määräysten estämättä, poistettava kaksinkertainen verotus vähentämällä se vero, joka on maksettu tässä toisessa valtiossa, soveltamalla 1 kappaleen a) kohdan, 2 kappaleen a) kohdan, 3 kappaleen a) kohdan, 4 kappaleen b) kohdan, 5 kappaleen b) kohdan tai 6 kappaleen a) kohdan määräyksiä, jos kysymyksessä oleva henkilö on saanut tulon toimintavaltiossa olevasta yrityksestä tai kiinteästä toimipaikasta ja hän on tai välittömästi ennen palvelusta toimintavaltiossa on ollut

- a) kotivaltiossa olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, joka on etuyhteydessä toimintavaltiossa olevan yrityksen kanssa, tai
- b) kotivaltiossa olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, johon tämä kiinteä toimipaikka kuuluu.

Tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen b) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kap-

paleen a) kohdan tai 6 kappaleen c) kohdan määräyksiä sovelletaan kuitenkin, sen estämättä mitä edellisessä alakappaleessa on määrätty, jos kysymyksessä oleva henkilö voi näyttää, että

- a) hän työskentelyn vuoksi on oleskellut toimintavaltiossa kysymyksessä olevana verovuonna yhtäjaksoisesti yli kolmen kuukauden ajan, tai
- b) työ toimintavaltiossa on tehty tässä valtiossa olevalle yritykselle tai siellä olevalle kiinteälle toimipaikalle tai vastaavasti kustannuksilla on rasitettu tätä yritystä tai toimipaikkaa.

26 artikla

YLEISET VEROTUSMÄÄRÄYKSET

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, tai varallisuudesta, joka tällaisella henkilöllä on, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei verotus ole nimenoaisesti sallittu tämän sopimuksen mukaan.

2. Milloin oikeus verottaa tulosta tai varoista on sopimuksen mukaan annettu toiselle sopimusvaltiolle kuin sille, jossa tulon saava tai varat omistava henkilö asuu, ja tämä toinen valtio lainsäädäntönsä johdosta ei verotuksessa ota lukuun tuloa tai varoja kokonaisuudessaan tai ottaa tulon tai varat lukuun vain progressionkorotuksessa tai muussa veron laskennassa, verotetaan tulosta tai varoista vain siinä sopimusvaltiossa, jossa henkilö asuu.

3. Milloin oikeus verottaa 14 artiklan 1 kappaleen sekä 15 artiklan 2 kappaleen ja 3 kappaleen b) ja c) kohdan mukaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, on sopimuksen mukaan annettu vain tälle valtiolle, voidaan tulosta verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei tulosta voida verottaa ensiksi mainitussa valtiossa tämän valtion lainsäädännön johdosta.

27 artikla
SYRJINTÄKIELTO

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa asuvan yrityksen tai henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa asuvaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen tai henkilöön.

Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Määräys ei myöskään tuota oikeutta saada sopimusvaltiossa toimitettavassa verotuksessa vähennystä tai oikeutta saada siellä vapautusta verosta toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle suoritetun osingon tai muun maksun perusteella.

Ensimmäisen alakappaleen määräys ei myöskään estä sopimusvaltioita verottamasta tuloa, jonka kiinteä toimipaikka saa, tämän valtion oman lainsäädännön mukaan, jos kiinteä toimipaikka kuuluu toisessa sopimusvaltiossa olevalle osakeyhtiölle tai siihen verrattavalle yhtiölle. Verotuksen on kuitenkin vastattava verotusta, joka kohdistuu ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa asuvan osakeyhtiön tai siihen verrattavan yhtiön ennen jaetun voiton perusteella myönnettävän vähennyksen tekemistä laskettuun tuloon.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa tai useissa toisissa sopimusvaltioissa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, 2 artiklan määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin.

28 artikla

KESKINÄINEN SOPIMUSMENETTELY

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 27 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oi-

keuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Jollei asia koske sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saattanut asian, tämän toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epä-tietoisuutta sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudatettujen periaatteiden erilaisuuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota ensimmäisessä alakappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

29 artikla

DIPLOMAATTISTEN EDUSTUSTOJEN TAI KONSULIEDUSTUSTOJEN JÄSENET

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

30 artikla

ALUEELLINEN LAAJENTAMINEN

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittämään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen, että siellä kannetaan samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joita sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattiteitse tapahtuvalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos sopimus 32 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

31 artikla

VOIMAANTULO

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan
- a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
 - b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta vero vuosilta,
 - c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.
3. Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 18 päivänä helmikuuta 1987 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon tai varallisuuteen, johon tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakunnanhallituksen välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ym. 12 päivänä elokuuta 1986 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon, johon tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

32 artikla
PÄÄTTYMINEN

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen viimeistään sellaisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, joka alkaa viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimittaneen valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,
- c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, toiseksi lähinnä seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989 yhtenä tanskan-, fäärin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Avtal

mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet,

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark

- 1) inkomstskatten till staten,
- 2) den kommunala inkomstskatten,
- 3) den amtskommunala inkomstskatten,
- 4) den särskilda inkomstskatten,
- 5) kyrkoskatten,
- 6) utdelningsskatten,
- 7) ränteskatten,
- 8) royaltyskatten,
- 9) skatterna enligt kolväteskattelagen, och
- 10) förmögenhetsskatten till staten,
(i det följande benämnda "dansk skatt");

b) på Färöarna

- 1) skatten till landskassan,
 - 2) skatten till kommunerna,
 - 3) kyrkoskatten,
 - 4) utdelningsskatten, och
 - 5) royaltyskatten,
- (i det följande benämnda "färöisk skatt");

c) i Finland

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
 - 2) kommunalskatten,
 - 3) kyrkoskatten, och
 - 4) källskatten,
- (i det följande benämnda "finsk skatt");

d) i Island

- 1) den statliga inkomstskatten,
 - 2) den kommunala inkomstskatten, och
 - 3) den statliga förmögenhetsskatten,
- (i det följande benämnda "isländsk skatt");

e) i Norge

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
 - 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
 - 3) inkomstskatten till fylkena,
 - 4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
 - 5) skatterna enligt petroleumskattelagen, och
 - 6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister,
- (i det följande benämnda "norsk skatt");

f) i Sverige

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 3) ersättningsskatten,

- 4) utskiftningskatten,
- 5) vinstdelningsskatten,
- 6) den kommunala inkomstskatten, och
- 7) den statliga förmögenhetsskatten,
(i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. I fråga om Färöarna tillämpas avtalet dessutom på en sådan allmän skatt på förmögenhet som Färöarna kan komma att införa efter undertecknandet av avtalet. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också det i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna; i den omfattning bestämmelserna i avtalet endast berör förhållandet mellan Danmark och Färöarna används

uttrycken "en del av riket" och "den andra delen av riket", alltefter som sammanhanget kräver;

uttrycket omfattar också varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland;
"Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i annan avtalsslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; fysisk person som är dansk medborgare och som har hemvist på Färöarna enligt lagen om hemstyre anses vid tillämpningen av avtalet endast ha medborgarskap på Färöarna; uttrycket åsyftar också juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av avtalet i en avtalsslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar

- 1) i Danmark: skatteministern,
- 2) på Färöarna: landsstyret,
- 3) i Finland: finansministeriet,
- 4) i Island: finansministern,
- 5) i Norge: finans- och tulldepartementet,
- 6) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för

affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad, och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,
- d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,
- e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,
- f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) - e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den

verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 5 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

7. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2.a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fasta driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i stycke 2 inte hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.
2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.
3. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.
4. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas också på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i stycke 1, skall behörig myndighet i annan avtalsslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av dividend med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 3, dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga 15 procent av dividendens bruttobelopp. Sådan dividend skall emellertid vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital. Utan hinder av bestämmelserna i föregående mening i detta stycke får Färöarna emellertid också beskatta dividend från bolag med hemvist på Färöarna, enligt färöisk lagstiftning, men om mottagaren är ett bolag (med

undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital får den skatt som sålunda påförs inte överstiga 5 procent av dividendens bruttobelopp.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 får isländsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent i den mån sådan dividend dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 får norsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt styckena 3-5.

Bestämmelserna i styckena 3-5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

7. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt annan inkomst från bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark, Färöarna, Finland eller Sverige i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland vara undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Sverige till bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från beskattning i Sverige i den mån dividenden skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lag om båda bolagen varit svenska bolag. Sådan skattebefrielse medges dock endast

a) om den vinst av vilken dividenden betalas i den andra avtalsslutande staten eller i någon annan stat underkastats allmän inkomstskatt för bolag, eller

b) den dividend som betalas av bolaget med hemvist i den andra avtalsslutande staten uteslutande eller så gott som uteslutande utgörs av dividend vilken detta bolag under ifrågavarande år eller tidigare år mottagit på aktier eller andelar, som bolaget innehar i ett bolag med hemvist i tredje stat, och vilken skulle ha varit undantagen från svensk skatt om de aktier eller andelar på vilka dividenden betalas hade innehaft direkt av det svenska bolaget.

I den mån beloppet av dividend, som för ett skatteår betalas av bolag med hemvist i Danmark eller på Färöarna till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat,

motsvaras av dividend, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare skatteår uppburits på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första avsnittet endast om

a) den dividend, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark respektive på Färöarna eller,

b) om så inte är fallet, dividenden skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalsslutande stat.

I fråga om dividend från bolag med hemvist i Island till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat gäller undantag från beskattning i annan avtalsslutande stat enligt första avsnittet endast i den mån dividenden vid beräkning av isländsk skatt inte får dras av från det isländska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 3-5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att dividend, som tillfaller i överenskommelsen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undtagen från skatt på dividend, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på dividend från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalsslutande stat, får

denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Uttrycket "personsammanslutning" i denna artikel avser

a) i fråga om Danmark: "interessentskab",
"kommanditselskab" och "partrederi",

b) i fråga om Färöarna: "interessentskab",
"kommanditselskab" och "partrederi",

c) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 5 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt,

d) i fråga om Island: "sameignarfélag" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt,

e) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap",

f) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställets genom inteckning i fast egendom eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som

skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.
2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.
3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (häri inbegripet biografilm samt film och band för radio- och televisionssändning), patent, varumärke,

mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 stycke 4, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig

till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

5. Vinst på grund av överlåtelse av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används av ett företag i en avtalsslutande stat för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1-5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Utan hinder av bestämmelsen i stycke 6 får en avtalsslutande stat beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag med hemvist i den förstnämnda staten samt vinst på grund av överlåtelse av annat värdepapper som vid beskattningen i denna stat behandlas på samma sätt som vinst på grund av överlåtelse av sådan aktie eller annan andel.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i annan avtalsslutande stat, om

a) han i denna andra stat har stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning, eller

b) han vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till verksamhet som har utövats under denna tidrymd eller dessa tidrymder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalsslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra

stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat, samt

d) fråga inte är om uthyrning av arbetskraft.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalsslutande stat, med danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp,

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist,

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar

arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalsslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts-

eller sportutövare med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver i annan avtalsslutande stat i fall då besöket i denna andra stat huvudsakligen bekostas av offentliga medel i den förstnämnda staten. I sådant fall beskattas inkomsten endast i denna förstnämnda stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension och livränta som betalas från en avtalsslutande stat och utbetalning från en avtalsslutande stat enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat beskattas endast i den förstnämnda staten.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal skall underhållsbidrag, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i det fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren hade haft hemvist där.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentlighetsrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentlighetsrättsliga institutioners tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Om ersättning som avses i stycke 1 tillfaller mottagare för arbete som denne utför i annan avtalsslutande stat än den från vilken ersättningen betalas, beskattas ersättningen emellertid endast i den stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat, eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från

källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

Artikel 21

Verksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, med undantag för bestämmelserna i artikel 8, tillämpas bestämmelserna i denna artikel i fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet i annan avtalsslutande stat i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster belägna i denna andra stat.

2.a) Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver verksamhet som avses i stycke 1, anses bedriva verksamheten från fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

b) Om sådan person bedriver sin verksamhet inom utforsknings- eller utvinningsområde som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna andra stat och in på denna stats landområde och verksamheten inte uteslutande bedrivs inom landområdet, äger punkt a) motsvarande tillämpning.

c) Verksamhet, som består av byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten, eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet, anses bedriven från fast driftställe i denna andra stat även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna stat och in på denna stats landområde.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under en tolv månadersperiod.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller i övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av transport av personal eller materiel med skepp eller luftfartyg till eller innanför område som avses i stycke 2 a) och b) i den andra avtalsslutande stat där affärsverksamhet bedrivs i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster eller på grund av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg eller andra hjälpfartyg i samband med sådan verksamhet, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

6. Bestämmelserna i artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar eller luftfartyg som avses i stycke 5 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar eller luftfartyg.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet gäller följande i fråga om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs i annan avtalsslutande stat för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet som avses i styckena 1 och 2:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)-d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat, men endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tolv månadersperiod.

b) Sådan ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av kolväteförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan avtalsslutande stater eller mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Om arbetet utförs ombord på skepp eller båt som avses i stycke 5, beskattas sådan ersättning enligt bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 a).

d) Om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i stycke 5, beskattas sådan ersättning endast i den

avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

8. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna andra stat för vinst som denna person anses ha förvärvat på grund av överflyttning av flyttbar borrarläggning eller hotellplattform till område utanför denna andra stat. Med vinst i detta stycke förstås belopp med vilket handelsvärdet vid tidpunkten för överflyttningen överstiger restvärdet vid denna tidpunkt med tillägg av företagna avskrivningar.

9. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av

a) rätt till förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster i annan avtalsslutande stat, häri inbegripet rätt till andel i eller förmån av sådana förekomster, eller

b) aktier eller andra andelar, vilkas värde helt eller till väsentlig del, direkt eller indirekt, hänför sig till sådan rätt,

får beskattas i denna andra stat.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 beskattas emellertid inkomst av sådan egendom med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 styckena 1, 3 och 5.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.
2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 stycke 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.
3. Förmögenhet bestående av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Förmögenhet bestående av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

5. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 5 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

7. Bestämmelserna i styckena 1-6 tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat som tar ut allmän skatt på förmögenhet.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller tillgång som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 andra avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7, får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten avräkna den

del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

2. Färöarna

a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

3. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 tredje avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall sådan inkomst undantas från finsk skatt.

c) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst som enligt punkt b) ovan skall undantas från finsk skatt, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller

förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

4. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 stycke 7, artikel 16 eller artikel 21 styckena 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet föranleder annat, från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den isländska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den isländska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

5. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 stycke 7, artikel 16 eller artikel 21 styckena 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet föranleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

6. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 fjärde avsnittet eller punkt b), c) eller d) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av rörelse som avses i artikel 7, inkomst av självständig yrkesutövning som avses i artikel 14, inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 eller vinst som avses i artikel 13 stycke 3 vilken inkomst eller vinst enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall, utan hinder av bestämmelserna i punkt a) ovan, sådan inkomst eller vinst undantas från svensk skatt. I fråga om artiklarna 7, 13 och 14 gäller denna bestämmelse dock endast om den övervägande delen av inkomsten eller vinsten härrör från i den andra avtalsslutande staten bedriven yrkesverksamhet, affärsverksamhet eller industriell

verksamhet, som inte utgörs av förvaltning av värdepapper och annan liknande lös egendom.

d) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller vinst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst eller vinst som enligt punkt c) ovan skall undantas från svensk skatt, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst, vinst eller förmögenhet, beakta den inkomst, vinst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten eller sådan inkomst eller vinst som undantas från svensk skatt.

7. Gemensamma bestämmelser

1. Uttrycket "betalats i denna andra stat" i denna artikel anses också innefatta sådan skatt på inkomst som erlagts i Danmark, på Färöarna, i Finland, i Island, i Norge respektive i Sverige och som skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas vederbörande person som skatt på samma inkomst.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat (hemviststaten) från annan avtalsslutande stat (verksamhetsstaten) förvärvar inkomst av enskild tjänst som enligt artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 får beskattas i verksamhetsstaten, skall hemviststaten utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denna artikel, undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av den skatt som betalats i denna andra stat med tillämpning av bestämmelserna i styckena 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a) om personen i fråga uppburit inkomsten från företag eller fast driftställe i verksamhetsstaten och han är eller omedelbart före anställningen i verksamhetsstaten varit anställd i

a) företag i hemviststaten vilket är ett företag med intressegemenskap med företaget i verksamhetsstaten, eller

b) företag i hemviststaten till vilket det fasta driftstället hör.

Bestämmelserna i styckena 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) skall, utan hinder av vad som föreskrivs i föregående avsnitt, dock tillämpas om personen i fråga kan visa att

a) han i och för arbetet vistats i verksamhetsstaten under en sammanhängande period under skatteåret i fråga som överstiger tre månader, eller

b) arbetet i verksamhetsstaten utförts för respektive kostnaderna rätteligen har belastat företaget i denna stat eller det där belägna fasta driftstället.

Artikel 26

Allmänna beskattningsregler

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärvar inkomsten eller innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid beskattningen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för

progressionsuppräknig eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14 stycke 1 samt artikel 15 stycke 2 och stycke 3 b) och c) till en inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid

beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för dividend eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första avsnittet hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall

inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av artikel 27 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerad i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första avsnittet, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet den 18 februari 1987 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

4. Avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst på vilken förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

Artikel 32

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga

avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

SAMNINGURMILLI NORDURLANDA TIL AÐ KOMAST HJÁTVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER VARDAR SKATTA Á TEKJUR OG EIGNIR

Ríkisstjórn Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnir Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem æskja þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir,

sem gera sér ljóst að því er Færeyjar varðar að framkvæmd þeirra mála sem samningur þessi tekur til heyrir undir sjálfstjórnarvaldsvið Færeyja, jafnvel í samskiptum við útlönd,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í einu eða fleiri aðildarríkjanna.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru álagðir vegna aðildarríkis, opinbers aðila eða sveitarstjórnar í því án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, heildareignir eða á þætti tekna og eigna, þar með taldir skattar af ágóða vegna sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

a) Í Danmörku:

- 1) tekjuskattur til ríkisins;
- 2) tekjuútsvar til sveitarfélaga;
- 3) tekjuútsvar til amta;
- 4) sérstakur tekjuskattur;
- 5) kirkjuskattur;
- 6) ágóðahlutaskattur;
- 7) vaxtaskattur;
- 8) skattur af þóknunum;
- 9) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnis-skattalaganna (kulbrinteskatteloven); og
- 10) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir "danskur skattur").

b) Í Færeyjum:

- 1) skattur í landssjóð;
- 2) útsvar til sveitarfélaga;
- 3) kirkjuskattur;
- 4) ágóðahlutaskattur; og
- 5) skattur af þóknunum
(hér eftir nefndir "færeyskur skattur").

c) Í Finnlandi:

- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
- 2) útsvar til sveitarfélaga;
- 3) kirkjuskattur; og
- 4) afdráttarskattur
(hér eftir nefndir "finnskur skattur").

d) Á Íslandi:

- 1) tekjuskattur til ríkisins;
- 2) útsvar til sveitarfélaga; og
- 3) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir "íslenskur skattur").

e) Í Noregi:

- 1) tekju- og eignarskattur til ríkisins;
- 2) tekju- og eignarútsvar til sveitarfélaga;
- 3) tekjuskattur til fylkjanna;
- 4) tekjuskattur til skattajöfnunarsjóðs;
- 5) skattar samkvæmt ákvæðum kolvetnisskattalaganna (petroleumsskatteloven); og
- 6) gjald til ríkisins af þóknun til erlendra listamanna
(hér eftir nefndir "norskur skattur").

f) Í Svíþjóð:

- 1) tekjuskattur til ríkisins, þar með talinn sjómannaskattur og afdráttarskattur af arðmiðum;
- 2) gjald lagt á þá sem koma fram í atvinnskyni til að skemmta almenningi (bevillingssavgiften för vissa offentliga föreställningar);
- 3) skattur á óúthlutaðan ágóða félaga (ersättningsskatten);
- 4) skattur á úthlutaða eignarhlutdeild í félögum (utskiftningskatten);
- 5) skattur til að fjármagna launþegasjóði (vinstdelingsskatten);
- 6) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og
- 7) eignarskattur til ríkisins
(hér eftir nefndir "sænskur skattur").

4. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun samnings þessa til viðbótar eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Að því er Færeyjar varðar tekur samningurinn einnig til almenns skatts á eignir sem Færeyjar gætu komið til með að taka upp eftir undirritun samnings þessa. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalögum hvers aðildarríkis um sig.

5. Samningurinn tekur ekki, að því er neitt aðildarríkjanna varðar, til sérstakra skatta af ágóða af happdrætti og veðmálum eða skatta af arfi eða gjöfum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

- a) hugtakið "aðildarríki" merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð; við beitingu samnings þessa tekur hugtakið einnig til hins sjálfstjórnandi þjóðfélags Færeyja innan danska ríkisins; í þeim tilvikum að ákvæði samningsins snerta einungis samskipti milli Danmerkur og Færeyja notast hugtökin "hluti af ríkinu" og "hinn hluti ríkisins" eftir því sem samhengið krefst;

hugtakið tekur einnig til sérhvers svæðis utan landhelgi hvers ríkis þar sem ríkið samkvæmt löggjöf sinni og í samræmi við þjóðarétt á rétt til rannsóknar og hagnýtingar á náttúruauðlindum á hafsbotni eða í honum;

"Danmörk" tekur ekki til Færeyja og Grænlands; "Finnland" tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga; "Noregur" tekur ekki til Svalbarða (þ.m.t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða ("biland") utan Evrópu;

- b) "aðili" merkir mann, félag og hvers konar önnur samtök;

- c) "félag" merkir lögaðila eða hvern þann annan sem talinn er lögaðili að því er skatta varðar;

- d) "fyrirtæki í aðildarríki" og "fyrirtæki í öðru aðildarríki" merkir annars vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila, heimilisföstum í einu aðildarríki og hins vegar fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki;
- e) "ríkisborgari" merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki; maður sem er danskur ríkisborgari og sem hefur heimilisfesti í Færeyjum samkvæmt heimastjórnarlögum telst við beitingu samningsins einungis eiga ríkisborgararétt í Færeyjum. Hugtakið merkir einnig lög-aðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt lögum sem gilda í aðildarríkinu;
- f) "flutningar á alþjóðaleiðum" merkir við beitingu samningsins í aðildarríki flutninga með skipi eða loftfari sem notað er af fyrirtæki sem hefur raunverulega framkvæmdastjórn í öðru aðildarríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað í förum milli staða í fyrrnefnda ríkinu;
- g) "bær stjórnvöld" merkir:
- 1) í Danmörku: skattamálaráðherra;
 - 2) í Færeyjum: landsstjórnina;
 - 3) í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;
 - 4) á Íslandi: fjármálaráðherra;
 - 5) í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;
 - 6) í Svíþjóð: fjármálaráðherra;

eða það stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samninginn.

2. Við beitingu aðildarríkis á samningnum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í aðildarríki" aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna heimilisfesti, búsetu, stjórnaraðseturs eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtakið tekur þó ekki til aðila sem er skattskyldur í þessu ríki einungis af tekjum sem eiga uppruna sinn þar eða af eignum sem þar eru.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal úrskurða um heimilisfesti hans eftir neðangreindum reglum:

- a) maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu bær stjórnvöld hlutaðeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "föst atvinnustöð" fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækisins fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið "föst atvinnustöð" merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæði;
- f) námu, olfu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðafi eru nýtt.

3. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningar- framkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfsliðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í aðildarríki.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað

fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

5. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samhæfa starfsemi sem fellur undir stafliði a) - e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samhfingar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

6. Ef aðili sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 7. t.l. hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í aðildarríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og notar hana reglulega er fyrirtæki þetta - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. t.l. - talið hafa fasta atvinnustöð í því ríki vegna hvers konar starf-

semi sem hann gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi sem þessi aðili annast fellur undir og takmarkast af ákvæðum 5. t.l. og mundi ekki gera þessa föstu atvinnustofnun að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum téðs töluliðar þótt hún væri innt af hendi á fastri atvinnustofnun.

7. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í aðildarríki þótt það reki þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

8. Þótt félag sem er heimilisfast í aðildarríki stjórnri eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í öðru aðildarríki eða félagi sem stundar atvinnurekstur í öðru aðildarríki (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það eitt sér ekki til þess að annað hvort félagið sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Hugtakið "fasteign" hefur, nema annað leiði af ákvæðum staflidar b), sömu merkingu og hugtakið hefur samkvæmt lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

b) Hugtakið "fasteign" felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamála-réttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þöknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum eða öðrum náttúruauðæfum.

3. Ákvæði 1. t.l. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða hvers konar öðrum afnotum fasteignar.
4. Ef hlutabréfaeign eða önnur hlutareign í félagi, sem hefur að höfuðmarkmiði að eiga fasteign, veitir eiganda hlutabréfanna eða hlutanna rétt til að nýta fasteign í eigu félagsins má skattleggja tekjur af beinum notum, leigu eða annarri hagnýtingu af notaréttar í því aðildarríki þar sem fasteignin er.
5. Ákvæði 1. og 3. t.l. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af atvinnurekstri er einungis skattskyldur í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis þann hluta hans sem stafar frá hinni föstu atvinnustöð.
2. Þegar fyrirtæki í aðildarríki hefur með höndum atvinnurekstur í öðru aðildarríki frá fastri atvinnustöð þar skal hvert aðildarríki, nema annað leiði af ákvæðum 3. t.l., ákvarða föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að fallið hefði í hennar hlut ef hún hefði verið sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi sjálfstætt fram í skiptum við fyrirtæki það sem hún er föst atvinnustöð fyrir.
3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem leiða af því að hún er föst atvinnustöð, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og venjulegan stjórnunar-kostnað, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í aðildarríki að ákvarða hagnað fastrar atvinnustöðvar á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins á hina ýmsu hluta þess, skal ekkert í ákvæðum 2. tl. útiloka það aðildarríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað með þeim hætti. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera slík að niðurstaðan verði í samræmi við meginreglur þessarar greinar.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna vörukaupa hennar fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða framangreindra tölulíða skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður af atvinnurekstri felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum sammings þessa skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Siglingar og loftferðir

1. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

2. Ef aðsetur raunverulegrar framkvæmdastjórnar útgerðar fyrirtækis er um borð í skipi skal telja aðsetur hennar vera í því aðildarríki þar sem útgerðarmaður skipsins er heimilisfastur.

3. Hagnaður fyrirtækis í aðildarríki af notkun, viðhaldi eða útleigu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

4. Ákvæði 1. og 3. tl. eiga einnig við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu ("pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki

1. Þegar:

- a) fyrirtæki í aðildarríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í öðru aðildarríki eða á hluta af fjármagni þess, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í aðildarríki, svo og fyrirtækis í öðru aðildarríki, eða eiga hluta af fjármagni þeirra

skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

Ef hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru hvort öðru óháð má telja allan hagnað, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, sem hagnað þess fyrirtækis og skattleggja hann í samræmi við það.

2. Rísi upp mál í aðildarríki sem ákvæði 1. tl. taka til skal bæru stjórnvaldi í öðru aðildarríki sem málið varðar gert aðvart svo að það megi íhuga hvort breyta skuli uppgjöri á hagnaði fyrirtækis sem heimilisfast er í því ríki. Ef svo ber undir geta bær stjórnvöld gert samkomulag um skiptingu hagnaðarins.

10. gr.

Ágóðahlutir

1. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má skattleggja í síðar-nefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi ágóðahluta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og hlutareignin sem af eru greiddir ágóðahlutirnir er raunverulaga bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er í hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. og 3. t.l., ágóðahlutir sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Ágóðahluti sem félag heimilisfast í aðildarríki greiðir aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki má einnig skattleggja í því aðildarríki þar sem félagið sem ágóðahlutina greiðir er heimilisfast samkvæmt löggjöf þess ríkis, en sá skattur sem þannig er álagður má að hámarki vera 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna. Slíkir ágóðahlutir skulu þó vera undanþegnir skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir. Þrátt fyrir ákvæði annars málsliðar þessa töluliðar mega Færeysjar þó einnig skattleggja ágóðahluti sem greiddir eru af félagi heimilisföstu í Færeysjum samkvæmt færeyskri löggjöf, en ef viðtakandinn er félag (að undanskildum samtökum aðila og dánarbúum) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir má sá skattur sem þannig er álagður vera að hámarki 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna.

4. Þrátt fyrir ákvæði 3. t.l. má hækka íslenskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði, að svo miklu leyti sem slíkir ágóðahlutir hafa verið dregnir frá tekjum félagsins, sem ágóðahlutina greiddi, við álagningu íslensks skatts.

5. Þrátt fyrir ákvæði 3. t.l. má hækka norskan skatt af ágóðahlutum í að hámarki 15 af hundraði. Þetta ákvæði gildir meðan

norskum félögum er heimill frádráttur vegna úthlutaðs ágóða við álagningu skatta til ríkisins.

6. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gera með sér samkomulag um hvernig beita skuli takmörkunum samkvæmt 3. - 5. t.l.

Ákvæði 3. - 5. t.l. eru óviðkomandi skattlagningu félags af ágóða sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

7. Hugtakið "ágóðahlutir" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, hlutdeildarskírteinum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, sem veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og aðrar tekjur frá félögum sem við skattlagningu er farið með á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem úthlutunina greiddi er heimilisfast.

8. Þrátt fyrir ákvæði 1. t.l. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í aðildarríki til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki en Danmörku, Færeyjum, Finnlandi eða Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í síðarnefnda ríkinu að svo miklu leyti sem þeir hefðu verið það samkvæmt löggjöf þess ríkis hefðu bæði félögin verið heimilisföst þar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. t.l. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Danmörku til félags heimilisfasts í Danmörku vera undanþegnir skattlagningu í Danmörku samkvæmt danskri löggjöf.

Þrátt fyrir ákvæði 1. t.l. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Finnlandi til félags heimilisfasts í Finnlandi vera undanþegnir skattlagningu í Finnlandi ef viðtakandinn ræður beint yfir að minnsta kosti 10 af hundraði atkvæðamagns í félaginu sem greiðir ágóðahlutina.

Þrátt fyrir ákvæði 1. t.l. skulu ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki en Svíþjóð til félags

heimilisfasts í Svíþjóð vera undanþegnir skattlagningu í Svíþjóð í þeim mæli sem ágðóahlutirnir hefðu verið undanþegnir skattlagningu samkvæmt sænskum lögum ef bæði félögin hefðu verið sænsk félög. Slíkt skattfrelsi veitist þó aðeins ef:

- a) hagnaðurinn sem af eru greiddir ágðóahlutirnir hefur í hinu aðildarríkinu eða í einhverju öðru ríki sætt álagningu almenns tekjuskatts félaga; eða
- b) ágðóahlutirnir sem greiddir eru af félaginu sem er heimilisfast í hinu aðildarríkinu eru eingöngu eða svo til eingöngu fólgnir í ágðóahlutum sem þetta félag, á því ári sem um er að ræða eða á fyrri árum, hefur móttekið af hlutabréfum eða félagsréttindum sem félagið á í félagi heimilisföstu í þriðja ríki og sem hefðu átt að vera undanþegnir sænskum skatti ef hlutabréfin eða félagsréttindin, sem af voru greiddir ágðóahlutirnir, hefðu verið í beinni eigu félagsins sem er heimilisfast í Svíþjóð.

Í þeim mæli sem ágðóahlutir, sem félag heimilisfast í Danmörku eða í Færeyjum hefur greitt á tekjuári til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki, svarar til ágðóahluta, sem fyrrnefnda félagið hefur hlotið beint eða fyrir milligöngu lögaðila á sama tekjuári eða fyrri, af hlutabréfum eða öðrum félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki, gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. því aðeins:

- a) að ágðóahlutirnir sem mynduðust af hlutabréfum eða félagsréttindum í félagi heimilisföstu í þriðja ríki séu skattlagðir í Danmörku eða í Færeyjum, eftir því sem við á, eða;
- b) ef svo er ekki, að ágðóahlutirnir hefðu átt að vera undanþegnir skatti í öðru aðildarríki ef hlutabréfin eða félagsréttindin í félagi heimilisföstu í þriðja ríki væru í beinni eigu félagsins í fyrrnefnda aðildarríkinu.

Um ágððahluti frá félagi heimilisföstu á Íslandi til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki gildir undanþága frá skattlagningu í öðru aðildarríki samkvæmt 1. mgr. aðeins að því leyti sem ágððahlutirnir eru ekki frádráttarbærir frá tekjum íslenska félagsins við ákvörðun íslensks skatts.

9. Þrátt fyrir ákvæðin í 3. - 5. tl. geta bær stjórnvöld í aðildarríkjunum gert samkomulag um að ágððahlutir, sem falla til stofnunar, nafngreindrar í samkomulaginu, með líknarstarfsemi eða önnur almannaheill að markmiði sem undanþegin er skatti af ágððahlutum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem stofnunin er heimilisföst, skuli í öðru aðildarríki vera undanþegnir skatti af ágððahlutum frá félagi í því ríki.

10. Ef félag heimilisfast í aðildarríki fær tekjur frá öðru aðildarríki getur síðarnefnda ríkið hvorki skattlagt ágððahluti sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágððahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem af eru greiddir ágððahlutirnir er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágððahlutirnir eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. Hugtakið "samtök aðila" í þessari grein merkir:

- a) varðandi Danmörku: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";
- b) varðandi Færeyjar: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";
- c) varðandi Finnland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag" og önnur samtök sem getið er í 1. mgr. 5. gr. laga um skatt af tekjum og eignum (1240/88) þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;

- d) varðandi Ísland: sameignarfélag og samlög sem ekki eru skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar;
- e) varðandi Noreg: hvers konar samtök önnur en "aksjeselskap";
- f) varðandi Svíþjóð: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag", þegar þau eru ekki skattlögð sem sjálfstæðir skattaðilar.

11. gr.

Vextir

1. Vexti sem myndast í aðildarríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar viðtakandi vaxta er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og krafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, mega, þrátt fyrir ákvæði 1. tl., vextir sem myndast í aðildarríki og greiddir eru slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.

3. Hugtakið "vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar kröfu án tillits til þess hvort hún er tryggð með veði í fasteign eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisskuldabréfum og tekna af öðrum skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og ágóði tengdur slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, vaxtafjárhæðin

er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Þóknun

1. Þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Þegar viðtakandi þóknunar er heimilisfastur í aðildarríki en hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki en þar sem hann er heimilisfastur og réttindin eða eignin sem þóknunin stafar frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun, má, þrátt fyrir ákvæði 1. t.l., þóknun sem myndast í aðildarríki og greidd er slíkum viðtakanda skattleggjast samkvæmt ákvæðum 7. gr. eða 14. gr., eftir því sem við á, í því aðildarríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stofnunin er.
3. Hugtakið "þóknun" merkir í þessari grein hvers konar greiðslu sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til að hagnýta hvers konar höfundarrétt á bókmennta-, lista- eða vísindasviðinu (þar með taldar kvikmyndir og mynd- og hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- og sjónvarpssendingar), einkaleyfi, vörumerki, mynstur eða líkön, áætlanir, leynilega formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
4. Þegar, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og viðtakanda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, fjárhæð þóknunarinnar er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem hún er

greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og viðtakandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal skattleggja fjárhæðina sem umfram er samkvæmt löggjöf hvers hlutaðeigandi aðildarríkis að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum

1. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu fasteignar sem nánar er skilgreind í 2. tl. 6. gr. sem er í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða annarra hlutareigna, sbr. 4. tl. 6. gr., má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.
3. Hagnað sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjár sem tilheyrir fastri stofnun sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur til þess að leysa af hendi sjálfstæða starfsemi í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stofnun.
4. Hagnað sem hlýst af sölu skips eða loftfars sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í aðildarríki, eða lausafjár sem tengt er notkun slíks skips eða loftfars, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
5. Hagnað sem hlýst af sölu gáma (þ.m.t. dráttarvagn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru af fyrirtæki í aðildarríki til flutnings á efni eða vörum skal einungis skatt-

leggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.

6. Hagnað sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1. - 5. tl. skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

7. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. má aðildarríki skattleggja hagnað sem aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki hlýtur af sölu hluta- bréfa eða annarra hlutareigna í félagi með heimilisfesti í fyrr- nefnda ríkinu, ásamt hagnaði sem hlýst af sölu annarra skuldabréfa sem við skattlagningu í því ríki er með farið á sama hátt og hagnað sem hlýst af sölu slíkra hlutabréfa eða annarra hlutar- eigna.

14. gr.

Sjálfstæð starfsemi

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur af sjálfstæðri starfsemi eða öðru sjálfstæðu starfi skal einungis skattleggja í því ríki. Samt sem áður má skattleggja slíkar tekjur í öðru aðildarríki ef:

- a) hann hefur í því ríki fasta stofnun þar sem hann getur stundað starfsemi sína reglulega, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá hinni föstu stofnun; eða
- b) hann dvelur í því ríki í eitt eða fleiri skipti sem fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, en þó einungis þann hluta teknanna sem stafar frá þeirri starfsemi sem var innt af hendi á umræddum dvalartíma eða dvalartímum.

2. Hugtakið "sjálfstæð starfsemi" merkir einkum sjálfstæða starfsemi á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- og kennslu-

mála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18., 19., 20. og 21. gr. skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem aðili heimilisfastur í aðildarríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé innt af hendi í öðru aðildarríki. Ef starfið er innt af hendi í öðru aðildarríki má skattleggja þar endurgjaldið fyrir starfið.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. skal endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast fyrir starf sem hann innir af hendi í öðru aðildarríki einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

- a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti sem ekki fara yfir 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili, og
- b) endurgjaldið er innt af hendi af eða fyrir hönd vinnuveitenda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnu- stöð eða fastri stofnun sem vinnuveitandinn rekur í hinu ríkinu, og
- d) ekki er um að ræða útleigu á vinnuafli.

3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal skattleggja endurgjald fyrir störf unnin um borð í:

- a) dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku eða sænsku skipi einungis í því aðildarríki þar sem skipið er skráð; við beitingu þessa ákvæðis er

erlent skip sem fyrirtæki í aðildarríki tekur á leigu án áhafnar ("bareboat basis") lagt að jöfnu við danskt, færeyskt, finnskt, íslenskt, norskt eða sænskt skip;

- b) loftfari í flutningum á alþjóðaleiðum einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur;
- c) fiskveiði-, selveiði- eða hvalveiðiskipi einungis í því aðildarríki þar sem sá er aflar endurgjaldsins er heimilisfastur, einnig þótt endurgjaldið miðist við ákveðinn aflahlut eða ágóðahlut af fisk-, sel- eða hvalveiðum.

16. gr.

Stjórnarlaun

Stjórnarlaun og annað svipað endurgjald sem aðila heimilisföstum í aðildarríki hlotnast vegna setu í stjórn eða stjórnarígildi í félagi heimilisföstu í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja aðila heimilisfastan í aðildarríki af tekjum sem hann aflar í öðru aðildarríki af persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikhús- eða kvikmyndaleikari, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af starfi, sem framkvæmt er af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því aðildarríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal ekki beita varðandi tekjur sem listamenn eða íþróttamenn heimilisfastir í aðildarríki afla af starfsemi í öðru aðildarríki þegar heimsóknin í því ríki er aðallega kostuð af opinberu fé í fyrrnefnda ríkinu. Í slíkum tilvikum skattleggjast tekjurnar einungis í fyrrnefnda ríkinu.

18. gr.

Eftirlaun o.fl.

1. Eftirlaun og lífeyri sem greiddur er frá aðildarríki og greiðslur frá aðildarríki samkvæmt almannatryggingalöggjöf þess til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki skal einungis skattleggja í fyrrnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum skal framfærslueyrir, sem maður heimilisfastur í aðildarríki greiðir til maka eða fyrrverandi maka eða með barni með heimilisfesti í öðru aðildarríki, undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu í því tilviki að lífeyririnn hefði verið undanþeginn skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu, hefði móttakandi hans átt þar heimilisfesti.

3. Hugtakið "lífeyrir" merkir tiltekna fjárhæð sem greidd er manni með vissu millibili á tilteknum tíma í lifanda lífi, eða um tiltekið tímabil, eða tímabil sem hægt er að ákvarða, og greidd er samkvæmt skuldbindingu um að inna þessar greiðslur af hendi gegn fullnægjandi eða fullu endurgjaldi í peningum eða peningaígildi.

19. gr.

Opinbert starf

1. Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af aðildarríki, opinberum aðila, sveitarstjórn eða opinberri stofnun í því til manns fyrir starf hans í þjónustu þessa ríkis, opinbers aðila, sveitarstjórnar eða opinberrar stofnunar þess skal einungis skattleggja í því ríki.

2. Í því tilviki að endurgjald það sem um er rætt í 1. tl. kemur í hlut móttakanda fyrir starf sem innt er af hendi í öðru aðildarríki en því ríki sem greiðir endurgjaldið, skattleggst endurgjaldið þó einungis í því ríki þar sem starfið var innt af hendi ef móttakandinn er maður með heimilisfesti í því ríki og

- a) er ríkisborgari þess ríkis; eða
- b) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu til þess að inna starfið af hendi.

20. gr.

Námsmenn og nemar

Aðili sem dvelur í aðildarríki einungis í þeim tilgangi:

- a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í aðildarríkinu; eða
- b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skólgarnýtingarstörf í aðildarríkinu

og er, eða síðast var fyrir dvölinu, heimilisfastur í öðru aðildarríki er ekki skattskyldur í fyrrnefnda ríkinu af fjárhæð sem upprunnin er utan þess ríkis sem hann fær til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

21. gr.

Starfsemi í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn
eða hagnýtingu kolvetnislinda

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði í samningi þessum, þó að undan-
teknum ákvæðum 8. gr., gilda ákvæði þessarar greinar þegar aðili
með heimilisfesti í aðildarríki stundar starfsemi í öðru aðildar-
ríki í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu
kolvetnislinda staðsettra í síðarnefnda ríkinu.

2. a) Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar
undan ströndum annars aðildarríkis starfsemi sem
um er rætt í 1. tl., telst stunda starfsemi frá
fastri atvinnustöð eða fastri stofnun í síðarnefnda
ríkinu.

b) Ef slíkur aðili stundar starfsemi sína innan
rannsóknar- eða vinnslusvæðis sem nær samfelld
frá stað undan ströndum síðarnefnda ríkisins og
inn á landsvæði þess ríkis og starfsemin er ekki
einvörðungu stunduð innan landsvæðisins, hefur
staflíður a) samsvarandi gildi.

c) Starfsemi, sem varðar byggingu eða samsetningu á
leiðslum til flutnings á óhreinsuðu kolvetni eða
byggingarvinnu í beinu sambandi við slíka starfsemi,
telst stunduð frá fastri atvinnustöð í síðarnefnda
ríkinu, einnig þegar um er að ræða starfsemi sem
frankvæmd er á landi þegar starfsemin er hluti af
frankvæmd sem nær samfelld frá stað undan ströndum
þessa ríkis og inn á landsvæði þess.

3. Ákvæði 2. tl. eiga ekki við ef starfsemin fer fram á einu
eða fleiri tímabilum sem ekki fara yfir 30 daga samtals á tólf
mánaða tímabili.

4. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 3. tl. skoðast
starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki,
vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem

starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur beint eða óbeint þátt í stjórn eða yfirráðum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

5. Hagnaður, sem fyrirtæki í aðildarríki hlýtur af flutningum starfsmanna og varnings með skipum eða loftförum til eða innan svæðis sem um er rætt í staflíðum a) og b) í 2. tl. í öðru aðildarríki þar sem atvinnustarfsemi er rekin í sambandi við undirbúningskönnun, rannsókn eða hagnýtingu kolvetnislinda eða af rekstri dráttarbáta, birgðaskipa eða annarra aðstoðarskipa í sambandi við slíka starfsemi, skal einungis skattlagður í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

6. Ákvæði 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. eiga við um hagnað af sölu þeirra skipa, báta eða loftfara sem um er rætt í 5. tl., svo og um eignir sem fólgnar eru í slíkum skipum, bátum eða loftförum.

7. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa gildir eftirfarandi þegar um er að ræða skattlagningu launa og annars svipaðs endurgjalds sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hlýtur fyrir vinnu sem innt er af hendi í öðru aðildarríki fyrir atvinnurekanda sem rekur slíka starfsemi sem um er rætt í 1. og 2. tl.:

- a) Leiði ákvæði staflíða b) - d) ekki til annars má skattleggja slíkt endurgjald í síðarnefnda ríkinu, en þó því aðeins að vinnan sé innt af hendi á einu eða fleiri tímabilum sem fara yfir 30 daga samtals á tólf mánaða tímabili.
- b) Slíkt endurgjald skal einungis skattleggja í fyrirnefnda aðildarríkinu ef:

- 1) vinnan tengist hagnýtingu kolvetnislinda sem eru á skiptilínu milli aðildarríkis og annars ríkis;
- 2) samningur er til milli þessara ríkja um sameiginlega hagnýtingu lindanna og
- 3) hagnýting fer fram samtímis báðum megin skiptilínu.

Ákvæði þessa staflíðar koma ekki til framkvæmda fyrr en bær stjórnvöld í aðildarríkjunum hafa gert samkomulag þar um.

- c) Ef vinnan er innt af hendi um borð í skipi eða báti, sbr. 5. tl., skal skattleggja slíkt endurgjald samkvæmt ákvæðum staflíðar a) í 3. tl. 15. gr.
- d) Ef vinnan er innt af hendi um borð í loftfari, sbr. 5. tl., skal einungis skattleggja slíkt endurgjald í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.

8. Aðili með heimilisfesti í aðildarríki, sem stundar starfsemi undan ströndum annars aðildarríkis, er undanþeginn skattlagningu í síðarnefnda ríkinu af hagnaði sem þessi aðili telst hafa hlotið af tilflutningi hreyfanlegra mannvirkja til borunar eða hótelpalla yfir á svæði utan síðarnefnda ríkisins. Hagnaður samkvæmt þessum tölulíð telst vera sú fjárhæð sem gangverð eignararinnar á þeim tíma sem tilflutningurinn átti sér stað er hærri en eftirstöðvarverð á sama tíma, að viðbættum teknum fyrningum.

9. Hagnaður sem aðili með heimilisfesti í aðildarríki hlýtur af sölu á:

- a) réttindum til undirbúningskönnunar, rannsókna eða hagnýtingar kolvetnislinda í öðru aðildarríki, hér með talin réttindi til hlutdeildar í eða forgangsréttur til slíkra linda; eða

- b) hlutabréfum eða öðrum hlutareignum, sé verðmæti þeirra að öllu eða að verulegu leyti, beint eða óbeint, tengt slíkum réttindum,

má skattleggjast í síðarnefnda ríkinu.

22. gr.

Aðrar tekjur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar og ekki er fjallað um hér að framan skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. t.l. eiga ekki við ef sá er teknanna aflar er heimilisfastur í aðildarríki og hefur fasta atvinnustöð eða fasta stofnun í öðru aðildarríki og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá eru raunverulega bundin við atvinnurekstur sem rekinn er af hinni föstu atvinnustöð eða við sjálfstæða starfsemi sem stunduð er á hinni föstu stofnun. Í slíkum tilvikum gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. eftir því sem við á. Ef fasteign, sbr. 2. t.l. 6. gr., tilheyrir fastri atvinnustöð eða fastri stofnun skal hins vegar skattleggja tekjur af slíkri eign samkvæmt ákvæðum 1., 3. og 5. t.l. 6. gr.

23. gr.

Eignir

1. Eign sem fólgin er í fasteign samkvæmt skilgreiningu 2. t.l. 6. gr. sem er í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki og sem er í öðru aðildarríki má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Eign sem fólgin er í hlutabréfaeign eða annarri hlutareign í félagi, sem um er rætt í 4. t.l. 6. gr., í eigu aðila heimilisfasts í aðildarríki má skattleggja í því aðildarríki þar sem fasteignin er.

3. Eign sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, svo og lausafé sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur.
4. Eign sem fólgin er í gámum (þ.m.t. dráttarvatn og annar útbúnaður til flutnings á gámum) sem notaðir eru til flutnings á efni eða vörum skal einungis skattlögð í því aðildarríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hefur aðsetur, nema gámarnir séu eingöngu notaðir milli staða í öðru aðildarríki.
5. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í aðildarríki skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þær eru staðsettar.
6. Þrátt fyrir ákvæði 5. tl. má skattleggja eign í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki eða lausafjáreign sem tengd er fastri stofnun til að stunda sjálfstæða starfsemi sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur í öðru aðildarríki í síðarnefnda ríkinu.
7. Ákvæðum 1. - 6. tl. skal einungis beita í aðildarríki í sambandi við annað aðildarríki þegar það ríki leggur almennan skatt á eignir.

24. gr.

Dánarbú

Tekjur eða eignir sem skattlagðar eru hjá dánarbúi heimilisföstu í aðildarríki má ekki skattleggja hjá aðila sem á rétt til hlutdeildar í búinu og er heimilisfastur í öðru aðildarríki.

25. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Danmörk:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Danmörk, nema ákvæði 2. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars,

1) veita sem frádrátt frá dönskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá dönskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti danska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- b) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Danmörk telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

- c) Hafi aðili heimilisfastur í Danmörku tekjur sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., má Danmörk

telja tekjurnar með í skattstofni, en frá dönskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

2. Færeyjar:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.
- c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu.

3. Finnland:

a) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Finnland, nema ákvæði 3. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars,

1) veita sem frádrátt frá finnskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;

2) veita sem frádrátt frá finnskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti finnska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. tl. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina samningsins má skattleggja í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu slíkar tekjur undanþegnar skattlagningu í Finnlandi.

c) Hafi aðili heimilisfastur í Finnlandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, eða hefur tekjur sem samkvæmt framangreindum staflið b) eru undanþegnar finnskum skatti, má Finnland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá finnskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir

því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar.

4. Ísland:

- a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Ísland undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars.
- b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr. 6. tl. 13. gr., 16. gr. eða 1. - 6. og 8. - 9. tl. 21. gr. skal Ísland draga frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti íslenska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur á Íslandi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum samningsins er Íslandi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

5. Noregur:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Noregur undanþiggja slíkar tekjur eða eign skattlagningu, nema ákvæði eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars.

- b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur sem skattleggja má í öðru aðildarríki samkvæmt 10. gr., 6. t.l. 13. gr., 16. gr. eða 1.-6. og 8.-9. t.l. 21. gr. skal Noregur draga frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 8. t.l. 10. gr. leiði til annars. Frádráttur þessi má þó ekki vera hærri en sá hluti norska skattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.
- c) Ef tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu þar samkvæmt ákvæðum sammingsins er Noregi samt heimilt við ákvörðun skatta þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

6. Svíþjóð:

- a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa sammings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. t.l. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b), c) eða d) leiði til annars,
- 1) með hliðsjón af ákvæðum í senskri löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
 - 2) veita sem frádrátt frá senskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu. Frádráttur þessi má

þó í engu tilviki vera hærrí en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- b) Við beitingu framangreinds staflíðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.
- c) Ef aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar í öðru aðildarríki hagnaðar af atvinnurekstri sem um er rætt í 7. gr., tekna af sjálfstæðri starfsemi sem um er rætt í 14. gr., tekna af launuðu starfi sem um er rætt í 15. gr. eða 7. t.l. 21. gr. eða hagnaðar sem um er rætt í 3. t.l. 13. gr. og skattleggja má tekjurnar eða hagnaðinn samkvæmt ákvæðum þessara greina í síðarnefnda aðildarríkinu, skulu, þrátt fyrir ákvæðin í framangreindum staflíð a), slíkar tekjur eða hagnaður undanþegin sænskum skatti. Að því er tekur til 7. gr., 13. gr. og 14. gr. gildir þetta ákvæði þó einungis ef meirihlutinn af tekjunum eða hagnaðinum á uppruna sinn í síðarnefnda aðildarríkinu af atvinnu-, viðskipta- eða iðnaðarstarfsemi sem þar er rekin, enda feli starfsemin ekki í sér stjórnum verðbréfa og annarra slíkra lausafjäreigna.
- d) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða hagnað eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki eða hefur tekjur eða hagnað sem samkvæmt framan- greindum staflíð c) skulu undanþegnar sænskum skatti, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum, hagnaði eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna, hagnaðar

eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu eða slíkra tekna og hagnaðar sem er undanþeginn sænskum skatti.

7. Sameiginleg ákvæði:

1. Hugtakið "greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu" í þessari grein telst einnig fela í sér slíkan skatt á tekjur sem greiddur er í Danmörku, í Færeyjum, í Finnlandi, á Íslandi, í Noregi og í Svíþjóð, eftir því sem við á, og sem skal yfirferast til nefndra annarra ríkja til þess að færa þar til góða hlutað-eigandi aðila sem skatt af sömu tekjum.

2. Ef aðili heimilisfastur í aðildarríki (heimilisfesturíkinu) aflar tekna í öðru aðildarríki (starfsríkinu) af persónulegu starfi sem samkvæmt 1. tl. 15. gr. eða 7. tl. 21. gr. má skattleggja í starfsríkinu, skal heimilisfesturíkið, þrátt fyrir ákvæðin í liðum 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) í þessari grein, komast hjá tvísköttun með frádrætti á þeim skatti sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu með því að beita ákvæðum liða 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eða 6 a) ef aðilinn sem um er að ræða aflaði teknanna frá fyrirtæki eða fastri atvinnu-stöð í starfsríkinu og hann er eða síðast fyrir starf sitt í starfsríkinu var í starfi hjá:

- a) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem er fyrirtæki tengt fyrirtækinu í starfsríkinu, eða
- b) fyrirtæki í heimilisfesturíkinu sem fasta atvinnu-stöðin tilheyrir.

Þrátt fyrir ákvæði fyrri málsgreinar skal beita ákvæðum liða 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eða 6 c) ef aðilinn sem um er að ræða getur sýnt fram á að:

- a) hann í og vegna starfsins dvaldi í starfsríkinu samfelld tímavil sem fer yfir þrjá mánuði á því skattári sem um er að ræða, eða
- b) kostnaðurinn vegna starfsins í starfsríkinu er með réttu gjaldfærður fyrirtækinu í því ríki eða fastri atvinnustöð sem þar er staðsett.

26. gr.

Almennar skattlagningarreglur

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur eða eign sem hann á má ekki skattleggja í öðru aðildarríki nema skattlagning sé skýlaust heimil samkvæmt samningi þessum.
2. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn á tekjur eða eignir samkvæmt samningnum er heimilaður öðru aðildarríki en því þar sem aðilinn sem hefur tekjurnar eða á eignina er heimilisfastur og þetta annað ríki, samkvæmt eigin löggjöf, leggur ekki skatt á tekjurnar eða eignina í heild sinni eða tekur einungis tillit til teknanna eða eignarinnar við ákvörðun stighækkunar eða annan útreikning skatts, skattleggjast tekjurnar eða eignin einungis í því aðildarríki þar sem aðilinn sem um er að ræða er heimilisfastur.
3. Í því tilviki að skattlagningarrétturinn samkvæmt 1. tl. 14. gr. og stafliðum b) og c) í 3. tl. 15. gr. á tekjur sem aðili heimilisfastur í aðildarríki hefur er einungis heimilaður samkvæmt samningnum í því ríki má skattleggja tekjurnar í öðru aðildarríki ef ekki er unnt að skattleggja þær í fyrrnefnda ríkinu samkvæmt löggjöf þess ríkis.

27. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en

ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki er heimilisfastur í einu aðildarríki eða fleirum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar eða fastrar stofnunar, sem fyrirtæki eða aðili heimilisfastur í aðildarríki rekur í öðru aðildarríki, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning fyrirtækis eða aðila heimilisfasts í síðarnefnda ríkinu sem hefur sams konar starfsemi með höndum.

Þetta ákvæði skal þó ekki skýra þannig að það skyldi aðildarríki til að veita aðila heimilisföstum í öðru aðildarríki nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnun eða lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærsluskyldu sem það veitir aðila sem er heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu. Í ákvæðinu felst heldur ekki réttur til þess í aðildarríki að fá frádrátt við skattlagningu eða að vera undanþeginn skattlagningu af ágðóahlut eða annarri útborgun til félags heimilisfasts í öðru aðildarríki.

Ákvæði 1. mgr. hamlar heldur ekki aðildarríki að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf tekjur sem föst atvinnustöð hefur ef fasta atvinnustöðin tilheyrir hlutafélagi eða hliðstæðu félagi í öðru aðildarríki. Skattlagningin skal þó samsvara gildandi skattlagningu á heimilisföst hlutafélög eða hliðstæð félög í fyrrnefnda aðildarríkinu af tekjum þeirra, reiknuðum án frádráttar úthlutaðs hagnaðar.

3. Eigi ákvæði 1. t.l. 9. gr., 4. t.l. 11. gr. eða 4. t.l. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknun og aðrar greiðslur frá fyrirtæki í aðildarríki til aðila heimilisfasts í öðru aðildarríki vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra tekna slíks fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu. Á sama hátt er skuld fyrirtækis í aðildarríki við aðila heimilisfastan í öðru aðildarríki frádráttarbær við ákvörðun skattskyldrar eignar fyrirtækisins eftir sömu reglum og skuld við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækis í aðildarríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða stjórnað af einum eða fleiri aðilum heimilisföstum í einu eða fleiri öðrum aðildarríkjum, skal það ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrrnefnda aðildarríkinu en annað svipað fyrirtæki sætir eða gæti sætt í því ríki.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

28. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt réttarvernd sem löggjöf þessara ríkja kveður á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málið fellur innan ákvæða 1. tl. 27. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálft málsaðili skal það bæra stjórnvald framsenda málið til bærstjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilviki að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvöld í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstöku samkomulagi. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til

að leysa með sérstöku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutaðeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitarnir skulu fara fram milli berra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitarnir fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því aðildarríki.

29. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skatta-ívilnanir sem sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

30. gr.

Landfræðileg rýmkun

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum stafliðar a) í 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómátskum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 32. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkuunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

31. gr.

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttar-skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem samningurinn tók gildi eða síðar.

3. Samningnum frá 18. febrúar 1987 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna eða eigna þar sem núverandi samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrirnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulið skal beitt.

4. Samningnum frá 12. ágúst 1986 milli dönsku ríkisstjórnarinnar og landsstjórnar Færeyja til að komast hjá tvísköttun o.fl. skal ekki beitt að því er tekur til þeirra tekna þar sem núverandi

samningi skal beitt samkvæmt 2. tl. Fyrirnefndi samningurinn fellur úr gildi við síðustu tímamörk þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulíð skal beitt.

32. gr.

Uppsögn

Aðildarríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá gildis-tökudegi samnings þessa sagt honum upp með skriflegri tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum um móttöku slíkrar tilkynningar og um efni hennar. Hafi ákvæðanna um uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttar-skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem finnska utanríkisráðuneytið móttók tilkynninguna um uppsögnina eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

O V E R E N S K O M S T

mellom

de nordiske land for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter på inntekt og formue.

Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre samt Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og av formue,

som konstaterer at, for så vidt angår Færøyene, behandlingen av disse spørsmål også i forhold til utlandet, hører under Færøyenes selvstyrekompetanse,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

DE PERSONER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Artikkel 2

DE SKATTER SOM OVERENSKOMSTEN GJELDER

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av enhver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom samt skatter av verdistigning.
3. De skatter som for tiden utskrives og kommer inn under overenskomsten er:
 - a) I Danmark:
 - 1) inntektsskatten til staten;
 - 2) den kommunale inntektsskatten;
 - 3) den amtskommunale inntektsskatten;
 - 4) den særskilte inntektsskatten;
 - 5) kirkeskatten;
 - 6) utbytteskatten;
 - 7) renteskatten;
 - 8) royaltyskatten;
 - 9) skattene i henhold til petroleumsskatteloven;og

- 10) formuesskatten til staten;
(i det følgende kalt "dansk skatt").
- b) i Færøyene:
- 1) skatten til landskassen;
 - 2) skatten til kommunene;
 - 3) kirkeskatten;
 - 4) utbytteskatten; og
 - 5) royaltyskatten.
- (i det følgende kalt "færøysk skatt").
- c) I Finland:
- 1) inntekts- og formuesskatten til staten;
 - 2) kommuneskatten;
 - 3) kirkeskatten; og
 - 4) kildeskatten;
- (i det følgende kalt "finsk skatt").
- d) I Island:
- 1) inntektsskatten til staten;
 - 2) inntektsskatten til kommunene; og
 - 3) formuesskatten til staten;
- (i det følgende kalt "islandsk skatt").
- e) I Norge:
- 1) inntekts- og formuesskatten til staten;
 - 2) inntekts- og formuesskatten til kommunene;
 - 3) inntektsskatten til fylkene;
 - 4) fellesskatten til Skattefordelingsfondet;
 - 5) skattene i henhold til petroleumsskatteloven;
og
 - 6) avgiften til staten på honorarer til utenlandske kunstnere.
- (i det følgende kalt "norsk skatt").

f) I Sverige:

- 1) inntektsskatten til staten, herunder sjømannsskatten og kupongskatten;
 - 2) bevillingsavgiften for visse offentlige forestillinger;
 - 3) erstatningsskatten;
 - 4) utskiftningskatten;
 - 5) gevinstfordelingsskatten;
 - 6) inntektsskatten til kommunene; og
 - 7) formuesskatten til staten;
- (i det følgende kalt "svensk skatt").

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på skatter av samme eller vesentlig lignende art som etter undertegningen av overenskomsten utskrives i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. For såvidt angår Færøyene gjelder overenskomsten dessuten en slik alminnelig skatt på formue som Færøyene måtte innføre etter undertegningen av overenskomsten. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om vesentlige endringer som blir foretatt i de respektive staters skattelovgivning.

5. Overenskomsten får ikke i noen av de kontraherende stater anvendelse på særskilte skatter av gevinster ved lotterier og veddemål, eller på skatter av arv og gaver.

Artikkel 3

ALMINNELIGE DEFINISJONER

1. Når ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) uttrykket "kontraherende stat" betyr Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; ved anvendelse

av denne overenskomst omfatter uttrykket også det i det danske riket selvstyrende folkesamfunn Færøyene; i den grad bestemmelser i overenskomsten bare berører forholdet mellom Danmark og Færøyene benyttes uttrykkene "en del av riket" og "den annen del av riket", slik det fremgår av sammenhengen.

Uttrykket omfatter også ethvert område utenfor vedkommende stats territorialfarvann, der denne stat i ansvar med sin lovgivning og folkeretten har rettigheter med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturforekomster på havbunnen eller i dens undergrunn;

"Danmark" omfatter ikke Færøyene og Grønland;

"Finland" omfatter ikke landområdet Åland for så vidt angår den finske kommuneskatten, "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøya), Jan Mayen og de norske områder (biland) utenfor Europa;

- b) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- c) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som ved beskatningen blir behandlet som en juridisk person;
- d) "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i en annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretagende som drives av en person bosatt i en annen kontraherende stat;
- e) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat; fysisk person som er dansk statsborger og som er bosatt i Færøyene i

henhold til lov om hjemmestyre, ansees ved anvendelse av overenskomsten for å være statsborger bare av Færøyene; uttrykket omfatter også enhver juridisk person eller annen sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;

f) "internasjonal fart" betyr ved anvendelse av overenskomsten i en kontraherende stat transport med skip eller luftfartøy som drives av et foretagende som har sin virkelige ledelse i en annen kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart utelukkende mellom steder i den førstnevnte stat;

g) "kompetent myndighet" betyr:

- 1) i Danmark: skatteministeren
- 2) i Færøyene: landsstyret
- 3) i Finland: finansministeriet;
- 4) i Island: finansministeren;
- 5) i Norge: finans- og tolldepartementet;
- 6) i Sverige: finansministeren,

eller den myndighet i enhver av disse stater som har fullmakt til å behandle spørsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat i spørsmål om de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for foretagendets ledelse, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat eller formue som befinner seg der.
2. Når en fysisk person etter bestemmelsene i punkt 1 har bopel i flere kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i flere stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
 - c) hvis han har vanlig opphold i flere stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat i hvilken han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger i flere stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de

angjeldende kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i flere kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

FAST DRIFTSSTED

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåking, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt

prosjekt, utgjør et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn tolv måneder i en kontraherende stat.

4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3 anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefellesskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefellesskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt. Foretagender anses for å ha interessefellesskap, hvis det ene foretagende direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det andre foretagendet eller eier en vesentlig del av dette foretagendes kapital, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital.
5. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:
 - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
 - b) opprettholdelsen av varelager som tilhører foretagendet, utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
 - d) opprettholdelsen av et fast foretningssted

utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaget;

- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretaget er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av slike aktiviteter som nevnt i underpunktene a)-e), forutsatt at resultatet av det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakteren av en hjelpevirksomhet.
6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer på vegne av et foretagede og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaget, skal foretaget uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaget. Dette gjelder dog ikke hvis denne persons virksomhet er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
7. Et foretagede skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at noen av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

INNTEKT AV FAST EIENDOM

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2.
 - a) Uttrykket "fast eiendom" skal, når ikke noe annet fremgår av bestemmelsen i underpunkt b), ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.
 - b) Uttrykket "fast eiendom" omfatter imidlertid alltid tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, bygninger, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster.
3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Når besittelse av aksjer eller andeler i et selskap, hvis hovedsakelige formål er å eie fast eiendom, gir innehaveren av aksjene eller andelene rett til å bruke fast eiendom som tilhører selskapet, kan inntekt som oppbevares ved direkte bruk, ved utleie eller ved enhver annen utnyttelse av slik bruksrett, skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretagende, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

FORTJENESTE VED FORRETNINGSVIRKSOMHET

1. Fortjeneste som oppbevares av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i en annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Fortjeneste henføres ikke til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretagendet.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

SKIPSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
2. Når et foretagende som driver skipsfart, har sin virkelige ledelse om bord i et skip, anses foretagendet for å ha setet for sin virkelige ledelse i den kontraherende stat, hvor skipets reder er bosatt (hjemmehørende).
3. Fortjeneste oppebåret av et foretagende hjemmehørende i en kontraherende stat ved bruk, disposisjon eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.
4. Bestemmelsene i punkt 1 og 3 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetagende eller i en internasjonal driftsorganisasjon.

Artikkel 9

FORETAGENDER MED FAST TILKNYTNING TIL HVERANDRE

1. I tilfelle hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i en annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Hvis det mellom vedkommende foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem, som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, kan enhver fortjeneste som uten slike vilkår ville ha tilfalt et av foretagendene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendets fortjeneste.

2. Når det i en kontraherende stat oppstår spørsmål som omhandlet i punkt 1, skal den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat som berøres av spørsmålet, underrettes med henblikk på å overveie justering av inntektsberegningen for det foretagende som er hjemmehørende i denne annen stat. Når det foreligger grunn til det, kan de kompetente myndigheter treffe rimelig avgjørelse om inntektens fordeling.

Artikkel 10

DIVIDENDER

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får ikke anvendelse når mottakeren av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der hvor han er bosatt og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelse av fritt yrke fra et fast sted. I så tilfelle skattlegges dividender som utbetales fra et selskap som er hjemmehørende i en kontraherende stat til en slik mottaker, etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.
3. Dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat kan også skattlegges i den kontraherende stat der selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skatt som ilegges må ikke overstige 15 prosent av dividendenes bruttobeløp. Slike dividender skal imidlertid være unntatt fra beskatning i den førstnevnte stat dersom mottakeren av er et selskap (med unntak av personsammenslutninger og dødsboer) som direkte eier minst 25 prosent av det utbetalende selskaps kapital. Uansett bestemmelsen i annet punktum i dette punkt kan Færøyene imidlertid også skattlegge dividender som utbetales fra selskaper hjemmehørende i

Færøyene og i henhold til lovgivningen i Færøyene, men hvis mottakeren er et selskap (bortsett fra personsammenslutninger og dødsboer), som direkte eier minst 25 prosent av det utbetalende selskaps kapital, må den skatt som illegges ikke overstige 5 prosent av dividendenes bruttobeløp.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 3 kan islandsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent i den utstrekning slike dividender er fratrukket i det utdelende selskaps inntekt ved fastsettelsen av islandsk skatt.
5. Uansett bestemmelsene i punkt 3 kan norsk skatt av dividender forhøyes til høyst 15 prosent. Denne bestemmelse gjelder så lenge norske selskaper ved statsskatteligningen er berettiget til fradrag i inntekten for utdelte dividender.
6. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal treffe avtale om fremgangsmåten for gjennomføringen av begrensningene i henhold til punktene 3-5.

Bestemmelsene i punktene 3-5 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.
7. Uttrykket "dividender" betyr i denne artikkel inntekt av aksjer, andelsbevis eller andre rettigheter, som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende er undergitt den samme behandling ved beskatningen som inntekt av aksjer.

8. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, Færøyene, Finland eller Sverige i denne annen stat være unntatt fra beskatning i den utstrekning dette ville ha vært tilfelle etter lovgivningen i denne annen stat om begge selskaper hadde vært hjemmehørende der.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Danmark, til et selskap hjemmehørende i Danmark, være unntatt fra beskatning i Danmark i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Finland, til et selskap hjemmehørende i Finland, være unntatt fra beskatning i Finland, dersom mottakeren har kontroll over minst 10 prosent av stemmeantallet i det selskap som betaler dividendene.

Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal dividender fra et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat enn Sverige, til et selskap hjemmehørende i Sverige, være unntatt fra beskatning i Sverige i den utstrekning dividendene ville vært unntatt fra svensk beskatning, i henhold til svensk lovgivning, dersom begge selskapene hadde vært svenske selskap. Slikt skattefritak innrømmes likevel bare;

- a) dersom overskuddet som dividendene betales ut av, i den annen kontraherende stat eller i noen annen stat, er gjenstand for alminnelig inntektsskatt for selskaper, eller
- b) de dividender som betales av selskapet hjemmehørende i den annen kontraherende stat utelukkende

eller i det alt vesentlige omfattes av dividender som dette selskapet i det angjeldende år eller tidligere år har mottatt fra aksjer eller andeler som selskapet eier i et selskap hjemmehørende i en tredje stat, og som skulle vært unntatt fra svensk skatt dersom de aksjer eller andeler hvorav dividenden utdeles hadde vært eiet direkte av et selskap hjemmehørende i Sverige.

I den utstrekning dividendebeløpet som for et inntektsår betales av et selskap hjemmehørende i Danmark eller Færøyene til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, svarer til de dividender som det førstnevnte selskap, direkte eller ved formidling gjennom en juridisk person, i samme eller tidligere inntektsår har oppebåret fra aksjer eller andre andeler i et selskap som er hjemmehørende i en tredje stat, gjelder imidlertid fritakelsen for skatt i en annen kontraherende stat i henhold til første ledd bare dersom

- a) de dividender som er oppebåret fra aksjer eller andeler i selskap hjemmehørende i en tredje stat blir undergitt beskatning henholdsvis i Danmark eller i Færøyene eller,
- b) om så ikke er tilfellet, dividendene ville ha vært unntatt fra skatt i en annen kontraherende stat om aksjene eller andelene i selskapet hjemmehørende i den tredje stat var direkte eiet av selskapet hjemmehørende i den annen kontraherende stat.

Hva angår dividender fra selskap hjemmehørende i Island til selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat, gjelder fritagelsen fra beskatning i den annen kontraherende stat i henhold til første ledd bare i den utstrekning dividendene ved beregningen islandsk skatt

ikke kommer til fradrag i det islandske selskaps inntekt.

9. Uansett bestemmelsene i punktene 3-5 kan de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avtale at dividender, som tilfaller en i avtalen navngitt institusjon med alment, veldedig eller annet almennyttig formål, som etter lovgivningen i den kontraherende stat der institusjonen er hjemmehørende er fritatt for skatt av dividender, skal være fritatt i en annen kontraherende stat for skatt av dividender fra selskap i denne annen stat.
10. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer inntekt fra en annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, medmindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
11. Uttrykket "personsammenslutning" i denne artikkel betyr:
 - a) for så vidt angår Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" og "partrederi";
 - b) for såvidt angår Færøyene: "interessentskab", "komanditselskab" og "partrederi"
 - c) for så vidt angår Finland: "öppet bolag", "kommanditbolag", "partrederibolag", og annen sammenslutning som omhandles i 5 § 1 mom. i loven

om skatt på inntekt og formue (1240/88) og som ikke skattlegges som selvstendig skattesubjekt;

- d) for så vidt angår Island: "sameignarfélög" og "samlög" som ikke skattlegges som selvstendige skattesubjekter;
- e) for så vidt angår Norge: enhver sammenslutning unntatt aksjeselskap;
- f) for så vidt angår Sverige: "handelsbolag", "kommanditbolag" og "enkelt bolag" dersom disse ikke skattlegges som selvstendig skattesubjekt.

Artikkel 11

RENTER

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottakeren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges renter som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik mottaker etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Med uttrykket "renter" i denne artikkel forstås inntekt av fordringer av enhver art uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Morarenter som følge av for sen betaling skal ikke anses som renter etter denne artikkel.
4. Når det betalte rentebeløp på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottakeren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

ROYALTY

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i en annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottakeren av royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og har et fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat enn der han er bosatt, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller til utøvelsen av fritt

yrke fra det faste sted. I så fall skattlegges royaltys som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en slik mottaker etter bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 i den kontraherende stat hvor henholdsvis det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

3. Med uttrykket "royalty" i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer og filmer og bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse), patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
4. Når det betalte royaltibeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottakeren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighethaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

FORMUESGEVINST

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av aksje eller annen andel som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor den faste eiendom ligger.
3. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også gevinst ved avhendelse av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet), eller av fast sted som nevnt.
4. Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy som anvendes i internasjonal fart av et foretagende i en kontraherende stat eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
5. Gevinst ved avhendelse av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet av et foretagende i en kontraherende stat til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre

containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punktene 1-5 skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.
7. Uansett bestemmelsene i punkt 6 kan en kontraherende stat beskatte gevinst som en person som er bosatt i en annen kontraherende stat erverver ved avhendelse av aksjer eller andre andeler i selskaper hjemmehørende i den førstnevnte stat samt gevinst ved overdragelse av andre verdipapirer som ved beskatningen i denne stat behandles på samme måte som gevinst ved avhendelse av slike aksjer eller andre andeler.

Artikkel 14

SELVSTENDIGE PERSONLIGE TJENESTER (FRITT YRKE)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:
 - a) han i denne samtannen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet, men bare så meget av inntekten som kan tilskrives dette faste sted; eller
 - b) han oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode, men bare så

meget av inntekten som kan tilskrives virksomhet som er utøvet i dette eller disse tidsrom.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

PRIVAT TJENESTE (LØNNSARBEID)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19, 20 og 21 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i en annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført i denne annen stat, kan godtgjørelse for dette skattlegges der.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i denne annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av en tolv-måneders periode; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i denne annen stat; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted

eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat samt,

d) det ikke er tale om utleie av arbeidskraft.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel skattlegges inntekt av lønnsarbeid utført om bord på:

a) dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip bare i den kontraherende stat hvis nasjonalitet skipet har; ved anvendelsen av denne bestemmelse skal utenlandsk skip, som befraktes på såkalt bareboat basis av et foretagende i en kontraherende stat, likestilles med henholdsvis dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk eller svensk skip;

b) luftfartøy i internasjonal fart bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer godtgjørelsen for lønnsarbeidet er bosatt;

c) fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøy bare i den kontraherende stat hvor den som oppebærer lønnsgodtgjørelsen er bosatt, også når godtgjørelsen for lønnsarbeidet utredes i form av en viss lott eller part av utbyttet av fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomheten.

Artikkel 16

STYREGODTGJØRELSE

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ

i et selskap som er hjemmehørende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

ARTISTER SAMT IDRETTS- OG SPORTSUTØVERE

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet i en annen kontraherende stat som artist, såsom teater- eller filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idretts- eller sportsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av en artist eller idretts- eller sportsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan denne inntekt uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artist eller idretts- eller sportsutøvere bosatt i en kontraherende stat utøver i en annen kontraherende stat hvis besøket i denne annen stat hovedsakelig er understøttet av offentlige fond i den førstnevnte staten. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.

Artikkel 18

PENSJON M.M.

1. Pensjon og livrente, som utbetales fra en kontraherende stat og utbetaling fra en kontraherende stat i henhold til sosialovgivningen i denne stat til en person bosatt i en annen kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten.
2. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal underholdsbidrag, som en person bosatt i en kontraherende stat betaler til ektefelle eller tidligere ektefelle eller til barn bosatt i en annen kontraherende stat, unntas fra beskatning i denne annen stat dersom det ville ha vært unntatt fra beskatning i den førstnevnte staten hvis mottakeren hadde vært bosatt der.
3. Uttrykket "livrente" betyr et fastsatt beløp, som betales periodisk til fastsatte tider, på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

Artikkel 19

OFFENTLIG TJENESTE

1. Godtgjørelse (unntatt pensjon) som utbetales av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat, dens regionale eller lokale eller offentligrettslige institusjoner skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Dersom godtgjørelse som omhandlet i punkt 1 tilfaller en mottaker for arbeid som denne utfører i en annen kontraherende stat enn den som godtgjørelsen utbetales fra, skal imidlertid godtgjørelsen kunne skattlegges bare i den stat der arbeidet utføres, dersom mottakeren er en person som er bosatt i denne stat og
- a) er statsborger av denne stat; eller
 - b) ikke bosatte seg i denne stat utelukkende for å utføre arbeidet.

Artikkel 20

STUDENTER OG PRAKTIKANTER

En person som oppholder seg i en kontraherende stat utelukkende for

- a) studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne kontraherende stat; eller
- b) å få forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne kontraherende stat;

og som har eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i en annen kontraherende stat, skal ikke skattlegges i førstnevnte stat for beløp som han oppebærer fra kilder utenfor denne stat til sitt opphold, sin undervisning eller utdanning.

Artikkel 21

VIRKSOMHET KNYTTET TIL FORBEREDENDE UNDERSØKELSE,
UTFORSKNING ELLER UTNYTTELSE AV PETROLEUMSFØREKOMSTER

1. Uansett de øvrige bestemmelser i denne overenskomst med unntak av bestemmelsene i artikkel 8, får bestemmelsene i denne artikkel anvendelse når en person som er bosatt i en kontraherende stat driver virksomhet i en annen kontraherende stat knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsføremøster i denne annen stat.
2.
 - a) En person som er bosatt i en kontraherende stat, og som utenfor en annen kontraherende stats kyst driver virksomhet som omhandlet i punkt 1, anses å drive virksomheten fra fast driftssted eller fast sted i denne annen stat.
 - b) Dersom en slik person driver sin virksomhet innenfor et utforsknings- eller utvinningsområde som strekker seg fra et sted utenfor denne annen stats kyst og inn på denne stats landområde og virksomheten ikke utelukkende drives innenfor landområdet, får underpunkt a) tilsvarende anvendelse.
 - c) Virksomhet som angår bygging eller installasjon av rørledning til transport av uraffinert petroleum eller bygningsarbeid direkte knyttet til slik virksomhet anses drevet fra et fast driftssted i denne annen stat også med hensyn til slik virksomhet som utføres på land, når virksomheten inngår i et prosjekt som strekker seg fra et sted utenfor kysten i denne stat og inn på denne stats landområde.

3. Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv-måneders periode.
4. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 3, anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefelleskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefelleskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt. Foretagender anses for å ha interessefelleskap, hvis det ene foretagnet direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det andre foretagende eller eier en vesentlig del av dette foretagnetets kapital, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital.
5. Inntekt, som oppbevares av et foretagende i en kontraherende stat ved transport av personell eller forsyninger med skip eller luftfartøy til eller innenfor et område som omhandlet i punkt 2 a) og b) i den annen kontraherende stat der det utøves forretningsvirksomhet knyttet til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster eller ved drift av taubåter, forsyningsfartøy eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretagnet har sin virkelige ledelse.
6. Bestemmelsene i artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse henholdsvis på gevinst ved avhendelse av skip, båter eller luftfartøy som

omhandlet i punkt 5 og på formue som består av slike skip, båter eller luftfartøy.

7. Uansett de øvrige bestemmelser i overenskomsten gjelder følgende ved beskatning av lønn og annen lignende godtgjørelse som en person som er bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid som utføres i en annen kontraherende stat for en arbeidsgiver som utøver slik virksomhet som omhandlet i punktene 1 og 2:

a) Med mindre bestemmelsene i underpunktene b) - d) medfører noe annet, kan slik godtgjørelse skattlegges i denne annen stat, men bare dersom arbeidet pågår der i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en tolv-måneders periode.

b) Slik godtgjørelse skal bare kunne skattlegges i den førstnevnte kontraherende stat dersom

1) arbeidet er knyttet til utnyttelsen av petroleumsforekomster som befinner seg på midtlinjen mellom kontraherende stater eller mellom en kontraherende stat og en annen stat;

2) det foreligger overenskomst mellom disse stater om felles utnyttelse av forekomstene; og

3) utnyttelsen skjer samtidig på begge sider av midtlinjen.

Bestemmelsene i dette underpunkt får bare anvendelse etter avtale derom mellom de kompetente myndighetene i de kontraherende stater.

- c) Dersom arbeidet utføres om bord i skip eller båt som omhandlet i punkt 5 skattlegges slik godtgjørelse i samsvar med bestemmelsene i artikkel 15 punkt 3 a).
- d) Dersom arbeidet utføres om bord i luftfartøy som omhandlet i punkt 5, skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretaget har sin virkelige ledelse.
8. En person som er bosatt i en kontraherende stat og som driver virksomhet utenfor kysten av en annen kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne annen stat for gevinst som denne person anses å ha oppebåret som følge av overflytting av flyttbar boreinstallasjon eller hotellplattform til et område utenfor denne annen stat. Med gevinst i dette punkt forstås det beløp hvormed handelsverdien på tidspunktet for overflyttingen overstiger restverdien på dette tidspunkt med tillegg av foretatte avskrivninger.
9. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:
- a) rett til forberedende undersøkelse, utforskning eller utnyttelse av petroleumsforekomster i en annen kontraherende stat, herunder rett til andel i eller fordel av slike forekomster; eller
- b) aksjer eller andre andeler, hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slik rett;
- kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 22

ANNEN INNTEKT

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse, når mottakeren er bosatt i en kontraherende stat og har fast driftssted eller et fast sted i en annen kontraherende stat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til den virksomhet som drives fra det faste driftssted eller utøvelsen av fritt yrke fra det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse. I tilfelle hvor det til et fast driftssted eller et fast sted hører fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, skal imidlertid inntekt av slik eiendom skattlegges i henhold til bestemmelsene i artikkel 6, punktene 1, 3 og 5.

Artikkel 23

FORMUE

1. Formue i fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 punkt 2, som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue i aksje eller annen andel i selskap som omhandlet i artikkel 6 punkt 4, som eies av en person

- bosatt i en kontraherende stat, kan skattlegges i den kontraherende stat der den faste eiendom ligger.
3. Formue i skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete.
 4. Formue som består av containere (innbefattet tilhengere og annet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av gods eller varer, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for dette foretagendet har sitt sete, med mindre containeren benyttes bare mellom steder i en annen kontraherende stat.
 5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal, uansett hvor den befinner seg, bare kunne skattlegges i denne stat.
 6. Uansett bestemmelsene i punkt 5 kan imidlertid formue bestående av løsøre, som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat for utøvelsen av et fritt yrke, skattlegges i denne annen stat.
 7. Bestemmelsene i punktene 1 - 6 får kun anvendelse i en kontraherende stat i forhold til en annen kontraherende stat som ilegger en alminnelig skatt på formue.

Artikkel 24

DØDSBO

Inntekt eller formue, som skattlegges hos dødsbo hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke skattlegges hos loddeier eller legatar som er bosatt i en annen kontraherende stat.

Artikkel 25

UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. DANMARK

a) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Danmark, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 annet ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet,

1) innrømme fradrag i denne persons danske inntektsskatt med et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) innrømme fradrag i denne persons danske formuesskatt med et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den danske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt

eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Danmark medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den danske inntekts- eller formuesskatt innrømme fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.
- c) Når en person bosatt i Danmark oppebærer inntekt som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7, kan Danmark medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den danske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

2. FÆRØYENE

- a) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Færøyene, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons færøyske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den færøyske

inntektsskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Færøyene oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
- c) Når en person bosatt i Færøyene fra en annen kontraherende stat oppbeholder godtgjørelse for lønnsarbeid som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7, og som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen stat kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatt innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

2. FINLAND

- a) Når en person bosatt i Finland oppbeholder inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Finland, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 tredje ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet,
- 1) innrømme fradrag i denne persons finske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den

inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

- 2) innrømme fradrag i denne persons finske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den finske inntektsskatt eller formuesskatt, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Finland fra en annen kontraherende stat oppebærer inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne annen kontraherende stat, skal slik inntekt unntas fra finsk skatt.

- c) Når en person bosatt i Finland oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppebærer inntekt som i henhold til underpunkt b) ovenfor skal unntas fra finsk skatt, kan Finland medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den finske inntekts- eller formuesskatt gi fradrag for den del av henholdsvis inntekts- eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der.

4. ISLAND

- a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.
- b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10, artikkel 13 punkt 7, artikkel 16 eller artikkel 21 punktene 1-6 samt 8 og 9 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons islandske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den islandske skatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.
- c) Når inntekt som oppebæres eller formue som eies av en person bosatt i Island, i henhold til bestemmelsene i overenskomsten er unntatt fra beskatning der, kan Island likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

5. NORGE

- a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i underpunktene b) eller c) nedenfor

medfører noe annet, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i artikkel 10, artikkel 13 punkt 7, artikkel 16 eller artikkel 21 punktene 1-6 samt 8 og 9 kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd medfører noe annet, innrømme fradrag i denne persons norske inntektsskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatten, beregnet før fradrag er gitt, som svares av den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.

c) Når inntekt som oppebæres eller formue som eies av en person bosatt i Norge, i henhold til bestemmelsene i overenskomsten er unntatt fra beskatning der, kan Norge likevel ved beregningen av den norske skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

6. SVERIGE

a) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 fjerde ledd eller underpunktene b), c) eller d) nedenfor medfører noe annet,

1) - under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den

i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte alminnelige prinsipper endres)-innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

- 2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den formue som kan skattlegges i denne annen stat.
- b) Ved anvendelse av underpunkt a) ovenfor skal, når det i henhold til særskilt lovgivning innrømmes lempning i finsk inntekts- eller formuesbeskatning av et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skatt av foretagendets inntekt eller formue innrømmes fradrag for henholdsvis den inntekts- eller formuesskatt, som skulle ha vært utskrevet i Finland om slik skattelempning ikke hadde vært innrømmet.
 - c) Når en person bosatt i Sverige fra en annen kontraherende stat oppebærer fortjeneste ved forretningsvirksomhet som omhandlet i artikkel 7, inntekt av selvstendige personlige tjenester som omhandlet i artikkel 14, inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 eller gevinst som omhandlet i artikkel 13 punkt 3, det vil si inntekt eller gevinst som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen kontraherende stat, skal, uansett bestemmelsene i underpunkt a) ovenfor, slik inntekt eller gevinst unntas fra svensk skatt.

For så vidt angår artiklene 7, 13 og 14 gjelder denne bestemmelse imidlertid bare dersom den overveiende del av inntekten eller gevinsten skriver seg fra ervervsvirksomhet, forretningsvirksomhet eller industriell virksomhet som drives i den annen kontraherende stat og som ikke består av forvaltning av verdipapir og annet lignende løsøre.

- d) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller gevinst eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat eller oppebærer inntekt eller gevinst som i henhold til underpunkt c) ovenfor skal unntas fra svensk skatt, kan Sverige, ved beregningen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt, gevinst eller formue, ta i betraktning den inntekt, gevinst eller formue som bare skal kunne skattlegges i den annen kontraherende stat eller slik inntekt eller gevinst som er unntatt fra svensk skatt.

7. FELLES BESTEMMELSER

1. Uttrykket "er betalt i denne annen stat" i denne artikkel anses også å omfatte slik inntektsskatt som er betalt i henholdsvis Danmark, Færøyene, Finland, Island, Norge eller Sverige og som skal overføres til nevnte annen stat for der å godskrives vedkommende person som skatt på samme inntekt.
2. Dersom en person som er bosatt i en kontraherende stat (bostedsstaten) fra en annen kontraherende stat (arbeidsstaten) oppebærer inntekt av privat tjeneste (lønnsarbeid) som i henhold til artikkel 15 punkt 1 eller artikkel 21 punkt 7 kan beskattes

i arbeidsstaten, skal bostedsstaten, uten hinder av bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denne artikkel, unngå dobbeltbeskatning ved å innrømme som fradrag den skatt som er betalt i denne annen stat ved anvendelse av bestemmelsene i punktene 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a) dersom vedkommende person har oppebåret inntekten fra et foretagende eller fast driftssted i arbeidsstaten og han er eller umiddelbart før ansettelsen i virksomheten har vært ansatt i

a) et foretagende i bostedsstaten som står i interesse-fellesskap med foretaket i arbeidsstaten, eller

b) et foretagende i bostedsstaten som eier det faste driftssted.

3. Bestemmelsene i punktene 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) skal uten hensyn til foregående punkt likevel anvendes dersom vedkommende kan godtgjøre at

a) han i vedkommende inntektsår i og under arbeidet har oppholdt seg i arbeidsstaten i en sammenhengende periode på mer enn 3 måneder, eller

b) arbeidet i arbeidsstaten er utført for foretaket i denne stat eller det der beliggende faste driftssted og at kostnadene rettelig er belastet dette foretagende eller faste driftssted.

Artikkel 26

GENERELLE BESKATNINGSREGLER

1. Inntekt som oppbevares av en person bosatt i en kontraherende stat, eller formue som eies av en slik person kan ikke skattlegges i en annen kontraherende stat, medmindre skattleggingen uttrykkelig er tillatt etter denne overenskomst.
2. Dersom beskatningsretten til en inntekt eller formue i henhold til overenskomsten er tillagt en annen kontraherende stat enn den stat hvor personen som oppbeholder inntekten eller eier formuen er bosatt, og denne annen stat på grunn av sin lovgivning ikke medtar inntekten eller formuen i sin helhet ved skattleggingen eller bare tar i betraktning inntekten eller formuen ved progresjonsberegningen eller annen skatteberegning, skattlegges inntekten eller formuen bare i den kontraherende stat der vedkommende person er bosatt.
3. Dersom beskatningsretten i henhold til artikkel 14 punkt 1 eller artikkel 15 punktene 2, 3 b) og c) til en inntekt som oppbevares av en person som er bosatt i en kontraherende stat i henhold til overenskomsten er tillagt bare denne stat, kan inntekten beskattes i en annen kontraherende stat dersom inntekten ikke kan beskattes i den førstnevnte staten på grunn av lovgivningen i denne staten.

Artikkel 27
IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i en annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som statsborgere av denne annen stat under samme forhold er eller måtte bli pålagt. Denne bestemmelse skal uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.
2. Beskatningen av et fast driftssted eller et fast sted, som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat har i en annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne annen stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i en annen kontraherende stat, slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesplikt innrømmer personer som er bosatt i den førstnevnte stat.

Bestemmelsen medfører heller ikke rett til i en kontraherende stat å oppnå fradrag ved beskatningen eller fritagelse for beskatning av dividende eller annen utbetaling til et selskap hjemmehørende i en annen kontraherende stat.

Bestemmelsen i første ledd hindrer heller ikke en kontraherende stat i å skattlegge inntekt som oppbæres

av et fast driftssted etter reglene i denne stats egen lovgivning, når det faste driftssted tilhører et aksjeselskap eller dermed likestilt selskap i en annen kontraherende stat. Beskatningen skal dog svare til den beskatning som anvendes for aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper hjemmehørende i den førstnevnte kontraherende stat, for så vidt angår deres inntekt, beregnet uten fradrag for utdelt utbytte.

3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalties og andre utbetalinger fra et foretagende i en kontraherende stat til mottaker i en annen kontraherende stat, kunne fratrekkes ved beregningen av den skattbare inntekt for slikt foretagende på samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer hjemmehørende i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt (hjemmehørende) i en annen kontraherende stat, ved beregningen av foretagendets skattepliktige formue være fradragsberettiget på samme vilkår som gjeld til personer som er bosatt (hjemmehørende) i den førstnevnte stat.
4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital, helt eller delvis, eies eller kontrolleres direkte eller indirekte av en eller flere personer som er hjemmehørende i en eller flere av de andre kontraherende stater, skal ikke i den førstnevnte stat kunne underkastes noen beskatning eller dermed forbundne skattekrav, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller dermed forbundne krav som andre tilsvarende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Uansett bestemmelsene i artikkel 2 skal bestemmelsene i nærværende artikkel få anvendelse på skatter av enhver art og slag.

Artikkel 28

FREMGANGSMÅTE VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i en eller flere kontraherende stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han, uten at dette påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning, legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 27 punkt 1, i den kontraherende stat hvor han er statsborger.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i vedkommende annen kontraherende stat, som berøres av spørsmålet, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med overenskomsten. Hvis den stat hvis kompetente myndighet vedkommende person har lagt saken frem for ikke selv berøres av spørsmålet, skal denne kompetente myndighet overlate saken til den kompetente myndighet i en av de stater som berøres av spørsmålet.
3. Dersom vanskeligheter eller tvil oppstår mellom de kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten, skal de kompetente myndigheter i disse stater forhandle for å søke spørsmålet løst ved særskilt avtale. De kompetente

myndigheter i de kontraherende stater kan også forhandle for å unngå dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke omfattes av overenskomsten eller for ved særskilt avtale å løse spørsmål som uten å være regulert i overenskomsten, kan oppstå på grunn av ulikhet i vedkommende staters prinsipper for skattens beregning, eller av andre grunner for så vidt angår de skatter som er omhandlet i artikkel 2. Innen avgjørelse treffes i spørsmål som omhandlet i foregående ledd, skal resultatet av forhandlingene som der omhandlet snarest meddeles til de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater. Finner den kompetente myndighet i en kontraherende stat at forhandlinger bør finne sted mellom de kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal på begjæring fra den kompetente myndighet i den førstnevnte kontraherende stat slike forhandlinger finne sted snarest mulig

Artikkel 29

MEDLEMMER AV DIPLOMATISKE STASJONER ELLER KONSULAT

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 30

TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til å omfatte de områder som etter bestemmelsene i artikkel 3 punkt 1 a)

er unntatt fra overenskomstens anvendelses-område, under forutsetning av at det der utskrives skatter av samme eller vesentlig lignende karakter som de som overenskomsten gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle gjennom diplomatiske kanaler.

2. I tilfelle av at overenskomsten opphører å gjelde i henhold til artikkel 32, skal den, hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, også opphøre å ha virkning for områder som den er blitt utvidet til å omfatte etter bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31

IKRAFTTREDELSE

1. Denne overenskomst trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske utenriksministeriet, at overenskomsten er godkjent. Det finske utenriksministeriet underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttredelse.
2. Etter overenskomstens ikrafttredelse får dens bestemmelser anvendelse:
 - a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbevares den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;

- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere;
 - c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da overenskomsten trer i kraft eller senere.
3. Overenskomsten av 18. februar 1987 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue skal ikke lenger anvendes for så vidt angår inntekt eller formue som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2. Den førstnevnte overenskomst skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende avtale ifølge foregående bestemmelser i det nevnte punkt får anvendelse.
4. Overenskomsten av 12. august mellom den danske regjering og Færøyenes landsstyre til unngåelse av dobbeltbeskatning m.m. skal ikke lenger få anvendelse med hensyn til inntekt som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2. Den førstnevnte overenskomst skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende avtale ifølge foregående bestemmelser i det nevnte punkt får anvendelse.

Artikkel 32

OPPHØR

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år etter dagen for overenskomstens ikrafttredelse, si opp overenskomsten ved å gi skriftlig meddelelse om

dette til det finske utenriksministeriet, som underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av slik meddelelse og om dens innhold. Er oppsigelsesfristen overholdt, opphører overenskomsten å gjelde i forholdet mellom den stat som har fremsatt oppsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår nærmest etter det år da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere.

Originaleksemplaret av denne overenskomst deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende etter behørig fullmakt, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i ett eksemplar på henholdsvis dansk, færøysk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

Avtal

mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet,

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark

- 1) inkomstskatten till staten,
- 2) den kommunala inkomstskatten,
- 3) den amtskommunala inkomstskatten,
- 4) den särskilda inkomstskatten,
- 5) kyrkoskatten,
- 6) utdelningsskatten,
- 7) ränteskatten,
- 8) royaltyskatten,
- 9) skatterna enligt kolvåteskattelagen, och
- 10) förmögenhetsskatten till staten,

(i det följande benämnda "dansk skatt");

b) på Färöarna

- 1) skatten till landskassan,
 - 2) skatten till kommunerna,
 - 3) kyrkoskatten,
 - 4) utdelningsskatten, och
 - 5) royaltyskatten,
- (i det följande benämnda "färöisk skatt");

c) i Finland

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
 - 2) kommunalskatten,
 - 3) kyrkoskatten, och
 - 4) källskatten,
- (i det följande benämnda "finsk skatt");

d) i Island

- 1) den statliga inkomstskatten,
 - 2) den kommunala inkomstskatten, och
 - 3) den statliga förmögenhetsskatten,
- (i det följande benämnda "isländsk skatt");

e) i Norge

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
 - 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
 - 3) inkomstskatten till fylkena,
 - 4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
 - 5) skatterna enligt petroleumskattelagen, och
 - 6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister,
- (i det följande benämnda "norsk skatt");

f) i Sverige

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga

- föreställningar,
- 3) ersättningsskatten,
 - 4) utskiftningsskatten,
 - 5) vinstdelningsskatten,
 - 6) den kommunala inkomstskatten, och
 - 7) den statliga förmögenhetsskatten,
- (i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. I fråga om Färöarna tillämpas avtalet dessutom på en sådan allmän skatt på förmögenhet som Färöarna kan komma att införa efter undertecknandet av avtalet. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller på beskattning av arv och gåva.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också det i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna; i den omfattning bestämmelserna i avtalet endast berör förhållandet mellan Danmark och Färöarna används